«МОВНИЙ ТА НАВЧАЛЬНИЙ ПРОСТІР У КРАЇНАХ СВІТУ»

2022 р

УДК 371.3:811.821.378

Друкується за рішенням науково-методичної ради
факультету іноземної філології
Українського державного університету імені Михайла Драгоманова
Протокол № 4 від 25 січня 2023 року.

Редакційна колегія:

Зернецька А.А. доктор філологічних наук, професор

Ніколаєнко В.В. кандидат педагогічних наук, доцент

Блинова І.І. кандидат філологічних наук, доцент

Макухіна Т.В. кандидат філологічних наук, доцент

Бегека Д.А. кандидат педагогічних наук, доцент

Александрова Л.Г. доцент кафедри методики викладання іноземних мов

Вітченко А.Ю. кандидат педагогічних наук, доцент

Мовний та навчальний простір у країнах світу: матеріали XII Міжнародної науково-практичної студентської конференції (30 листопада 2022 року): збірник тез.-Київ: Вид-во УДУ імені Михайла Драгоманова, 2022.-210 с.

До збірника увійшли матеріали XII Міжнародної науково-практичної студентської конференції «Мовний та навчальний простір у країнах світу». Матеріали збірника будуть корисними для дослідників, науковців, аспірантів, викладачів, студентів.

За зміст статей і правильність цитування відповідальність несе автор.

Зміст

ЗАСОБИ ХАРАКТЕРИСТИКИ ПЕРСОНАЖА В АНГЛОМОВНИХ ОПОВІДАННЯХ
Абрамова Д.О.……...……**9**

METAPHORIZATION OF MILITARY TERMINOLOGY IN THE BRITISH CORPUS
Андреєва А.А.…….…..**14**

THE MOST EFFECTIVE METHODS OF STUDYING FOREIGN LANGUAGE AND THEIR USE FOR PUPILS OF SECONDARY SCHOOLS AND HIGHER SCHOOLS
Андрушенко А.О.……...…**17**

РІЗНОВИДИ КОНФЛІКТІВ У АНГЛОМОВНИХ ПРОЗОВИХ ТВОРАХ

Бабіч О.В.…….…**20**

ПСЕВДОНОВИНИ ЯК ЖАНР СУЧАСНОГО АНГЛОМОВНОГО МЕДІАДИСКУРСУ: ЛІНГВОКОГНІТИВНІ, КОМУНІКАТИВНО-ПРАГМАТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ

Бень Д. О.…… **23**

ВИКОРИСТАННЯ РІЗНИХ ФОРМ ГРУПОВОЇ РОБОТИ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЄВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В ГОВОРІННІ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В ОСНОВНІЙ ШКОЛІ
Вафіна Д.Р.……. **27**

РЕАКТИВАЦІЯ ВОЄННОЇ ЛЕКСИКИ ТА ВИНИКНЕННЯ НОВИХ ЛЕКСЕМУ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ У ЗВ'ЯЗКУ З РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЮ ВІЙНОЮ
Вишневська А.О.……. **30**

SEMANTIC FEATURES OF THE COMPARATIVE SET EXPRESSIONS OF THE ENGLISH LANGUAGE
Vliezkova K. V.…… **33**

СЕМАНТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ АНГЛІЙСЬКИХ СУФІКСІВ

Волочнюк К.М.…… **38**

ПОЛІТИЧНИЙ ДИСКУРС ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ: КОГНІТИВНИЙ АСПЕКТ

Гончаренко І.В.…… **41**

POLITICAL DISCOURSE IN GREAT BRITAIN: A COGNITIVE ASPECT

Honcharenko Iryna ……..**44**

ВПРОВАДЖЕННЯ VR У ЦИФРОВЕ ОСВІТНЄ СЕРЕДОВИЩЕ

Гребенщикова Н.О.……..**48**

ФРАНЦУЗЬКІ ЗАПОЗИЧЕННЯ В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ (НА МАТЕРІАЛІ ВІЙСЬКОВОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ)
Гудзь В.Ю.…….**51**

STUDIES OF UKRAINIAN AND LITHUANIAN URBANONYMS: LINGUOCULTURAL ASPECT
Гусак В.С.…… **54**

STRUCTURAL FEATURES OF THE INAUGURAL SPEECHES OF AMERICAN PRESIDENTS OF THE SECOND HALF OF THE 20 – BEGINNING OF THE 21 CENTURY

Джалолова Ю.Т. ……..…. **58**

PECULIARITIES OF AUSTRALIAN SLANG

Dzhugova Yu. M…….……**63**

ІГРОВІ ФОРМИ РОБОТИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ГОВОРІННІ НА УРОЦІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У 6 КЛАСІ
Дмитрук О.П.……...**66**

THEORETICAL PROBLEMS OF THE TERMINOLOGY OF THE TOURISM INDUSTRY
Дроздовська (Ситник) А.Г.…… **69**

SEMANTIC-COGNITIVE CONTENT OF THE CONCEPT OF CULTURAL-COGNITIVE FUNCTION IN THE ADVERTISING DISCOURSE OF THE MODERN ENGLISH LANGUAGE
Дубінець Я.В. ……..…**72**

A CORPUS DRIVEN ANALYSIS OF REPRESENTATIONS AROUND THE WORDS «COVID-19», «VACCINATION», «VACCINE» IN THE MASS MEDIA

Жупан Ю.В.…… **78**

РЕАЛІЗАЦІЯ АУДИТОРІЯ-, КОД- ТА КОРТЕЖ-ІДЕНТИФІКУЮЧИХ ДИСКУРС-КАТЕГОРІЙ У МОВЛЕННІ ДЖО БАЙДЕНА

Зубрицька В.Б.……..**81**

METHODS OF TEACHING FOREIGN LANGUAGES AS A SCIENCE, ITS CONNECTION WITH OTHER SCIENCES
Іщенко О.О.…….……..**84**

СКОРОЧЕННЯ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ: СПОСОБИ ТВОРЕННЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ
Карбан Ю.О.……...**87**

ВИКОРИСТАННЯ ФОЛЬКЛОРУ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ЛІНГВОСОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ

Кащій Т.В.……**89**

ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНІ ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МЕНТАЛЬНОСТІ В УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ КОЛЯДКАХ
Кліщ Н.В.……**93**

ВИКОРИСТАННЯ ПІДКАСТІВ НА ЗАНЯТТЯХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У СТАРШІЙ ШКОЛІ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ АУДІЮВАННЯ
Книшук Н.І. ……**96**

ПОНЯТТЯ «МУЛЬТИМОДАЛЬНОСТІ» ВЕБ-САЙТІВ АНГЛОМОВНИХ НОВИН

Красова А.С.……**99**

ВПЛИВ АНГЛІЦИЗМІВ НА СУЧАСНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МОЛОДІЖНИЙ СЛЕНГ
Купа Д.А. ……...**102**

ІНТЕРНЕТ-РЕСУРСИ ПРИ ВИВЧЕННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Лавроненко В.В.……**104**

THE IMPACT OF THE COCKNEY DIALECT ON MODERN CULTURE

Лавроненко В.В. ……**107**

LINGUISTIC MEANS OF TRANSMITTING EPISTEMIC MODALITY IN ENGLISH
Мамула Є.А.……**111**

ФРАНКОФОНІЯ У СВІТІ: ЇЇ ПОДІБНІСТЬ ТА РІЗНОМАНІТНІСТЬ

Мацигін М.І.……**115**

COMPARISON OF THE UKRAINIAN AND ENGLISH LANGUAGES AS A METHOD OF LEARNING THEM. GRAMMAR
Мірошник М.І.……...**118**

ДОСЛІДЖЕННЯ КОМБІНАЦІЙ МЕТОДІВ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У СЕРЕДНІХ ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ ЗАКЛАДАХ
Новикова А.Г.……..**121**

ОСОБЛИВОСТІ АНГЛІЙСЬКОГО МОЛОДІЖНОГО СЛЕНГУ В ТЕЛЕСЕРІАЛАХ В УКРАЇНСЬКОМУ ПЕРЕКЛАДІ

Панкова В.В.……**125**

ФУНКЦІОНУВАННЯ ТИПІВ ІРОНІЇ В АНГЛОМОВНОМУ ОПОВІДАННІ

Паршак О.Д.……**128**

ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ АВТЕНТИЧНИХ ХУДОЖНІХ ТЕКСТІВ У НАВЧАННІ СТУДЕНТІВ 2 КУРСУ МОНОЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ

Паустовська Ю.В.……**131**

НЕОЛОГІЗМИ В ІТАЛІЙСЬКІЙ МОВІ ЯК ВІДОБРАЖЕННЯ СУЧАСНОЇ ДІЙСНОСТІ

Передрій Д.В.……..……..**135**

PECULIARITY OF THE CANADIAN`S CONSONANTS PRONUNCIATION

Погребняк В.Д.……..……..……**137**

ВИКОРИСТАННЯ ОНЛАЙН-ІГОР ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ
Пригара А.С. ……**142**

AMERICAN ACCENT

Продан Я.С.……**145**

МОБІЛЬНІ ПОДКАСТИ ТА ВІДЕОКАСТИ ЯК ДОПОМІЖНИЙ ЗАСІБ ДЛЯ РОЗВИТКУ ГОВОРІННЯ ТА АУДІЮВАННЯ УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ
Проча Г.О.…..……**150**

FOREIGN LANGUAGE NEOLOGISMS IN MODERN UKRAINIAN SPEECH: SOCIO-CULTURAL DIMENSIONS
Романщак А.О.……**154**

ВИКОРИСТАННЯ ХУДОЖНІХ ФІЛЬМІВ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ АНГЛОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ

Сало К.М.……..**158**

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ ЗАСОБАМИ ПРОЄКТНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Свитко А.О.……**161**

EXPRESSIVE ENGLISH VOCABULARY

Свищо М.М. ……**167**

ВИКОРИСТАННЯ АВТЕНТИЧНИХ МАТЕРІАЛІВ НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ
Серіндаг Т.К.……...**169**

ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ «ДІАЛОГ» У ПРОЦЕСІ РОБОТИ НАД ЛЕКСИКОЮ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У 8 КЛАСІ
Сігетій А.М.……...**172**

CANADIAN ENGLISH PRONUNCIATION
Смяцька В.О.……...**176**

FRAMING OF UKRAINE AND UKRAINIANS IN BRITISH AND AMERICAN MASS MEDIA

Старовойтова А.А.…… **178**

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРНЕТ-РЕСУРСІВ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ЛЕКСИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У НАВЧАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ УЧНІВ 8 КЛАСУ В УМОВАХ АСИНХРОННОГО НАВЧАННЯ
Старух І.М.……**182**

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ АНГЛІЙСЬКИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ
Твердохліб Ю.С.…….. **187**

RECEIVED PRONUNCIATION: DEFENITION, MEANING AND PECULIARITIES

Терень О.В.…..……...……**190**

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ КЛЮЧОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ОСОБИСТОСТІ ПРИ НАВЧАННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В 4 КЛАСІ
Філатенко В.В.……...…….**192**

THE CONCEPT OF “CRIME” IN THE CHILDREN’S LITERATURE OF 19TH CENTURY

Фірсова А.А.…..……...……**195**

ВИКОРИСТАННЯ РОЛЬОВИХ ІГОР ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ГРАМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ 5-ГО КЛАСУ

Шаповалова А.С.……...……**199**

ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ У ФОРМУВАННІ ІНШОМОВНОЇ ДІАЛОГІЧНОЇ МОВЛЕННЄВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ

Шерегі Г.З.….……...……**202**

РОЛЬОВА ГРА ЯК ЕФЕКТИВНИЙ МЕТОДИЧНИЙ ПРИЙОМ НАВЧАННЯ ДІАЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ

Щадей К.С.….……...……**205**

СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА НАЙУЖИВАНІШИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ
Ярошенко В.В.……...……**208**

Абрамова Д. О.
Національний педагогічний університет
імені М. П. Драгоманова (Київ, Україна)

ЗАСОБИ ХАРАКТЕРИСТИКИ ПЕРСОНАЖА В АНГЛОМОВНИХ ОПОВІДАННЯХ

Проблему створення художніх образів можна назвати головною в літературній творчості. Словесне зображення героїв відіграє важливу роль у формуванні образу персонажа, тому його можна розглядати окремою складовою характеристики. Цілеспрямоване й ефективне використання мовних засобів для передачі зовнішнього вигляду героїв допомагає точно зрозуміти ідею твору та стиль автора.

Образ героя художнього твору складається з багатьох чинників – характеру, зовнішності, роду занять, захоплень, кола спілкування, ставлення до себе та інших. Одним із провідних чинників є мовлення персонажа, яке повністю розкриває його внутрішній світ і спосіб життя. Крім цього, важливими показниками особистості персонажа є вчинки, його світогляд і душевнийсвіт загалом. Ми судимо про людей, перш за все, за їх поведінкою. Характер людини особливо виразний, звичайно, в її поведінці. Особливо яскраво характер людини проявляється у складних життєвих ситуаціях, коли вона потрапляє в незвичайно важкі ситуації, але для характеристики важлива й повсякденна поведінка людини: письменник використовує будь-яку можливість, щоб змалювати характер [1].

Існує два основних види характеристики: *пряма* і *непряма*. Пряма характеристика має місце, коли автор сам дає оцінку персонажу. Натомість коли автор показує нам героя в дії, дає змогу читачам його почути, спостерігати за ним і оцінити його самим, автор використовує непрямий прийом характеристики.

Матеріалом цієї розвідки слугує оповідання видатного американського письменника О. Генрі “Поліцейський і хорал” (“The Cop and the Anthem”).

Одним з видів непрямої характеристики є зображення героя через дію. Наприклад, через дії головного героя аналізованого оповідання читачі можуть багато чого довідатися про його особистість і наміри. На початку твору показано, що надворі пізня осінь, і ми дізнаємося про ситуацію відсутності житла для головного героя – Соупі ійогонервовий стан через це. Мова його тіла підкреслює стурбованість і занепокоєння: “therefore he moved restlessly on his seat” [2]. Соупі вирішує знову потрапити до в’язниці, щоб не залишитися без даху над головою. Усі його дії доводять спрямованість до мети: “Soapy picked up a big stone and threw it through the glass” [2]. Він сподівається, що поліцейські одразу схоплять його, а тому після скоєння хуліганства почувається щасливим: “he stood still, and he smiled when he saw the cop. He was friendly and happy” [2]. Його усмішка та щаслива поведінка вказують на повне задоволення ситуацією і намірами.

Проте, коли план не спрацьовує, він продовжує намагатися скоїти злочин. Його рухи повільні, він нікуди не поспішає, що вказує на твердість намірів і повне розуміння того, що і для чого він робить: “He walked slowly away” [2], “He stood up slowly, one part at a time, and beat the dust from his clothes” [2], “Soapy walked past the cop. He was filled with sadness. He was still free” [2]. Також інші прояви поведінки свідчать про його чіткий план повернутися до в’язниці: “He began to shout as if he had had too much to drink. His voice was as loud as he could make it. He danced, he cried out” [2]. Після чергового провалу головний герой знову вдається до вчинення крадіжки. Його рухи знову повільні, що демонструє його цілеспрямованість: “Soapy stepped inside the shop, took the umbrella, and walked slowly away” [2].

Надалі через численні невдачі герой починає нервувати та злитися: “It’s mine!” cried Soapy with anger in his voice” [2]. Його поведінка відбиває тривожність та злість: “He threw the umbrella as far as he could throw it. He talked to himself about cops and what he thought of them” [2]. Підсумовуючи, ми можемо побачити, що дії та певні жести героя характеризують його стан (хвилювання, нервовість, злість, спокій), його наміри (намагається вчинити

злочини цілеспрямовано, оскільки має намір повернутися до в'язниці) та зміни його емоцій (від спокою та повного розуміння ситуації до злості та розгубленості).

Також охарактеризувати персонажа ми можемо і за його мовленням, що є свідченням прямої характеристики. Мовлення Соупів оповіданні має ознаки літературного, характеризується уживаністю конструкції, притаманних освіченій людині: "Don't you think that I might have done it?" [2], "Good evening, Bedelia! Don't you want to come and play with me?" [2]. Він називає себе джентльменом "And don't keep a gentleman waiting" [2], що доводить той факт, що він ним і є. Тобто правильність його мовлення та використання маркованих зворотів показує нам, що Соупі має освіту та в минулому міг займати досить пристойне соціальне становище. Крім того, його фрази звучать досить нахабно, інколи він кидає кілька саркастичних, надто доброзичливих дотепних слів: "Get busy and call a cop" [2], "Don't you think that I might have done it?" [2]. Це підкреслює його внутрішню впевненість та вірогідну зухвалість у реалізації плану.

У міру того, як його відчай зростає, вчинки стають більш легковажними та відчайдушними: він краде шовкову парасольку, поводиться зарозумілоі цілком самовпевнено, що цей вчинок призведе до арешту. Завдяки попередньому невдалому досвіду герой стає нервовим та агресивним, що виражається у його мовленні через емфатичні інверсії, повтори та риторичні запитання: "Oh, is it?" said Soapy. "Why don't you call a cop? I took it. Your umbrella! Why don't you call a cop? There's one standing at the corner" [2]. Як засіб психологічної характеристики хвилинного настрою використано окличне речення, яке супроводжується коментарем про гучність голосу: "It's mine!" cried Soapy with anger in his voice [2]. Це є пряма вказівка на його роздратування та відчай.

Проникнення в свідомість героя, його думки, опис його психічних процесів і тонких психологічних змін, що спонукають його вчинки– все це є ефективним засобом характеристики, до якого дуже часто вдаються

письменники. Наприклад, з опису думок Соупі ми можемо зрозуміти, що він хоче лише три місяці гарантованого проживання та харчування на “острові” – острові Блеквелла, де він провів останні три зими і знову прямує туди водночас, коли інші жителі Нью-Йорка прямують до Рив’єри чи Палм-Спрінгс: “Soapy’s hopes for the winter were not very high. He was not thinking of sailing away on a ship. He was not thinking of southern skies, or of the Bay of Naples. Three months in the prison on Blackwell’s Island was what he wanted” [2]. Соупі поділяє спорідненість зі своїми співвітчизниками з Нью-Йорка, але гірка іронія полягає в тому, що він прямує на зовсім інший острів, ніж його заможні колеги: “Three months of food every day and a bed every night, three months safe from the cold north wind and safe from cops. This seemed to Soapy the most desirable thing in the world” [2], “Richer New Yorkers made their large plans to go to Florida or to the shore of the Mediterranean Sea each winter. Soapy made his small plans for going to the Island” [2].

О. Генрі змушує читача симпатизувати Соупі, тому що він – це персонаж із цінностями. Дії героя не відображають його особистість позитивно, але його кінцевою метою є жити гідним життям. Наприклад, деякі благодійні організації також підтримують бездомних. Соупі, навпаки, обирає в’язницю, оскільки там, на противагу таким установам, не втручаються в особисте життя: “No. Prison was better than that. The prison had rules that he would have to follow. But in prison a gentleman’s own life was still his own life” [2]. Отже, Соупі залишається амбітним чоловіком з почуттям власної гідності, який хоче залишатися незалежним, незважаючи на свою бідність. За іронією долі він планує зробити це у в’язниці.

О. Генрі не бажає зобразити злочинця. Його метою євідбити життя бездомних мандрівників, які навіть погоджуються на арешт, щоб вижити: “He did not want the restaurant people to feel any real anger” [2]. Кожного разу читач може спостерігати зміни в настрої персонажа: перед новою спробою бути арештованим, коли він був впевненим у плані (“This time he felt very certain that he would be successful” [2]), та після поразки (“Soapy, sick at heart…” [2], “He

was filled with sadness" [2]). Кожна нова спроба все більше змушує його відчувати відчай: " he wished to be arrested, they seemed to believe he was like a king, who could do no wrong" [2]. Складається враження, що Соупі приречений або проклятий, що свідчить про те, що все, що він робить, не може змінити порочне коло безпритульності.

Пригнічений головний герой підходить до чавунної огорожі навколо старої церкви. У цій сцені навмисне зміщено тон оповіді, створюючи атмосферу "блискучості", майже пасторальності. З церкви Соупі чує, як органіст виконує гімни. Мелодія розчулює Соупі, і він вирішує змінити себе: "He saw with sick fear how he had fallen. He saw his worthless days, his wrong desires, his dead hopes, the lost power of his mind. And also in a moment his heart answered this change in his soul. He would fight to change his life. He would pull himself up, out of the mud. He would make a man of himself again. There was time… That sweet music had changed him. Tomorrow he would find work. A man had once offered him a job. He would find that man tomorrow. He would be somebody in the world. He would…" [2]. Однак перш ніж він може реалізувати свій план, Соупі відчуває знайому руку поліцейського на своїй руці, і його заарештовують за бездіяльність, а наступного ранку засуджують до трьох місяців відбування покарання на острові Блеквелл. Отже, за допомогою описів вчинків Соупі, його мовлення, психологічних деталей читачі можуть краще зрозуміти характер персонажа, його особливості, темперамент та прослідкувати метаморфози та еволюціонування героя.

Література

1. Дудар О. Лінгвостилістичні особливості портретизації персонажа (на матеріалі роману Теодора Драйзера "Оплот"). *Мандрівець*. 2013. № 2. С. 67 – 69.

2. Henry O. The Cop and the Anthem. Retrieved 11 November 2022 from: https://www.owleyes.org/text/best-o-henry/read/the-cop-and-the-anthem#root-218682-18

Андреєва А. А.

Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова (Київ, Україна)

METAPHORIZATION OF MILITARY TERMINOLOGY IN THE BRITISH CORPUS

In the process of studying the metaphorical nature of military terminology, a high frequency of the use of military metaphors in modern publications was recorded. The metaphor of war is found in the mass media of various orientations, including those far from military topics, which speaks of the typification and media integration of the consciousness of representatives of English language culture in such a relevant direction as the binary opposition "war - peace". Functional media integration of the military metaphor is the coherence, the combination of various functional elements with each other and the main functions of the military metaphor in the media discourse, which intersects with political, business, sports, educational and other discourses.

The functions of the military metaphor in the modern British corpus are represented by nominative, cognitive, figurative, supportive, ideological, cultural and educational, recreational, advertising and reference, attractive, diplomatic, status, rhetorical, aesthetic, protective functions. The dominant functions of the military metaphor in modern English media discourse are figurative (*Class sizes in UK may rise to 60 as schools struggle to cover for self-isolating teachers)*, attractive (*Are we in trouble? Absolutely: Alberta battles worst Covid rate in North America*), nominative and cognitive functions. In addition, ideological, rhetorical, and advertising-reference functions are significant in English media discourse [1, с. 115-118].

The analysis of the actual material made it possible to identify the lexical and phraseological features of the metaphor in the modern British corpus, which are manifested in the following:

- expanding or narrowing the meaning of a word in metaphorical transfer (*nuclear holocaust*) [2, c. 157];
- emotional and evaluative coloring of semantics during metaphorical transfer (*Vaccine wars: how the decision not to get the shot is tearing loved ones apart* [8]);
- connection of opposite (positive and negative) components in semantics during metaphorical transfer (*humanitarian invasion* [9]);
- cultural-historical component of phraseological semantics in metaphorical transference;
- blurring of metaphorical semantics, deployment of metaphorical semantics in the text, expansion of metaphorical semantics of a synonymous series, metaphorical antonymy;
- markedness (mainly nouns and verbs, less often adjectives and adverbs) and grammatical function of verbs).

Practically all the identified features of the military metaphor are distinguished by a high degree of frequency of implementation in the British corpus, the exceptions are the cultural-historical component of phraseological semantics in metaphorical transfer, the obsolescence of metaphorical semantics and metaphorical antonymy (average degree of frequency) and metaphorical homonymy.

Further research of problems related to functional, semantic, pragmatic, linguistic and cultural features of military terminology in the modern British corps is seen as a perspective.

As a result of the analysis of the actual material, it was established that the most frequent are military metaphors with the semantic components "war, attack, invasion, aggression, offensive, strike, battle, battles, sabotage, blockade, campaign, bombing", for example: visa war, technological war, unexpected attack of, brain

attack, financial intrusion, financial aggression, the second blow of the world economic crisis, political battles, ministerial battlefield, the battle for the enterprise, regular sabotage etc.

Література

1. Овсянникова Е.В. Военная метафора в английском языке.// VII Междунар. лингв. конф. «Межкультурные коммуникации: ноосферная парадигма в языке» (Алушта, 21 24 мая 2008): Культура народов Причерноморья (научный журнал). Симферополь: Межвузовский центр «Крым», 2008. № 137. Т.2. 370с. С. 115-118.

2. Трофимова З. С. Словарь новых слов и значений в английском языке. – М.: Павлин, 2000. – 304 с.

3. Федоренко С.В., Бернадіна А.В.Загальна характеристика фахової мови військової сфери (на матеріалі англійської мови).// Нова філологія. – 2021. № .83. – С. 257-262.

4. Bowyer R. Dictionary of Military Terms, 3rd ed. London: A&C Black Publishers Ltd . 2007. – 279 p.

5. Brenes P. Terminology for beginners. In My Own Terms. – 2017. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://inmyownterms.com(дата звернення 03.10.2022).

6. TheBBC. – [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://www.bbc.co.uk/(дата звернення 03.10.2022).

7. TheDailyMail. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу https://www.dailymail.co.uk (дата звернення 03.10.2022).

8. TheGuardian. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.theguardian.com/ (дата звернення 03.10.2022).

9. TheMirror. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.mirror.co.uk/ (дата звернення 03.10.2022).

Андрушенко А. О.
Національний педагогічний університет
імені М. П. Драгоманова (Київ, Україна)

THE MOST EFFECTIVE METHODS OF STUDYING FOREIGN LANGUAGE AND THEIR USE FOR PUPILS OF SECONDARY SCHOOLS AND HIGHER SCHOOLS

The need for language learning has arisen for a long time – even in ancient Rome, Greece and Egypt. But then they found a solution of this situation and studied languages with the help of "natural" method. Since the development of linguistic science is not on the spot, over time there has been a whole variety of options for studying a foreign language. Only one of them could not be chosen because each method has positive and negative sides and, under certain conditions, has its objective value. The use of this or that method depended on social order of the society, because it influenced the purpose and content of education. It is important to recall the famous methodologists who made a huge contribution to the development of foreign language learning, namely, Michael West, made an extraordinary contribution to the methodology of reading. Stanislav Dugin – he did not find a unique method of studying English, but he was able to explain the nuances of grammar of this language. Well, and certainly, Robin Callan – his method is almost completely composed of practice in the form of "question-answer", due to this, a complete immersion in the language environment takes place [1].

We investigated the five most popular methods of studying a foreign language, a brief overview ofwhich we offer in our work:

Method 1 – Grammar and Translation

It was created in the 19th century for Greek and Latin schools. This method includes studying grammar rules, and then working with text, that is, analyzing texts using grammar rules. The next stage is written translation of English and vice versa. Students have very few opportunities to practice in a language. For many years – almost 20th century – it was the only method of studying English and other foreign

languages present in state schools, and today it happens that the methods borrowed from it find application in secondary schools and higher schools. In our opinion, this is certainly not the fastest way to learn English, but it is the most common, so it is necessary to mention it [3, c. 247].

Method 2 – communicative

The communicative approach is the result of all previously used methods and is now the most widespread method in language schools. The emphasis is on the ability to communicate in different contexts and situations: negotiations, stories, comparisons, descriptions, requests for something, etc. In this method, the ability to speak is very important and is practiced quite intensively, but do not overlook grammar and writing. The study of grammar is not isolated, but occurs in the context. Various exercises and tasks are aimed at achieving free communication by students [2, c. 222].

Method 3 – Callan

Created in 1960-ies by Robin Callan, this method at one time has corrected the world. The process of study is based primarily on conversation. Students are asked by chance, and their tasks are to answer as quickly as possible without thinking. They do not need to build sentences themselves, but need to practice and use the original templates. Classes are conducted only in English. The material is repeated many times, and errors are immediately corrected by the teacher.

Method 4 – language immersion

This method means complete immersion in language and its culture. It is difficult to achieve from the point of view of language course. Rather, this method is used when traveling to language camps or classes in the country where the language is taught (for example, English in the UK).

Method 5 is natural

The natural method is actually the opposite grammar and translation method. This training is due to repetition and correction. The native language of students is not used at all during the classes. Here we pay attention to overcoming the language barrier. The participant of the course should study the language as a small child –

first observe and then repeat. Recognized grammar rules do not matter and are not taught. Instead, students should understand English themselves from the context. The main attention is paid to the conversation. The praise of the audience is of great importance if they speak correctly. In practice, during the course of the class the teacher asks questions to which students answer, or reads the text aloud, and then students perform the same. This method, in our opinion, should be introduced into the program of educational institutions, at least as an additional.

As a result, we have come to the conclusion that the basis of the study of English language is speaking practice, replenishment of vocabulary, and elimination of native language at lessons of foreign language, that is how we can achieve success in studying and mastering of other languages. The best option will be to combine certain parts of each method, just then you can achieve the desired result. But another important aspect in this case is a good and wise teacher who speaks all the necessary knowledge and will help you to plunge into the world of English.

Literature

1. Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання / Наук. ред. українського видання С. Ю. Ніколаєва. К.: Ленвіт, 2003.

2. Стойко С. В. Реалізація комунікативного підходу в навчанні іноземних мов. *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету*. Чернігів: ЧДПУ, 2011. С. 220–223.

3. Чередниченко О. І. Про мову і переклад. Київ: Либідь, 2007. 247 с.

Бабіч О. В.
Національний педагогічний університет
імені М. П. Драгоманова (Київ, Україна)

РІЗНОВИДИ КОНФЛІКТІВ У АНГЛОМОВНИХ ПРОЗОВИХ ТВОРАХ

Проблема різновидів конфліктів у прозових творах, а зокрема в англомовних художніх текстах, уже давно стала актуальною у літературознавстві, проте й досі залишилась не до кінця вирішеною.

Конфлікт у літературі – поняття досить широке. Є класичне розуміння цього терміну. У такому разі його сприймають як протистояння добра і зла, піднесеного та низького, духовного та плотського. Ці явища і функції втілюють у собі герої твору або“голос автора”, тобто судження всевидячого автора-оповідача, які лежать поза сюжетом іякі коментуються та пояснюютьсяним. Якщо звертатись до словника, то можна знайти таке трактування цього поняття: “**Конфлікт**– це відображення життєвих суперечностей у художніх творах, що виявляється в зіткненні й боротьбі протилежних ідей, прагнень і вчинків людей” [1].

Конфлікт є основною рушійною силою твору. За великим рахунком, конфлікт – це коли персонаж чогось пристрасно бажає, але не може цього отримати, тому прозовий твір перетворюється на розповідь про те, як головні й другорядні герої намагаються досягти своїх цілей, долаючи різні перешкоди та сварячись між собою. Складність полягає лише в чітко сформульованій класифікації художніх конфліктів.

Існують дві форми існування конфліктів: **зовнішні** та **внутрішні**. У свою чергу зовнішні поділяються на декілька типів і прийнято їх називати так:

1. **Людина проти людини**, коли в основі сюжету лежить протистояння двох або більше осіб, як у творі “*The Out station*” В. С. Моема або “*The Roads We Take*” О. Генрі.

2. **Людина проти природи** (наприклад, проти моря, пустелі чи диких звірів). Конфлікт у романах "*The Old Man and the Sea*" Е. Хемінгуея чи "*The Hunter*" Дж. Олдріджа як прагнення вченого відкрити таємниці природи – це конфлікт між людиною та природою.

3. **Людина проти суспільства** або людина проти встановленого порядку в суспільстві, коли індивід відкрито бореться зі своїм соціальним оточенням, або коли існує конфлікт між індивідом і встановленим порядком: конфлікт із бідністю, расовою ворожнечею, несправедливістю, експлуатацією, нерівністю, як у творі "*Arrangement in Black and White*" Д. Паркер, де зображено зовнішній конфлікт на основі розкриття проблеми расової дискримінації.

4. Конфлікт **між одним набором цінностей та іншим**. Ці набори цінностей можуть підтримуватися двома групами або двома протилежними світами. Наприклад, конфлікт у "*The Fall of Edward Barnard*" В. С. Моема відбувається між честолюбством і процвітанням, з одного боку, і правдою, красою і добротою, з іншого.

Всередині персонажа може відбуватись ще й **внутрішній конфлікт**, який часто називають "людина проти самої себе". Цей конфлікт локалізується у внутрішньому світі персонажа і передається через його думки, почуття, інтелектуальні процеси, проте він не виключає зовнішнього світу як неіснуючого. Тут герой розривається між протилежними рисами своєї особистості. Наприклад, трагедія Сомса Форсайта в творі "*The Man of Property*" полягає в його конфлікті з самим собою: почуттям власності, з одного боку, і гострим почуттям краси, з іншого. Внутрішній конфлікт всередині індивіда часто включає боротьбу між його почуттями обов'язку з власними інтересами.

Конфлікти в художній літературі навіюються протиріччями в дійсності. З іншого боку, на конфлікти в художній літературі впливає світогляд письменника, його особистість, його погляд на певні типи людей, проблеми, суспільні явища. Письменник спостерігає за дійсністю і долі,

проблеми,труднощі ближніх надихають його писати. Це реальність, яку він відображає у своїй творчості, але робить це з власної точки зору, як він її бачить і розуміє. Тому, оцінюючи літературний твір, слід брати до уваги не лише описувані типи людської природи та класові протиріччя, а й позиції, з яких вони розглядаються.

Сюжети різних оповідань на одну й ту саму тему можуть ґрунтуватися на однаковому типі конфлікту, як "The Lady's Maid" К. Менсфілд і "*Arrangement in Black and White*" Д. Паркер. Темою обох оповідань є людські стосунки в суспільстві, в основі обох лежить конфлікт між людиною та встановленим порядком з його расовою ворожнечею, несправедливістю та експлуатацією. Але К. Менсфілд і Д. Паркер втілили схожу тему і конфлікт в унікальних художніх формах, незрівнянних персонажах і подіях, зробивши це найефектніше. Оповідання розкривають різні аспекти людських стосунків і викликають різну реакцію читача.

Сюжет оповідання також може будуватися на кількох конфліктах різного характеру, включати як внутрішній, так і зовнішній. Наприклад, у творі "*The Lady's Maid*" покоївка Елен постійно відчуває суперечку між зовнішніми рамками, чужими очікуваннями та їївласними внутрішніми бажаннями, волевиявленням і проявом індивідуалізму. Починаючи з дитинства її карали за самостійні вчинки, аджеї дідусь суворо покарав, коли вона зробила по-своєму і відрізалаволосся: "*I cut off all my hair; snipp edit off all in bits, like the little monkey I was. Grandfather was furious! He caught hold of the tongs – I shall never forget it – grabbed me by the hand and shut my fingers in them. "That'll teach you!", he said*" [2]. Цей трагічний початок заклав у головній героїні такий характер, який вплинув на подальше життя, зосереджене на службі, а не на власних інтересах.

Отже, нами було досліджено, що типів літературних конфліктів існує чимала кількість. Завдяки конфлікту автор намагається створити сюжет і як найточніше висвітлити проблематику, яка його турбує, щоб у кінцевому результаті донести до свого читача надважливу істину.

Література

1. Словник іншомовних слів. URL: https://www.jnsm.com.ua/cgi-bin/u/book/sis.pl?Qry=%CA%EE%ED%F4%EB%B3%EA%F2 (дата звернення 19.11.2022).

Mansfield K. *The Lady's Maid.* URL: http://www.eastoftheweb.com/short-stories/UBooks/LadyMaid.shtml (дата звернення 20.11.2022).

Бень Д. О.

Національний педагогічнийуніверситет імені М. П. Драгоманова (Київ, Україна)

ПСЕВДОНОВИНИ ЯК ЖАНР СУЧАСНОГО АНГЛОМОВНОГО МЕДІАДИСКУРСУ: ЛІНГВОКОГНІТИВНІ, КОМУНІКАТИВНО-ПРАГМАТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ

In the definition of the term "fake news" there are still no clear criteria for its interpretation, because scientists explain it in different ways. This definition covers a variety of objects, from Photoshopped photos and edited videos to fake social media pages and humorous stories.

The LIE concept is represented as one of the most culturally and socially important components of the conceptual sphere of human life. This concept is formed as a multidimensional integrative psychological formation and is objectified in the media discourse with the aim of realizing the author's intention to influence the addressee.

Analyzed the meaning of the concept of LIE and its role in pseudo-news and its impact on people's psyche. Having processed a sufficient amount of scientific material, we decided to refer to the definition of this concept given to us by the English Oxford dictionary – *the way, direction, or position in which something lies; position in which a golf ball comes to rest especially as regards then extease of the*

next shot; the lair or place of cover of an animal [1, c. 37]. We analyze the concept of LIE as a situation defined by explanatory dictionaries, which include the following definitions: provides the following generally accepted definition: to make an untrue statement with intent to deceive – a false or misleading statement used to mislead. The informational structure of the LIE concept is revealed in the contextual uses of the main verbalizers (lie, reside) and other concept nominators [2, c. 78]. Let's illustrate an example of verbalization of a typical situation: *The political lie has existed since the dawn of politics. Yet something changed in 2016 with the election of Donald Trump as president of the United States. Mr. Trump presented falsehood upon falsehood throughout his campaign. While US journalists tried to hold him accountable, the falsehoods, or lies, had few consequences. He won. Many expected Mr. Trump to change after the presidential inauguration. He didn't. According to a list published in the New York Times, Mr. Trump lied in public at least once every day in the first 40 days of his presidency [3].*

Linguistic analysis of the texts of English-language pseudo-news showed that the concept of LIE is verbalized with the help of the following lexical units: *bluff, canard, fable, fabrication, fairytale,falsehood, fib, fiction, half-truth,humbug, misinformation, myth, pose, prevarication,, deceit, distortion, exaggeration, slander, story,tale, untruth, whopper [3].*

Studied a large amount of media material and the linguistic-cognitive mechanisms of creating pseudo-meaning in the texts of pseudo-news and came to the conclusion that the extraction of pseudo-meaning in the texts of English-language "fake" news, which is represented by two textual situations, requires the disclosure of the mechanisms of its creation and comprehension by involving the cognitive procedures of completion and expansion along with discursive-cognitive reconstruction of the mental spaces of the constituents of the pseudo-news text and the use of elements of the frame analysis technique [1, c. 46].

So, the formation of the concept is based, obviously, on the basis of the psychocognitive scheme "sensation - association - representation - image". Lexical units denoting falsehood associated with metalanguage concepts are divided into: 1) primary nominations for which this meaning is semiotic (lie, fib, libel, slander, perjure, mendacity); 2) secondary nominations, in which this meaning appeared as a result of the development of the semantic structure of a word with a different semiotic meaning (fiction, fable, tale, story, myth, hyperbole, whopper, embroider, fictionalize, pad, bum, bend, snow, backbite, softsoap, colour, distort, embellish, , misinform, misrepresent, misreport, misquote); 3) phraseologisms (tell a lie / a fib, Helike a rug / flatfish / trooper, spin a (long) yam, pitch / tell a yam / a story, fisherman'sstory, cockandbullstory, traveller'stale, pack / tissue / weboflies, whitelie, sweettalk, with a double / forkedtongue) [1, c. 53].

Achieving a perlocutionary effect on the addressee is achieved through conscious or unconscious perception and unpacking by the subject of the LIE concept itself. According to the results of the processing of factual material, falsification of information occurs when the recipient becomes the object of disinformation - the distortion of certain facts misleads its.

Textual-interpretive and semantic analyzes of pseudo-news texts allowed us to classify them according to two textual situations: "exaggeration of information" and "falsification of information". It is about creating a pseudo-sense by deliberately distorting the information of elements of the social culture of society into a pseudo-news text [1, c. 59].

It was determined that the value of the theory of conceptual integration for our study is that it explains how pseudo-meaning is constructed in "fake" news texts, that is, it is a tool for its analysis. Thus, it is especially recognized that in the process of conceptual mapping there is a projection of input spaces onto a separate plane, which absorbs the nominal unit value of the input space and increases the space blended space or blend.

Further, analyzed a large amount of media material and the linguistic-cognitive mechanisms of creating pseudo-meaning in the texts of pseudo-news and came to the conclusion that the extraction of pseudo-meaning in the texts of English-language "fake" news, which is represented by two textual situations, requires the disclosure of the mechanisms of its creation and comprehension by involving the cognitive procedures of completion and expansion together with discursive-cognitive reconstruction of the mental spaces of the constituents of the pseudo-news text and the use of elements of the frame analysis technique [2, c. 59].

The research on the example of pseudo-news is aimed at clarifying its specific functions, rhetorical strategies and the relationship between them. Special work is shown by explaining the text of English-language "fake" news and comparing it with the goals of pseudo-news. It is not possible to establish a basis for the classification of works in the form of a clear algorithm, since the recognition of each work is related to the interpretation of the text and general knowledge about the work of a certain type.

The processing of pseudo-news texts within the media discourse using the communicative-pragmatic research method allows us to single out four main strategies: 1) argumentative; 2) appellate; 3) valorative; 4) a strategy for optimizing perlocutionary influence. In addition, we have highlighted a number of tactics and technologies, as well as a set of linguistic tools for their actualization. In turn, each strategy still has several tactics, which we analyzed in detail and provided examples of implementation [1, c. 124].

After analyzing the text of fake news and considering their types, we identified several markers that will help us recognize deception, including: capital letters in the title, references to a large number of sources, obviously exaggerated and false quotes and facts, clickbait, etc.

Список використаних джерел:

1. Омельчук Ю.О. Псевдоновини як жанр сучасного англомовного медіадискурсу: лінгвокогнітивний, комунікативно-прагматичний параметри. Херсон, Запоріжжя. 2018.
2. Пригорницька О. Фейкова інформація в соціальних медіа: виявлення, оцінка, протидія. Наук. пр. Нац. б-ки України ім. В.І. Вернадського : зб. наук. пр. 2017. № 48.
3. Volkova L. Pragmatic markers in dialogical discourse. Lege artis. Language yesterday, today, tomorrow. The Journal of University of SS Cyril and Methodius in Trnava. Warsaw : De Gruyter Open, 2017. Vol. II (1).

Вафіна Д. Р.

Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова (Київ, Україна).

ВИКОРИСТАННЯ РІЗНИХ ФОРМ ГРУПОВОЇ РОБОТИ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЄВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В ГОВОРІННІ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В ОСНОВНІЙ ШКОЛІ

На сучасному етапі розвитку суспільства очевидним є те, що одним з головних недоліків традиційної освіти є невміння і небажання дітей активно вчитись, відсутність ціннісного ставлення до власного розвитку, освіти та суспільства в цілому. Тому на сьогоднішній день є потреба у змінах змісту, форм і методів навчання, що спонукає до впровадження новітніх освітніх технологій. Серед них перспективними є інтерактивні методи навчання, завдяки яким учень стає активним учасником процесу навчання. Провідну роль у впровадженні інтерактивних методів навчання відіграє саме групове навчання.

Групова форма навчання – це спосіб організації спільної діяльності учнів в малих групах, об'єднаних спільною навчальною метою, з опосередкованим керівництвом та співпрацею з учителем, взаємодією між учителем та учнем за принципом учитель-група співпрацюючих між собою учнів [2, с.167]. Групова форма навчальної діяльності сприяє активізації навчання учнів, виховує гуманні відносини між ними, вміння співпрацювати в одному колективі, що є невід'ємною потребою у житті кожної людини [1]. Використання даної форми роботи у сучасній школі забезпечить набуття учнями ключових компетентностей, необхідних у майбутньому, зокрема громадянської, комунікативної та соціальної компетентностей.

Групові форми роботи найкраще застосовувати у процесі формування мовленнєвої компетентності в говорінні. Застосування на уроках групової форми навчання дає змогу використовувати дидактичні і рольові ігри, моделювати життєві ситуації тощо. Організація парної і групової роботи є одним з ефективних засобів активізації комунікативного методу, адже під час роботи в парах або групах кожен учень має більше часу для говоріння, ніж тоді, коли б він просто відповідав учителеві. Так, робота парами дозволяє учням практикувати говоріння в невимушеному контексті, без страху. Робота в групах підвищує мотивацію, оскільки вона дає учням змогу обмінюватися ідеями і допомагати один одному.

Як правило, групова форма роботи використовується при виконанні комунікативних вправ та завдань, спрямованих на спільний пошук інформації та вирішення поставленої проблеми.

Наведемо приклади найпоширеніших способів організації групової роботи на уроках англійської мови:

- "дискусія" – ефективний вид роботи, якщо клас поділити на окремі групи, перед кожною поставити різні завдання, визначивши при цьому мету і тему роботи;

- “дилема” – вид роботи, коли учням пропонується певна моральна дилема та варіанти її вирішення, учні в групах обговорюють можливий розвиток подій та мають дійти згоди
- “рольова гра” – один з найефективніших засобів залучення учнів будь-якого віку та рівня володіння мовою до спілкування, дає найкращу можливість для розвитку спонтанного мовлення [4].

Застосування технології групової роботи на уроках іноземної мови має багато переваг:

– імітує реальне спілкування та сприяє взаємодії учнів, дає можливість висловитися великій кількості учасників, стимулює використання інтерактивних мовних засобів;

– створює емоційну атмосферу, що сприяє підвищенню мотивації, оскільки, працюючи у групах, учні відчувають себе вільніше, ніж у режимі роботи “вчитель – клас”;

– підвищує почуття відповідальності та самостійності учнів;

– допомагає виявити та врахувати індивідуальні особливості учнів;

– сприяє формуванню колективу, робить акцент на співпраці.

Проте з іншого боку, варто відзначити і ряд недоліків, таких як:

– відсутність можливості постійно контролювати діяльність учасників групи, що призводить до збільшення кількості помилок у їх вимові;

– часте використання учнями рідної мови;

– неможливість надати якісну допомогу за великої кількості груп;

– небажання деяких учнів працювати у групі з тими чи іншими партнерами.

Отже, робота у групах є досить продуктивним видом навчальної діяльності за умов дотримання учнями й вчителями простих правил роботи у групах. Він викликає зацікавленість і підвищує мотивацію учнів, розвиває ключові уміння та навички, важливі для становлення особистості учня. Групова робота формує в учнів навички колективної роботи, співпраці та

взаємодопомоги, і в той же час дає змогу кожному учню виявити свої індивідуальні здібності. Використання групових форм роботи сприяє підвищенню мотивації учнів, оскільки учні відчувають себе вільніше, працюючи у групах; підвищує почуття самостійності та відповідальності учнів; а також сприяє формуванню цілісного колективу.

Література

1. Дьоміна О. М. Метод проектів як засіб розвитку творчої особистості та ефективної співпраці учнів і вчителя. *Англійська мова та література*. 2020. № 13-15. С. 45-48.

2. Кукліна С. С. Колективна навчальна діяльність у групі на етапі вдосконалення навичок іншомовного спілкування. Іноземні мови у школі. Л.: ВСО, 2000. 125 с.

3. Мосьпан Н. В. Технологія групової діяльності. *Педагогічні науки*. 2011. Вип. 95. С. 166-172.

4. Пругло О. М. Блог вчителя англійської мови: URL: http://pruhloolha.blogspot.com/p/blog-page.html

Вишневська А. О.

Національний педагогічний університет

імені М. П. Драгоманова (Київ, Україна)

РЕАКТИВАЦІЯ ВОЄННОЇ ЛЕКСИКИ ТА ВИНИКНЕННЯ НОВИХ ЛЕКСЕМУ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ У ЗВ'ЯЗКУ З РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЮ ВІЙНОЮ

Нова «гаряча» стадія у російсько-українській війні, що триває з 2014 року, і те значення, яке має цей конфлікт для Європи та світу, призвели до стрімкого збільшення кількості текстів (від друкованих до аудіо- та відеоматеріалів), які висвітлюють військові події.

В актуальному англомовному медіадискурсі у сфері висвітлення війни в Україні можемо спостерігати два процеси, пов'язані з лексичним

складом англійської мови. Це реактивація воєнної та довколавоєнної лексики і утворення неологізмів, пов'язаних з російсько-українською війною.

Реактивація (також: *актуалізація, активізація*) мовних одиниць виражається не лише частотним зростанням використання слова, але й зміною його стилістичного статусу чи навіть вторинною неологізацією, коли застарілі лексеми усвідомлюються мовцями як нові [1].

У своєму матеріалі для Національного громадського радіо СШАамериканськийжурналіст Білл Чепелл (Bill Chappell) заявляє: “Russia’s invasion of Ukraine has many of us using words and phrases we weren’t before, from geopolitical terms like rump state to military lingo such as MANPADS” [2]. Посилаючись на лінгвіста й лексифографа Гранта Баррета (GrantBarrett) він наводить ряд прикладів як реактивованої лексики, так і неологізмів, поява яких пов’язана із початком повномасштабного вторгнення. Серед них є військова та наближена до неї термінологія (*MiG, Javelin, MANPADS, cluster munitions, hedgehog*у значенні *“the spiky-looking steel obstacles can divert or delay tanks”*та інші), політичні поняття (*rump state – “any nation that has seen a large portion of its territory carved away and absorbed into another country”, Finlandization – “a nation that, while technically neutral and independent on the international stage, yields to the policies of a larger, more powerful neighbor”*), власні назви (від нейтрального *Donbas* до принизливих прізвиськ Володимира Путіна – *Putler, Kaputin*), лексика з арсеналу російських пропагандистів (*Special Military Operation*) та патріотичні гасла (*Slava Ukraini!*).

Поняття *Finlandization* по відношенню до російсько-українських відносин є прикладом вторинної неологізації (або вторинного входження) поняття в активне мовлення. За визначенням у словнику Merriam-Webster, *Finlandization* означає а *foreign policy of neutrality under the influence of the Soviet Union* [5]. Проте у матеріалах, пов’язаних із поточною ситуацією в Україні, це слово не прив’язано ані до Фінляндії, ані до Радянського Союзу

(“Finlandization of Ukraine”, “Why Finlandization Is a Terrible Model For Ukraine” тощо).

Той самий процес відбувається із поняттям *appeasement(“the act of giving the opposing side in an argument or war an advantage that they have demanded, in order to prevent further disagreement”* [4]) яке зазвичай вживалося для опису політики Великобританії та інших європейських країн по відношенню до дій нацистської Німеччини у 1930 роках XX ст. Але із початком активних воєнних дій на території України в лютому 2022 року цей термін регулярно використовується медіа для опису позиції частини колективного Заходу по відношенню до російсько-української війни. “Merkel Will Enter History as the Neville Chamberlain of Our Time. The former German chancellor, like the 1930s’ British prime minister, will be remembered for appeasing an aggressive tyrant” [8].

Вторгнення Росії в Україну породжує й інші асоціації з Другою Світовою війною та приводить до появи «тематично забарвлених» неологізмів. Так, наприклад, у статті для The New York Times, що вийшла 22 квітня 2022 року, Тімоті Снайдер докладно розглядає походження неологізму “ruscism” («рашизм»), визначаючи його як “a term of condemnation that every Ukrainian knows, though it is not yet in the dictionaries and cannot (yet) be said in English”[3]. Однак вже за три місяці визначення слова “ruscism” з’являється в Urban Dictionary — онлайн-словнику англомовного сленгу [7], що свідчить про те, що цей неологізм, утворений шляхом контамінації (схрещування мовних одиниць) стало можливим не тільки сказати, а й записати англійською.

У тому ж словнику вже можна знайти й визначення терміну “Bandera Smoothie” як “a Molotov cocktail, made in Ukraine” [6].

Поки що складно прогнозувати, які з реактивованих або новостворених лексем затримаються в активному складі англійської мови, а які знову вийдуть із ужитку чи залишаться на рівні оказіоналізмів. Проте

можемо констатувати той факт, що війна в Україні вже вплинула і продовжує впливати на лексичний склад англійської мови.

Література

1. Дудик М. П. Активізація – актуалізація – реактивація (лексики). *Культура слова*. № 62. 2003. С. 30–33.

2. Chapell Bill. The war in Ukraine has reintroduced these words and phrases into our vocabulary. Режим доступу: https://www.npr.org/2022/03/21/1086709135/russia-ukraine-war-military-terms-lingo-phrases

3. Snyder Timothy. The War in Ukraine Has Unleashed a New Word /Timothy Snyder // The New York Times Magazine. 22.04.2022. Режим доступу: https://www.nytimes.com/2022/04/22/magazine/ruscism-ukraine-russia-war.html

4. Режим доступу: https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/appeasement

5. Режим доступу: https://www.merriam-webster.com/dictionary/Finlandization

6. Режим доступу: https://www.urbandictionary.com/define.php?term=Bandera%20Smoothie

7. Режим доступу: https://www.urbandictionary.com/define.php?term=Ruscism

8. Режим доступу: https://www.washingtonpost.com/business/merkel-will-enter-history-as-the-neville-chamberlain-of-our-time/2022/06/09/d897d9c4-e7b1-11ec-a422-11bbb91db30b_story.html

Vliezkova K.V.

Supervisor:

Candidate of Philological Sciences (PhD),

Iryna V. Gorokhova

Національний педагогічний університет імені М.П.Драгоманова (Київ, Україна)

SEMANTIC FEATURES OF THE COMPARATIVE SET EXPRESSIONS OF THE ENGLISH LANGUAGE

Introduction. In modern linguistics, a lot of research is devoted to the study and differentiation of stable compounds, which are not only productive means of

transmitting information, but also allow us to learn the worldview and history of a particular people. Scientists N.I. f. Alefirenko, I. A.Golubovskaia, H. M. Dobrolezh, L. M. Ikalyuka, A. A. Kopach, have different approaches to the analysis of comparative set expressions, consider them taking into account certain aspects. Thus, some linguists define comparative units as part of the phraseological fund, others correlate comparatives with metaphors or study comparisons as a means of forming the author's style [2]. The versatility of approaches to the study of the essence of stable comparatives explains the ambiguity of solving the problem of grouping these linguistic units.

The aim of this study is to analyze the semantic features of the comparative set expressions of the English language.

Main part. To analyze the semantic features of stable comparative units, 800 units were selected on the material of O. Wilde's "The Portrait of Dorian Gray" [5], S. Maugham's "Theater" [3], J. Austen's "Pride and Prejudice" [1] and phraseological dictionary [4].

The semantic aspect of speech turns is the key modus operandi of V. Kunin's theory of phrase-semantic field and ideographic classification [2]. Sharing the scientist's opinion, we get the following division of permanent comparative units into two main classes and correlated them in percentage, creating graphic schemes, statistics:

1) comparatives that characterize a living being;

2) comparative set expressions describing objects and phenomena.

Each of these classes is subject to more detailed differentiation, which is discussed below.

Comparative set expressions describing a living being are actively used to characterize complex states and qualities of a person, ranging from the features of appearance to the peculiarities of behaviour and attitude to the world around. So,

depending on the keyword of stable turnover, we distinguish those that correlate with a living being, in particular a person – a total of 703 units.

- comparatives referring to human appearance – only 210 units (30%): *face like a squeezed orange, face red as steak, bald as an egg, ace wizened as an old potato* [4];

- comparatives to denote the physical condition of a person – 35 units (5%): *tall as a grenadier, fat as a porpoise, slender and tall as the great Eiffel Tower, built square, like a van* [1, p. 96];

- comparatives to denote the physiological state of a person – 35 units in total (5%): *drunk as dancing pigs, sweat like a sprinkler* [3, p. 55]*;*

- comparatives to describe a person's aesthetic features – 56 units in total (8%): *ugly as a sinner, pretty as a wax doll, beautiful as heaven* [5, p. 58];

- comparatives to denote character – only 70 units (10%): *placid as a stone, brave as a barrel full of bears* [1, p. 85];

- comparatives to denote skills and abilities – 35 units in total (5%): *swim like a fish, cry like a startled sea gull* [3, p. 36];

- comparatives for communication and expression of emotions (17%) – 120 units in total: *chatter like a jay, chattering like a flock of daws, repeat (something) like a parrot* [5, p. 59];

- comparatives to denote physical actions of a person – 107 units in total (15%): *work like a miner in a landslide, standing like a painted statue* [1, p. 26];

- comparatives to denote profession/occupation – 35 units in total (5%): *the teacher is like the candle which lights others in consuming itself, physicians, like beer, are best when they are old; and lawyers, like bread*[3, p. 24].

Comparative set expressions describing objects and phenomena represent a fairly wide layer of the lexical fund of any language, including English,

as they are used to describe environmental objects that are an integral part of human existence. We have identified the following classes of constant speeds that correlate with inanimate nature - 97 units in total.

- comparatives of color – 11 units in total (12%): *blue as the decks of the sea, white as ivory, red as blood, gray as a goose* [5, p. 120];

- comparatives of taste – only 8 units (9%): *tart as verjuice, sour as vinegar* [1, p.34];

- comparatives to denote weather conditions – a total of 27 units (26%): *the rain as thick as oil on the windows* [3, p. 10];

- comparatives for food – only 5 units (6%): *coffee like swamp water, rice sticky as a snowball* [5, p. 11];

- comparatives to denote items of clothing / accessories – only 4 units (5%): *a dress like ice-water, thin as an empty dress, hat big as an Easter cake* [1, p. 89];

- comparatives to denote objects of nature – a total of 28 units (28%): *fields like squares of a cheeseboard and trees and houses like dolls' furnitur*e [1, p. 26];

- comparatives to denote time space – only 7 units (8%): *time moves like a treacle, the years shall run like rabbits* [3, p. 56];

- comparatives to denote transport / movement / trip – only 5 units (3%): *train ... wriggling like some long snake, driving like a bedlamite* [5, p. 80];

- comparatives of sports – only 2 units (2%): golf is like a love affair: *if you don't take it seriously, it breaks your heart, basketball is like poetry in motion* [1, p. 32].

The differentiation of these types of stable comparative units is based on the semantics of the subject and the basis of the comparative chain. According to the object of comparison, we distinguish the following most numerous thematic groups: man-animal, man-plant, man-man, man-environmental object, man-

historicism, man-mythologism, man-biblicism, man-architectural structures, man-household items, object/ phenomenon-animal, object/ phenomenon-plant, object/ phenomenon-household items, object/ phenomenon-environmental object.

The ambiguity of established comparative units is closely related to such a feature of comparisons, namely, the ability to combine them into synonymous and antonymous series in accordance with the holistic semantics of the entire comparative construction.

Examples of **synonymous series** in the English language can be turns that have the following meanings:

alert as a bird in the springtime - wigilant as a cat to steal cream - sharp-eyed as a lynx - keen as a hawk's eye [3, p. 96];

Examples of *antonymic series* of the first group are the following pairs of stable comparative phrases with opposite meanings, but the same component content (adjectival base of the comparative chain + conjunction + standard noun image): *smart as a whip - stupid as a hog; confident as Hercules - soft as an ape; beautiful as spring - ugly as a toad; white as snow - black as soot* [5, p. 89].

The second group of antonymic stable comparative phrases includes comparatives with absolutely opposite internal form: *look like the cat that swallowed the cream – disappointed as a dieter who can't lose more than an ounce; dumb as an oyster – tongue like a biscuit-seller's shovel* [1, p. 96].

It should be noted that comparatives of one group can form antonyms with analogues of the second group: *dumb as a fish - tongue like a bagpipe drone* [5, p. 63].

Conclusions. To summarize, in the semantic aspect, comparative set expressions are complex linguistic formations, the semantic content of which remains an actual object of research today. Despite the lack of a unified approach to the thematic systematization of established comparatives, their division into

expressions with explicit and implicit meaning is generally accepted. The study of the peculiarities of the component content of comparative units and the identification of their semantic features allowed us to distinguish two classes of established comparative phrases: 1) comparatives characterizing a living being; 2) comparative set expressions describing objects and phenomena. These classes are subject to more detailed systematization based on the semantics of individual components of the comparative chain. Having analysed the systemic relations of stable comparisons, it was found that comparative compounds, like other turns of speech, are characterized by the phenomena of synonymy and antonymy.

References:

1. Austen, Jane. Pride and Prejudice. – M: Foreign Languages Publishing House, 1961. – 387 p.
2. Kunin A. Курс фразеологии современного английского языка. М: Высшая школа, 1996. 381 с.
3. Maugham W. Somerset Theatre. – London, 2001. – 256 p
4. McGraw-Hill's Dictionary of American Idioms and Phrasal Verbs. New York. 2005, 1080 p.
5. Wilde, O. (2004). The Picture of Dorian Gray. Random House: Modern Library.

Волочнюк К. М.

Національний педагогічний університет

імені М. П. Драгоманова (Київ, Україна)

СЕМАНТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ АНГЛІЙСЬКИХ СУФІКСІВ

Афіксацію вважають одним із найпродуктивніших морфологічних способів творення слів. Як зазначають мовознавці, до неї «належать префіксальний, суфіксальний, постфіксальний, конфіксальний, інтерфіксальний, інфіксальний і безсуфіксний (флексійний) способи (за умови

невизнання нульових суфіксів. Кожна частина мови застосовує певні способи афіксації» [1, с. 49].

Суфікси «здебільшого змінюють частиномовний статус, категорійні ознаки, морфонологічний вигляд твірного слова. Суфікси поділяються на матеріально виражені й нульові, регулярні й нерегулярні, продуктивні й непродуктивні, первинні та вторинні» [1, с. 594].

В англійській мові широко представлені **суфікси іменників** для найменування особи: 1) *-er, -or, -ar*, що позначають виконавця певної дії, або вказують на професію: *to teach – a teacher, to lead – a leader, to act – an actor, to lie – a liar;* 2) *-ee* вказує на пасивного суб'єкта дії: *to employ – an employee,* to train – *a trainee*; 3) *-ess* називають гендерним,тому що він уживається для творення відповідників жіночого роду: *an actor – an actress, a steward – stewardess*; 4) *-an, -ian* використовуються для назви національності, спеціалізації людини: *a veterinarian, a dietitian, a physician;* 5) *-ese* формує слова, що також вказують на національність, походження: *Chinese, Portugues;* 6) *-ant, -ent* називають рід діяльності людини: *an assistant, a student;* 7) *-ist* виражає приналежність особи до певної професії, напряму в науці, політиці, мистецтві: *a linguist, a philologist, an impressionist.*

Суфікс *-ism* утворює слова на позначення абстрактних понять, дій, процесів, результатів, напрямків у мистецтві тощо: *optimism, pessimism, structuralism*.

Суфікси *-ment, -dom, -ship, -hood* також використовуються для творення слів з абстрактним значенням: *to punish – punishment, to enjoy – enjoyment; free – freedom, king – kingdom; an owner – ownership, a friend – a friendship; a child – childhood, a brother – brotherhood.*

Суфікс *-age* утворює віддієслівні іменники з поняттями збірності, процесуальності, дії та результату: *usage, postage, baggage.*

В англійській мові представлений дуже важливий і продуктивний суфікс *-ing,* що використовується для творення віддієслівних іменників на позначення дії, результату, процесу: *meeting, earning, teaching* etc.

Суфікси *-tion, -sion* додаються до слів, запозичених з французької мови: *solution, station, decision, division.*

Суфікси *-ity, -ty* приєднуються до прикметників, і нові слова означають певну якість, стан та ін.: *active – activity, responsible – responsibility, possible – possibility.*

Суфікси *-ary, -ory, -ery, -ry* в більшості випадків приєднуються до дієслова: *dictionary, to trick – trickery, shiver – shivery, dentist – dentistry, to paste – pastry.*

Серед **суфіксів дієслів** найпоширенішими є такі: 1) *-ate*, що надає значення процесу: *origin – to originate, vaccine – to vaccinate, décor – to decorate;* 2) *-en*, означає «зробити щось», але при цьому значення дієслова залежить від внутрішньої форми прикметника: *short – to shorten, sweet – to sweeten, height – to heighten;* 3) *-ify, -fy* вживаються для творення нових слів для номінації «робити, здійснювати, перетворювати»: *to falsify, to modify, to classify;* 4) *-ise, -ize* – «набути якості або стану»: *to modernize* (модернізувати), *to oxidize*; 5) *-ish* – «здійснювати, виконувати тощо»: *to publish, to punish.*

Найпродуктивнішим **суфіксом прислівників,** безперечно, є *-ly*, що передає обставинні значення (стану, способу дії тощо): *rapid – rapidly, clear – clearly, late – lately.*

Отже, проаналізувавши суфіксальний спосіб творення, ми дійшли висновку, що він використовується для творення нових слів на базі існуючих, змінює семантику й частиномовну віднесеність лексичних одиниць.

Література

1. Селіванова О. Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія. Полтава, 2006. 716 с.

2. Суфікси в англійській мова. URL: https://learn-english.net.ua/gramatika/sufiksi-v-anglijskij-movi-suffixes-in-english/

3. Способи словотворення в англійській мові. URL: https://learn-english.net.ua/gramatika/sposobi-slovotvorennya-v-anglijskij-movi/

Гончаренко Ірина Вадимівна
студентка 6 курсу, 24здфінМФ
Факультету іноземної філології
Спеціальності 035 Філологія
Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова
(Київ, Україна)

Науковий керівник:
доктор філологічних наук, професор
Толчеєва Тетяна Станіславівна

ПОЛІТИЧНИЙ ДИСКУРС ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ: КОГНІТИВНИЙ АСПЕКТ

Політичний дискурс є основою будь-якої демократії. Політичний дискурс в перекладі з латинської мови означає міркування, доказ, ми під визначенням політичного дискурсу розуміємо сукупність мовленнєвих актів здійснюваних у політичній сфері з метою висловлення, аргументування та поширення певних політичних переконань та ідеологій [1]. Існує потужний взаємозв'язок між мовою та політичною ідеологією, особливості політичного дискурсу певної ідеології здійснюються за допомогою мови - як основного інструменту впливу на масову свідомість.

У політичному дискурсі повідомлення не є нейтральними, часто використовуються спонукальні інтенції та різні маніпулятивні засоби з елементами впливу на електорат [2]. Для успішного здійснення політичного дискурсу важливо дотримуватись структурно-логічного ланцюга політичної комунікації за такими лініями: намір – стратегія – тактика – засіб реалізації.

Політичні тексти Великої Британії містять значну кількість абревіатур. Як приклад приведу такі абревіатури як:

UNESCO (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization)

NATO (North Atlantic Treaty Organization)

UNO (United Nations Organization)

UAE (United Arab Emirates)

PM (Prime Minister; прем'єр-міністр)

MP (Member of Parliament; член парламенту)

FBI (The Federal Bureau of Investigation)

CIA (Central Intelligence Agency)

MI (Military Intelligence) – британська спецслужба, створена у період Другої світової війни. Ці абревіатури не потребують розшифровки, так як є загальновідомими.

Інколи абревіатури використовуються в британському політичному дискурсі як засіб мовної гри. Наприклад, у контексті Brexit: *What you need to know about the UK leaving the EU?*

Тут ми розуміємо що відбувається взаємодія абревіатур UK (United Kingdom) та EU (European Union – Європейський Союз). Вживання цих абревіатур в данному випадку створюють особливе звучання.

У текстах політичного дискурсу ми можемо знайти значну кількість прикладів скорочень, вони найчастіше є зрозумілими для слухача, тому вони вживаються у текстах без росшифровки. Наприклад:

1) *neocon – скор. від 'neoconservatism', «неоконсерватизм»*

2) *Rep – Representative*

3) *Afghan – Afghanistan*

Також гарним прикладом є слово *Brexit* (вихід Великобританії із Європейського Союзу), утворений у результаті злиття основ двох слів: *Br(itain)+(e)xit;* Приклад вживання: *"Today is the day when we become free for the first time in over 40 years. And this is the day that Nigel Farage and the Brexit Party made possible".*

Британського політичного дискурсу не є дуже емоційним, він є більш нейтральним і аргументованим та характерним для нього є безсторонність [3]. Найчастіше британські політики використовують аргументованих підхід,

пряму мову, та цитування, інколи використовують фрагментарне цитування [4]. Аргументація у британському політичному дискурсі базується на основі раціональних міркувань, позбавлених суперечливого характеру, що є легшим для усвідомлення аудиторією й збільшує рівень довіри між політичною силою та електоратом.

Главними концептами в британському політичному дискурсі є концепти *“power”, “leadership”, “democracy”, “liberty” і “change”.* Саме концеп “power” є найпопулярнішим у Великій Британії та використовується частіше за інші. Однак ми бачимо, що британський політичний дискурс наразі зменшує вживання концепту “power” та з’являється концепту “leardership”, який сприймається аудиторією менш агресивно. Стосовно наступних двох відомих концептів “democracy” і “liberty”, вони також займають особливе місце у британському політичному мовлені [5]. Велика Британія стала однією з наймогутніших державою саме тому, що вона пропагандує свободу як одну з головних цінностей.

Розглянемо приклад гри слів у політичному дискурсі на наступному прикладі: *War is not about who is right…it’s about who is left.*

Тут ми бачимо сильний ефект прикладу гри слів у політичному дискурсі.

В наступному прикладі ми бачимо схоже звучання іменників terror й *error*, в результаті використання цих двох слів створюється новий іменник *Errorism* на базі словоформи *Terrorism,* використовується такий лозунг: *End the War of Errorism.*

Ми можемо зробити висновок, що мовна гра є ефективним способом боротьби в британському в політичному дискурсі. Головна його направленість виражається у турботі політиків про благополуччя населення. Британським політикам притаманна більш стримана манера спілкування, вони дотримуються певної дистанції у спілкуванні з виборцями. Стриманість у комунікації є значущою рисою мовленнєвої поведінки майже всіх британських політиків.

Список використаної літератури

1. Вовк В. Монологізм свідомості та політичне мовлення // Політична думка. – 1994. – № 3. – С. 16 0 24.
2. Горячева К. С. Аналіз функціонального потенціалу абревіатур в англомовній політичній сфері. Збірник наукових праць Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка. 2016. Вип. 54. С. 199–204.
3. Левенкова Е.Р. Конвергентные и дивергентные тенденции в политическом дискурсе Великобритании и США: Дис. на соиск. уч. ст. д-ра філол. наук / Е.Р. Левенкова. – Самара, 2011. – 417 с.
4. Рибак І. (2012), "Інформаційно-комунікативні виміри сучасного політичного маніпулювання", Держава і право : збірник наукових праць, Юридичні і політичні науки, Випуск 57.
5. Musolff A. The Metaphorisation of European Politics: Movement on the Road to Europe /A. Musolff // Attitudes towards Europe. Language in the Unification Process / Eds. A. Musolff, C. Good, P. Points, R. Wittlinger. – Aldershot : Ashgate, 2001.

Honcharenko Iryna
6th year student, 24zdfinMF
Faculty of Foreign Philology
Specialties 035 Philology
National Pedagogical University M. P. Drahomanov
(Kyiv, Ukraine)

Supervisor:
doctor of philological sciences, professor
Tatyana Tolcheeva

Political discourse in Great Britain: a cognitive aspect

Political discourse is the basis of any democracy. Political discourse translated from the Latin language means reasoning, evidence, we understand by the definition of political discourse a set of speech acts carried out in the political

sphere with the aim of expressing, arguing and spreading certain political beliefs and ideologies [1]. There is a powerful relationship between language and political ideology, the peculiarities of the political discourse of a certain ideology are carried out with the help of language - as the main tool of influence on the mass consciousness.

In the political discourse, the messages are not neutral, motivational intentions and various manipulative means with elements of influence on the electorate are often used [2]. For the successful implementation of political discourse, it is important to support the structural and logical chain of political communication along the following lines: intention – strategy – tactics – means of implementation.

Political texts in Great Britain contain a significant number of abbreviations. As an example, I will give such abbreviations as:

UNESCO (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization)

NATO (North Atlantic Treaty Organization)

UNO (United Nations Organization)

UAE (United Arab Emirates)

PM (Prime Minister; прем'єр-міністр)

MP (Member of Parliament; член парламенту)

FBI (The Federal Bureau of Investigation)

CIA (Central Intelligence Agency)

MI (Military Intelligence) – British military special service, created during the Second World War. These abbreviations do not need decoding, as they are well known. Abbreviations are sometimes used in British political discourse as a means of language play. For example, in the context of Brexit: *What do you need to know about the UK leaving the EU?* Here we understand that the abbreviations UK (United Kingdom) and EU (European Union) interact with each other. The use of these abbreviations in this case creates a special sound.

In the texts of political discourse, we can find a significant number of examples of abbreviations, they are most often clear to the listeners, so they are used in texts without transcription. Examples:

1) *Neocon – shortened from 'neoconservatism',*

2) *Rep – Representative*

3) *Afghan – Afghanistan*

Also, a good example is the word Brexit (exit of Great Britain from the European Union), formed as a result of merging the bases of two words: Br(itain)+(e)xit; Example of use:*"Today is the day when we become free for the first time in over 40 years. And this is the day the Brexit Party made possible".*

British political discourse is not very emotional, it is more neutral and reasoned and is characterized by impartiality [3]. Most often, British politicians use a reasoned approach, direct language, and citations, sometimes using fragmentary citations [4]. Argumentation in British political discourse is based on rational reasoning, devoid of controversy, which is easier for the audience to understand and increases the level of trust between the political force and the electorate.

The main concepts in the British political discourse are the concepts of "power", "leadership", "democracy", "liberty" and "change". It is the concept of "power" that is the most popular in Great Britain and is used more often than others. However, we see that the British political discourse is currently reducing the use of the concept of "power" and the concept of "leadership" is emerging, which is perceived by the audience less aggressively. Regarding the next two well-known concepts "democracy" and "liberty", they also have a special place in British political speech [5]. Great Britain has become one of the most powerful states precisely because it promotes freedom as one of the main values.

Let's consider an example of a word game in political discourse using the following example: *War is not about who is right…it's about who is left.*

Here we see the strong effect of an example of wordplay in political discourse.

In the following example, we see the similar sounding of the nouns terror and error, as a result of the use of these two words, a new noun Errorism is created based on the word form Terrorism, the following slogan is used: *End the War of Errorism.*

We can conclude that the language game is an effective way of fighting in British political discourse. Its main orientation is expressed in the concern of politicians for the well-being of the population. British politicians have a more reserved manner of communication, they maintain a certain distance in communication with voters. Restraint in communication is a significant feature of the speech behavior of almost all British politicians.

References

1. Вовк В. Монологізм свідомості та політичне мовлення // Політична думка. – 1994. – № 3. – С. 16 0 24.

2. Горячева К. С. Аналіз функціонального потенціалу абревіатур в англомовній політичній сфері. Збірник наукових праць Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка. 2016. Вип. 54. С. 199–204.

3. Левенкова Е.Р. Конвергентные и дивергентные тенденции в политическом дискурсе Великобритании и США: Дис. на соиск. уч. ст. д-ра філол. наук / Е.Р. Левенкова. – Самара, 2011. – 417 с.

4. Рибак І. (2012), "Інформаційно-комунікативні виміри сучасного політичного маніпулювання", Держава і право : збірник наукових праць, Юридичні і політичні науки, Випуск 57.

5. Musolff A. The Metaphorisation of European Politics: Movement on the Road to Europe /A. Musolff // Attitudes towards Europe. Language in the Unification Process / Eds. A. Musolff, C. Good, P. Points, R. Wittlinger. – Aldershot : Ashgate, 2001.

Гребенщикова Н. О.
Національний педагогічний університет
імені М.П. Драгоманова (Київ, Україна)

ВПРОВАДЖЕННЯ VR У ЦИФРОВЕ ОСВІТНЄ СЕРЕДОВИЩЕ

Цифрова трансформація освітнього середовища спирається на перспективні цифрові технології, які створюють нові можливості для вирішення навчальних задач. Цифрові технології увесь час оновлюються, тож існує великий вибір інструментів, які підійдуть конкретному закладу освіти для вирішення певної проблеми. Деякі засоби підходять під певний предмет, для кращого засвоєння знань. Одним із таких новітніх технологій є використання віртуальної реальності у навчанні школярів.

Дослідженням можливостей використання VRy навчанні займалися як українські, так і іноземні вчені-викладачі, такі як А. В. Гощинський, А. О. Петренко-Лисак, А. А. Засєкін, Ю. С. Лемешко та інші.

Перші експерименти в області побудови віртуальної реальності (VR) з використання цифрових технологій почалося в США в Массачусетському технологічному інституті понад півстоліття тому. З тих пір фундаментальна ідея VR не сильно змінилася:

- комп’ютер формує зображення (тривимірне зображення, фоновий звук тощо);
- система відображення передає це зображення органам чуття оператора (користувача) системи VR;
- датчики, приєднані до користувача, збирають і передають до комп'ютера інформацію про дії користувача (наприклад, поворот голови або зміну положення в просторі);
- комп’ютер використовує отриману інформацію для зміни віртуальної реальності, що формується ним і створеного образу, який надходить (передається) до органів чуття користувача.

Сьогодні віртуальна реальність – це комп'ютерна технологія, яка швидко розвивається. Прогрес у мікропроцесорах, передачі даних, інструментах взаємодії людини з комп'ютером та зборі даних щодо довкілля призвело до появи дуже реалістичних віртуальних світів. Робота користувача з VR стала відомою як «занурення». Сучасні комп'ютери здатні генерувати для користувача живе віртуальне середовище, за допомогою якого користувач взаємодіє через широкий спектр пристроїв введення/виведення інформації: навушники, мікрофон, комп'ютерні окуляри, спеціалізовані рукавички та трансмісійні костюми для сенсорної взаємодії тощо. Таке обладнання для контакту з віртуальною реальністю дозволяє користувачеві зануритися в штучний комп'ютерний світ, пересуватися в ньому, бачити і чути його, взаємодіяти з віртуальними об'єктами тощо [3].

На даний момент існує кілька варіантів систем VR:

- звичайна (класична) віртуальна реальність (Virtual Reality – VR), де користувач взаємодіє з віртуальним світом, що створюється комп'ютером;
- доповнена або комп'ютерно-опосередкована реальність (Amended Reality – AR), де згенерована комп'ютером інформація накладена на зображення реального світу;
- змішана реальність (Mixed Reality – MR), де віртуальний світ пов'язаний з реальним і включає його.

Сьогодні доповнена реальність дозволяє втілювати в життя цікаві проєкти (наприклад, збагачувати мультимедійний контент на екрані зображення смартфонів у звичайному паперовому посібнику). Одним із перспективних застосувань AR є візуалізація великих збірок даних. Замість того, щоб шукати те, що вам потрібно, у традиційний спосіб через комп'ютерний інтерфейс, тут можна взаємодіяти з віртуальними об'єктами в контексті реального простору. Технологія змішаної реальності (MR) відрізняється від VR і AR. MR-гарнітура безперервно сканує навколишній світ користувача, розпізнає об'єкти в ньому і будує тривимірну модель цього світу. Потім на об'єкти віртуального світу накладається інформація з реального

світу. Технологія MR об’єднує (змішує) інформацію реального світу з інформацією віртуальної реальності.

Наприклад, ця технологія може зробити інформацію про навколишній реальний світ інтерактивною на екрані користувача, дозволити йому взаємодіяти з реальним світом через віртуальний, тощо. Його можна накласти на зображення реального об’єкта в змішаному віртуально-реальному світі. Таким чином, змішана реальність переносить компоненти цифрового світу в реальний світ навколо користувача.

Технології віртуальної реальності роблять навчання більш наочним, активним, повніше залучають учнів до процесу навчання. Вони полегшують і спрощують співпрацю людей, що знаходяться на відстані. Викладачі та учні мають можливість використовувати віртуальні лабораторії для вивчення навколишнього світу, формування вмінь та розвитку навичок, а також для демонстрації їхнього засвоєння та автоматизованої оцінки.

Віртуальна гарнітура дає можливість проводити відео-конференції, які є більш реалістичними, ніж традиційні веб-конференції. Такі «віртуальні зустрічі» можна широко використовувати для віртуальних подорожей, вивчення інших культур, вивчення іноземних мов тощо. Окуляри віртуальної реальності дозволяють учням відвідувати музеї та місця історичних подій, спілкуватися з віртуальними моделями історичних постатей, відтворювати події минулого та ін. [2]. Наприклад, учні можуть подорожувати Англією та «пірнути» у буденність британців, де побачать як проходить їхній день, а також «допомогти їм у вирішенні завдань», що дозволить повністю сконцентруватись на уроці та не відволікатись на посторонні фактори. Така система може включати безліч різних історій з варіантами дій, які допомагатимуть покращувати знання та розуміння не лише граматики мови, а й розвивати навички розмовної англійської [2].

Сьогодні розробляються сервіси для проведення віртуальних відеоконференцій. Ці послуги можна використовувати і для дистанційної освіти. Наприклад, можуть учні, які вчяться на екстернаті, дистанційно

відвідувати уроки своїх викладачів або складати іспити. Навіть маленька університетська аудиторія може вмістити тисячі студентів. Поєднання віртуальної реальності та Інтернету дозволяє також запрошувати для проведення занять кращих викладачів всього світу. Перспективи використання технологій віртуальної реальності, або занурення, величезні. Ці технології вже вийшли за межі лабораторних стін. Почалося їх масове поширення. Технології VR стали широко доступними та все частіше використовуються в навчанні.

Література

1. Віртуальна реальність. [Електронний ресурс] Режим доступу: https://osvitoria.media/opinions/virtualna-ta-dopovnena-realnist-yakoyu-mozhe-buty-suchasna-osvita/ (Дата звернення: 02.11.2022)

2. Країна п'ятого покоління. [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://www.epravda.com.ua/publications/2021/11/2/679319/(Дата звернення: 31.10.2022)

3. VR-TECHNOLOGY AS A METHOD AND MEANS OF TRAINING Trach Yuliya, Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of Kyiv National University of Culture and Arts, E. Konovaltsa, 36, 01133, Kiev, Ukraine. 0411@ukr.net

Гудзь В. Ю.

Національний педагогічний університет

імені М. П. Драгоманова (Київ, Україна)

ФРАНЦУЗЬКІ ЗАПОЗИЧЕННЯ В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ (НА МАТЕРІАЛІ ВІЙСЬКОВОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ)

Сьогодні світ характеризується відкритістю, глобалізаційними та інтеграційними процесами, формуванням єдиного інформаційно-культурного середовища. За таких умов швидко розвивається та змінюється лексичний склад мов. Ці процеси характерні й для української мови на сучасному етапі: з'являються нові слова, засвоюються запозичення з іноземних мов, у тому

числі й запозичення з французької мови. Іншомовні запозичення сприяють розширенню та збагаченню лексичного складу мови.

Запозичення – це перехід слів з однієї мови в іншу внаслідок взаємодії цих мов; це засвоєння слів однієї мови іншою. Запозичення з французької мови мають окремий термін – галліцизми. Процес проникнення запозичень із французької мови в українську розпочався з XI століття. Галліцизми становлять значний прошарок лексики в українській мові. Так, із близько 24 тисяч понять і термінів, які вміщені у «*Словнику іншомовних слів*» за редакцією О. С. Мельничука, 2096 слів – це запозичення з французької, тобто майже 10% усіх слів. Запозичення із французької мови поширені у багатьох сферах життя, наприклад – у кулінарії, мистецтві, моді, політиці, фінансах, техніці, архітектурі та у військовій термінології.

Проблеми становлення військової термінології вже розглядалась у мовознавчих та історіографічних працях (А. Бурячок, Р. Іванченко, Т. Михайленко, Л. Туровська, Н. Яценко, Я. Яремко та ін.). З початку 1990-х рр. вийшли друком наступні праці: Б. Канцелярук «*Словник військових термінів*» (1993), «*Російсько-український словник військово-технічних термінів*» (за ред. М. Гуця, 1994), А. Бурячок «*Російсько-український словник для військовиків*» (1995), О. Шмаков «*Словник офіцера внутрішніх військ з воєнно-наукових питань*» (2005), Я. Яремко «*Нариси з історії української військової термінології*» (2012), та ін.

Деякі науковці вважають, що ***військові терміни*** – це слова або словосполученнями, які позначають поняття військової справи, належать до складу військової лексики, до якої також відноситься військово-побутова лексика, яка є перехідним явищем між військовою термінологією та загальновживаним словником.

В українській мові представлена значна кількість французьких запозичень військової термінології, яка є надзвичайно актуальною для нас. Досліджені галліцизми військового дискурсу були нами поділені на наступні тематичні групи, наведемо приклади цих запозичень:

загальні військові терміни: база – base, барикада – barricade, дислокація – dislocation, калібр – calibre, медаль – medaille, мобілізація – mobilisation, фронт – front, дезінформація – désinformation, трофей – trophée, терор – terreur, волонтер – volontaire;

назви на позначення родів військ: армія – armée, артилерія – artillerie, флот – flotte, кавалерія – cavalerie, національна гвардія – garde nationale;

назви військового звання: солдат – soldat, лейтенант – lieutenant, капітан – capitaine, генерал – général;

назви на позначення боєприпасів: бомба – bombe, міна – mine, арсенал – arsenal;

назви військових підрозділів: бригада – brigade, гарнізон – garnison, дивізіон – division, батальон – battalion;

назви військових спеціальностей: авіатор – aviateur, бомбардир – bombardier;

назви, пов'язані з воєнними діями: ар'єргард – arriere-garde, бліндаж – blindage, дезертир – déserteur, партизан – partisan, мародер – maraudeur, рейд – raid;

назви предметів військової форми: уніформа – uniforme, камуфляж – camouflage, портупея – porte-épée, шеврон – chevron, кокарда – cocarde.

Отже, лексичний запас української мови поповнюється запозиченнями з французької мови відповідно до нових реалій в економічному, суспільно-політичному та воєнному житті суспільства. Дослідження військових термінів сприяє поширенню знань про військову справу, принципи її організації і функціонування, а також формуванню соціокультурної компетентності.

Література

1. Лукіянчук Ю. О. Способи класифікації військових термінів. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»*. Серія «Філологічна». Випуск 66. 2017. С. 65–67.

2. *Словник професійної термінології для майбутніх фахівців Національної гвардії України* (до курсу «Українська мова за професійним спрямуванням») / Уклад.: М.П.

Вовк, Р.С. Троцький, В.С. Молдавчук, О.В. Чуприна, О.А. Блінов, С.І. Шепель; за ред. А.О. Пожидаєва. К.: НАВС України, 2016. 156 с.

3. Яремко Я. П. *Формування української військової термінології*: автореф. дис. … канд. філол. наук. Я. П. Яремко. Дрогобич, 1997. 16 с.

4. Boi Pierre *Dictionnaire interarmées des termes militaires et paramilitaires anglais/français,* La Maison du Dictionnaire : Paris. 2007. 205 p.

Гусак В. С.

Литовський університет імені Вітовта Великого (Вільнюс, Литва)

STUDIES OF UKRAINIAN AND LITHUANIAN URBANONYMS: LINGUOCULTURAL ASPECT

Urbanonyms are considered a poorly investigated area of toponyms until now. More and more scientific research is dedicated to detailed analysis of urbanonyms. A humanitarian role from the anthropocentric aspect allows the field of linguistic research to explore a variety of additional aspects: the worldview of language, cultural symbols and cultural codes [12]. This option lets us discover the mutual differences between language and culture as well as notice the peculiarities of the national imagery of the country's language.

Urbanonyms are types of toponyms that name any urban elements and play an important role in the onomastic space of a city or town. Urbanonymic space is a set of all current city/town names. They include the linear (streets, lanes, avenues, dead ends, etc.) and large objects (churches, monasteries, movie theatres, hotels, cafes, monuments, etc.) [14].

Tarplay Fred gave the following definition to the 'Urbanonym': 'these are some names selected randomly without regard to a system and others are chosen deliberately to aid in their location [14]. Street names are sometimes bestowed to reflect the region's personality or of the namegiver. As with the patterns of language,

architecture, religion, food, and other social elements, street names may be used to delineate areas of cultural geography'.

From the beginning, it is necessary to clarify that urban names are primarily proper names, and their main function is nominative-differentiating. The optional functions are synchronously actualized only in part of proper names because others are hidden as a potential opportunity.

This theme of the Ukrainian and Lithuanian comparative analysis is being exploded and explained insufficiently. Ukranian researcher Elena Karpenko works with a conceptualization of toponyms and the realization of mental models as a part of Indo-European language family. 'Functions of ideonyms' and 'The term and toponym "Maydan" in the light of the Indo-European peoples migrations' should be noted [6, c. 280]. Iryna Mahrytska's scientific attention is focused on the impact of urbanonyms on the cultural identity of urbanites [9, c. 74-79]. The researchers Elena Fomenko, Marina Golomidova and Laimute Balode work with the connection of names of the inner-city objects with national identity as a resource as well as semantic and sociolinguistic feature of urbanonymy [3, c. 19-25], [1, c. 7-38].

There is an increasing interest in the area of semantics and stylistic features of urbanonyms in the literature. Proydakov's literary onomastic research is based on the toponymy as an integral part of the text [11, c. 88-89]. Natalia Lukash's (2021) studies are dedicated to the function of place names in the text based on the contemporary literary discourse 'Text-creational functions of toponyms in the modern literary discourse'.

Valeriya Neklesova's (2019) surveys deal with the reflection of the national and linguistic image of the world in the onymic landscape. Stefan Brink investigates cultural, historical and geographical transfers of proper names [2, c. 158-166].

Katalin Reszegi's 'Mental Aspects of Proper Names' is worth mentioning, because it is an attempt to involve the achievements made in psycholinguistics and neurolinguistics on the mental representation of proper names. It coincides with the object of our dissertation [8, c. 149-169].

With regard to the last events in Ukraine, The Revolution of Dignity and War, a great variety of scientific works appeared in different regions: — Kyiv (Males, 2006, 2014a, 2014b, 2016; Hyrych, 2007, 2013; Sebta, 2013; Makhortyk, 2014a, 2014b), Kharkiv (Takhtaulova, 2015), Odesa (Kudreiko, 2015), Zaporizhzhia (Kudreiko, 2015), Luhansk (Mahrytska, 2013), Kryvyi Rih (Tytarenko, 2015), Kropyvnytskyi (Liashenko, 2005), Berdycheva (Moiseenko, 2014), Vinnytsia (Karoyeva, 2017), Lviv (Hrytsak, 2017), Ternopil (Bachynska & Tyshkovets, 2014; Kudreyko, 2015), Ivano-Frankivsk (Venhryniuk, 2012), Khmelnytskyi (Kudreyko, 2015), regions (Halai, 2009; Domaranskyi, 2011; Neher, 2013, 2014), as well as in the interregional/national dimension (Borysenko, 2011; Gnatiuk, 2013; Shulhan, 2013; Maiorov et. al. 2017; Gnatiuk 2018) It was caused by the process of the transformation and renaming a big deal of toponims. This process is called ‘Decommunization’. It took place in Lithuania as well. Thus it is a common feature for both countries in the context of studying the urbanonyms.

Lithuanian linguist Veslava Sidaravičienė (2016, 2017) studies urbanonyms in comparison with other languages such as Polish, Latvian and Finnish [13, c. 70]. Her scientific field of interest involves the investigation of the unofficial urban place names of these countries.

Linguists Rūta Marcinkevičienė and Laura Kamandulytė introduced cognitive aspects of onomastics in Lithuania [10, c. 137-245; 7, c. 38-47]. Rūta Marcinkevičienė conducted psycholinguistic experiment to admit that proper names have the meanings as common ones only to a lesser extent. Laura Kamandulytė’s works are devoted to the confirmation of the fact that proper names connote certain meanings. Her analysis is based on corpus linguistic methodology. This is also included in the thesis because the goal is to analyse cognitive and linguistic aspects of urbanonyms.

Urban planning, which uses cultural methods, is an effective way to create a conversational infrastructure in a city or a countryside. A detailed and profound investigation will allow to understand deeply cultural and historical background of two different languages. Within the scope of our investigation, there will be two

urban spaces (Ukrainian and Lithuanian) which are going to be examined through the prism of building codes and an analysis of the comparative codes which represent the most urban spaces in each country. It will enhance the learning capacity of the language scientists at meta-cognitive, cognitive, cultural and linguistic levels. Our research will be conducted according to George Lakoff's Cognitive Theory [5, c. 202-251]. It is given by characterizing such crossdomain mappings. And in the process, everyday abstract concepts like time, states, change, causation, and purpose also turn out to be metaphorical.

Bibliography:

1) BALODE, Laimute; *BUŠS*, Ojārs, 2007. Semantic and Sociolinguistic Aspects of Latvian Urbanonymy in the 20th Century. *Onoma* 42, 7–38.

2) BRINK, Stefan 2016. Transferred Names and Analogy in Name-formation. In: Carole Hough ed. *The Oxford Handbook of Names and Naming. Oxford, Oxford University Press*, 158–166.

3) GOLOMIDOVA, Marina, 2001. Obraz prostranstva i prostranstvennye obrazy v nazvaniyakh starogo Ekaterinburga [The image of space and spatial images in the names of old Ekaterinburg]. *Izvestiya Ural'skogo gosudarstvennogo universiteta*, iss. 20, 19–25.

4) LAKOFF, George. ir JOHNSON, Mark., 1980. Metaphors We Live By. Chicago: The University of Chicago Press.

5) LAKOFF, George, 1993. The Contemporary Theory of Metaphor. Metaphor and Thought. Cambridge: *Cambridge University Press*, 202–251.

6) KARPENKO, O., 2017, Opera in onomastica. Odes'kyi natsional'nyi universytet im. I. I. Mechnykova: *Zapysky z onomastyky*, 280.

7) KAMANDULYTĖ, Laura, 2006. Onimų reikšmės tyrimai tekstynų lingvistikos metodu. *Lituanistica* 65 (1), 38–47.

8) KATALIN, Reszegi, 2018. Mental Aspects of Proper Names. *Onomastica Uralica*, Debrecen–Helsinki, 149–169.

9) MAHRYTSKA, Iryna, 2013. Urbanonimika Luhanska yak zasib formuvannia kulturnoi identychnosti meshkantsiv mista. *Zbirnyk naukovykh prats uchasnykiv II Vseukrainskoi naukovo-praktychnoi konferentsii "Fakhova mova yak dynamichnyi funktsiinyi riznovyd zahalnonarodnoi ukrainskoi movy"* (m. Luhansk, 30–31 travnia 2013 r.). Luhansk, 74–79.

10) MARCINKEVIČIENĖ, Rūta, 2000. Kauno vardo konotacija (vardažodžių semantika) // Connotations of Kaunas. Semantics of Proper Names. *Kauno istorijos metraštis* 2, 137–235.

11) PROYDAKOV, A. I., 2013. The Peculiarities of the Urban Space's Creation in the Novel 'The Lexicon of Intimate Cities' of Yuri Andrukhovych. *Lyhansk scientific journal* 22(2), 88–89.

12) RAZUMOV, R. V.; GORYAEV, S. O., 2019. Urbanonymic Terminology: Systems and Problems. *Nauchnyi dialog*, 9: 130-145. DOI: 10.24224/2227-1295-2019-9-130-145. (In Russ.)

13) SIDARAVIČIENĖ, Veslava 2017. Multilingualism and Unofficial Urban Place Names of Vilnius in the Languages of Lithuanian and Polish Youth. Abstract. In: *XXVI International Congress of Onomastics. Debrecen*, 70.

14) TARPLEY, Fred, 1996. Street Names as Signpost of Word Cultures. In Eichler et AL., Eichler. E. et. Al. 1996. *Namenforschung: Ein internationales Handbuch zur Onomastik,* Bd. 1, Berlin: de Gruyter,1498.

Джалолова Ю. Т.

Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова (Київ, Україна).

STRUCTURAL FEATURES OF THE INAUGURAL SPEECHES OF AMERICAN PRESIDENTS OF THE SECOND HALF OF THE 20 – BEGINNING OF THE 21 CENTURY

The inaugural address in American political culture is the most important component of the solemn ceremony, which glorifies the past of the nation and makes bright projections about its future against the background of the present. Every address emphasizes the unity of American multi-ethnic society, and uses a high literary style and rhetorical techniques aimed at enhancing the pragmatic impact of the speech on the target audience.

The carried out analysis of 18 inaugural addresses of the last 12 American presidents, revealed that the speeches comply with the regulations of the induced political discourse and the following typical structural components were identified: 1) greeting; 2) declaration of taking the office; 3) expression of feelings on such an occasion, appreciation of the former president's achievements; 4) determination of the way of the country's development; 5) encouraging patriotism among fellow citizens; 6) announcement of the political foundations of the new administration; 7) the president's appeal to the audience to be ready to unite and act together for the prosperity of the country; 8) appeal to God to unite America and the American people.

Inaugural addresses of 12 American presidents (with the exception of the 39th American president, Jimmy Carter) traditionally begin with a welcome address to the present dignitaries and the audience (1). To express their closeness to the electorate, presidents use the address "my friends" (2):

(1) *"Chief Justice Roberts, Vice President Harris, Speaker Pelosi, Leader Schumer, Leader McConnell, Vice President Pence, distinguished guests, and my fellow Americans" (Joe Biden, 2021);*

(2) *"My friends" (Dwight D. Eisenhower, 1953).*

After the solemn congratulatory address, the speeches of the presidents (with the exception of J. Bush and B. Clinton) are followed by a declaration of inauguration, a mention of the presidential oath (3), an indication of a smooth transition of power (4) and solemn promises to faithfully perform the duties of the President of the United States and to preserve, protect and defend the Constitution of the United States with all his powers.

(3) *"...the oath I have taken before you and before God is not mine alone, but ours together" (Johnson, 1965);*

(4) *"The oath of office I take today is an oath of allegiance to all Americans" (D. Trump, 2017).*

Political discourse is historically variable and regulated. So, starting with Jimmy Carter's speech, the inaugural speeches are given a touch of greater etiquette and positivity. The text includes expressions of the feelings of the newly elected head of state, words of thanks to rivals from the pre-election race, a positive assessment of the activities of the previous president and gratitude for his activities (5). Example:

(5) *"Mr. President, I want our fellow citizens to know how much you did to carry on this tradition. By your gracious cooperation in the transition process, you have shown a watching world that we are a united people pledged to maintain a political system which guarantees individual liberty to a greater degree than any other, and I thank you and your people for all your help in maintaining the continuity which is the bulwark of our Republic" (R. Reagan, 1981).*

An integral part of the inaugural address is the president's promise to fulfill his duties with dignity. For example, in the inaugural promises of President J. F. Kennedy, the main values that are inviolable for a democratic society as a whole are actualized. These are preservation of freedom, support of allies, preservation of independence of former colonies as new independent states (6), assistance to needy sections of the population, assistance to brotherly countries in a new friendly alliance, strengthening of peace, prevention of wars (7):

(6) *"To those old allies whose cultural and spiritual origins we share, we pledge the loyalty of faithful friends" (Kennedy, 1961).*

(7) *"To that world assembly of sovereign states, the United Nations, our last best hope in an age where the instruments of war have far outpaced the instruments of peace, we renew our pledge of support - to prevent it from becoming merely a*

forum for invective - to strengthen its shield of the new and the weak - and to enlarge the area in which its writ may run" (Kennedy, 1961).

An important element is the announcement of the political foundations of the new administration - a statement of the principles by which the president and his cabinet will be guided in domestic and foreign policy, for example, a strong, growing economy (8) or the introduction of social and medical reforms, tax reduction, strengthening the defense complex (9):

(8) *"Well, this administration's objective will be a healthy, vigorous, growing economy that provides equal opportunity for all Americans, with no barriers born of bigotry or discrimination" (Reagan, 1981)*

(9) *"Together, we will reclaim America's schools, before ignorance and apathy claim more young lives; we will reform Social Security and Medicare, sparing our children from struggles we have the power to prevent; we will reduce taxes, to recover the momentum of our economy and reward the effort and enterprise of working Americans; we will build our defenses beyond challenge, lest weakness invite challenge; and we will confront weapons of mass destruction, so that a new century is spared new horrors" (Bush, 2001).*

The component of awakening the patriotism of fellow citizens is realized through the verbalization of the great mission of America: (10)

(10) *"A new national pride will stir our souls, lift our sights, and heal our divisions" (Trump, 2017).*

The component of awakening patriotism often resonates with the compositional element of the president's appeal to the audience to be ready to unite and act together for the good of the country (11). Example:

(11) *“Your voice, your hopes, and your dreams, will define our American destiny. And your courage and goodness and love will forever guide us along the*

way. Together, We will make America strong again. We will make wealthy again. We will make America proud again. We will make America safe again. And yes, together, we will make America great again" (Trump, 2017).

Appeals to God in the inaugural speeches of US presidents testify to the indestructible foundations of state power in the US, its divine nature: the president exercises state power for the benefit of his people, but at the same time he is guided by a higher power - God as the defender of the foundations of statehood and the people. Traditionally, all inaugural addresses end with the President's call to bless America and the American people (12), (13), and the American military (14). Example:

(12) *"God bless you and may God bless America" (Reagan, 1985)*;

(13) *"God bless you and God bless the United States of America... thank you and God bless you all" (Clinton, 1993)*;

(14) *"May God bless America and may God protect our troops" (Biden, 2021)*

It is worth noting that the sequence of compositional elements, with the exception of greetings and addresses to God, may change in inaugural addresses. The obtained results confirm the unity of compositional elements in the inaugural speeches of American presidents.

Література

1. Кобзєва О.О. Особливості організації сучасного електорального дискурсу. *Закарпатські філологічні студії.* Вип. 9. Том 1. 2019. С. 93–98.

2. Коваль І.О. Президентський дискурс: сутність, структура, функції, цілі. *Стратегічні пріоритети*. 2012. № 3 (24). С. 158–163.

3. Стрій Л.І. Структурно-композиційні особливості інавгураційної промови як жанру політичного дискурсу. *Слов'янський збірник*. 2014. Вип. 18. С. 240–247.

4. Biden J. Inaugural Address, 2021. URL: https://www.whitehouse.gov/briefing-room/speeches-remarks/2021/01/20/inaugural-address-by-president-joseph-r-biden-jr/

5. Bush G.W. Inaugural Speech, 2001. Inauguration speech library. URL: https://edition.cnn.com/interactive/2017/01/politics/words-from-the-past/

6. Clinton B. Inaugural Speech, 1993. Inauguration speech library. URL: https://edition.cnn.com/interactive/2017/01/politics/words-from-the-past/

7. Eisenhower D. Inaugural Speech, 1953. Inauguration speech library. URL: https://edition.cnn.com/interactive/2017/01/politics/words-from-the-past/

8. Haoming L. A Stylistic Analysis of Donald Trump's Inaugural Address. Studies in Literature and Language, 19(3), 2019. P. 75-80.

9. Johnson L. Inaugural Speech, 1965. Inauguration speech library. URL: https://edition.cnn.com/interactive/2017/01/politics/words-from-the-past/

10. Kennedy J. Inaugural Speech, 1961. Inauguration speech library. URL: https://edition.cnn.com/interactive/2017/01/politics/words-from-the-past/

11. Reagan R. Inaugural Speech, 1981. Inauguration speech library. URL: https://edition.cnn.com/interactive/2017/01/politics/words-from-the-past/

12. Reagan R. Inaugural Speech, 1985. Inauguration speech library. URL: https://edition.cnn.com/interactive/2017/01/politics/words-from-the-past/

13. Sarah B. & Oladayo B. M. Language In Political Discourse: A Pragmatic Study Of Presupposition And Politeness In The Inaugural Speech Of President Donald Trump. *Bulletin of Advanced English Studies*, 1(1), 2018. P. 64 – 76.

14. Trump D. Inaugural Speech, 2017. Inauguration speech library. URL: https://edition.cnn.com/interactive/2017/01/politics/words-from-the-past/

Dzhugova Yu. M.

Dragomanov National Pedagogical University

(Kyiv, Ukraine)

PECULIARITIES OF AUSTRALIAN SLANG

Australia, being so far away from the rest of the English-speaking world, has, over the years, transformed the language into its own fun, crude, and unique version of English that only Australians can decipher. Australians have more slang at their

disposal than any other English language community does. They have a habit of using slang in situations where other cultures would use a formal register.

The Australian vernacular strine originated from Cockney and Irish slang and is an informal, humorous, and metaphoric sublanguage that reflects originality of the country dwellers. It is an informal language of rebellious subculture which is full of specific abbreviations, profanities, and vulgarisms [6, c. 363].

However, the analysis of modern works on the Australian slang shows us that nowadays this phenomenon is not sufficiently studied. At the same time with the development of Internet technologies and the progress of media content, cultural changes in certain groups of society appear at a frantic pace. Moreover, Australian slang as a phenomenon is still ongoing. Thus, its proper study and analysis allow us to determine the tendencies of future language development, which is very important for confirming or denying many linguistic theories of language evolution.

The difference between Australian slang and Standard British English is noticeable on every linguistic layer: phonetics, grammar, and lexicology. Thus, the main phonetic features of Australian slang are:

- tendency of Australians to speak with a rising intonation (raising a voice at the end of a sentence that makes the statement sound like a question: *I thought you might like to have a look?*);

- sounds substitution (in pronunciation *forever – forevah, school – scewl, finishing – finishin*);

- use of epenthesis (the addition of one or more sounds to a word: *known* is pronounced as *knowun, larking* is modified into *larrikin*) and others [4, c. 21].

Among the main lexical features there are:

- multiple loan words from British and Irish (the moon is called *a paddy's lantern*, where *Paddy* is a typical Irish name) [5, c. 156];

- occasional change of meaning (*station* in British – a place where you wait for the transport, in Australian form it means *a farm*);

- a difference in the use of slang depending on the state (the word *school bag* is called *port* in Queensland).

There are not so many distinctive grammatical features of Australian slang. However, it differs from the British form mainly in its use of *would* instead of *should* in many cases (*what for would I do that?*), omission (*I can't even, you're sending me*) and the use of modal verb *can* in its infinitive form.

Among the other peculiarities of Australian slang there is the tendency of Australians to shorten words (for example, *agro* is short for *aggressive*, *arvo* – short for *afternoon*, c*uppa* – short for *a cup of tea*), create abbreviations (for instance, *BYO* stands for *Bring Your Own*) and combine words (for example, *owyagoin* corresponds to classic *how are you doing?*).

Another crucial part of Australian slang is rhyming that is replacing a common word with a phrase of two or more words, the last of which rhymes with the original word. Although this type of slang emerged in east London in the middle of the 1800s, it found its way from Britain to colonial Australia very soon afterward, where it developed a distinctive style of its own. The most common examples of Australian rhyming slangisms are *Al Capone* (telephone), *boat race* (face), *Britney Spears* (beers), *knees* (please), *Noah's Ark* (shark) and others [2, C. 115-119].

The tendency of Australians to use sarcasm, irony, humor, and self-mocking in their daily communication is also worth noting. It is usual for casual situations and reflects the characteristics inherent in the Australian people, such as relaxation, informality, and modesty.

All the tendencies mentioned above are very important for the investigation of future language development since we can see them implemented in the slangisms which have recently appeared. The new terms that emerged as a result of the coronavirus pandemic can serve as an example: *sanny* (hand sanitizer), *rona* (corona), *iso* (isolation) – examples of word shortening; *BCV* (before coronavirus), *WFH* (working from home) – examples of abbreviation; *magpie* (to snatch up desirable staples in the supermarket, like toilet paper or pasta) – an example of change in meaning; *the Miley Cyrus* (coronavirus) – rhyming.

To sum up, Australian slang abounds with unique words and phrases. However, it is not a fixed concept, but a process that is actively developing. Each

new event is accompanied by the appearance of new word forms. The same tendencies are used for word formation, namely creating diminutive forms, omitting words or parts of words, using abbreviations, adding sounds inside the word, borrowing foreign words, irony and humor.

References

1. Сава О. Сленг австралійського варіанту англійської мови: особливості словотвору [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://typolohia.at.ua/index/sleng_avstralijskogo_varianta_anglijskoji_movi_osobliv osti_slovotvoru/0-92
2. Ходжагельдыев Б. Д. Проблемы изучения австралийского рифмованного сленга // Проблемы семантики и лингвистики / Рязанский государственный педагогический ин-т. 1975. Вып. 2.
3. Burridge K., Mulder J.G. English in Australia and New Zealand: an introduction to its history, structure and use. Oxford: Oxford University Press, 1999
4. Cox Felicity 2006: Australian English Pronunciation into the 21st Century. – Prospect 21.
5. Lonergan S. 'Sounds Irish: The Irish Language in Australia' / British Australian Studies Association. 2008.
6. O'Farrell. T. The Irish in Australia: 1788 to the present / University of Notre Dame Press, 2000.

Дмитрук О.П.

Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова

(Київ, Україна)

ІГРОВІ ФОРМИ РОБОТИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ГОВОРІННІ НА УРОЦІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У 6 КЛАСІ

Сучасна українська школа постійно розвивається та реформується. Традиційне навчання вже не так приваблює учнів та не викликає в них зацікавленості. Тому вчителі вдаються до інноваційних методів, щоб створити

приємну атмосферу навчання та дати кожному з учнів зрозуміти свою важливість, успішність та інтелектуальну спроможність.

Важливими завданнями для вчителів англійської мови є розвиток комунікативних здібностей учнів, навчити їх висловлювати власні думки та взаємодіяти один з одним. Ефективність виконання цих завдань залежить від правильно обраної методики навчання. Зараз популярності набувають ігрові форми роботи, оскільки ігрова діяльність активізує розумові процеси в учнів та мотивує до вивчення англійської мови.

В. Шагара у сучасному тлумачному психологічному словнику визначає гру як: «Форма діяльності в умовних ситуаціях, спрямована на відтворення і засвоєння суспільного досвіду, зафіксованого в соціально закріплених способах здійснення предметних дій, у предметах науки та культури» [5, с. 79].

Використання ігор на уроках вивчення іноземної мови досліджували багато педагогів та психологів, зокрема Ф. Шиллер, Г. Спенсер, О.В. Гаврилова, О.А. Колесникова та інші.

Під час гри виявляються здібності дитини. Гра захоплює, заохочує взяти участь у ній. Граючи, в учнів виникає бажання виграти, і воно загострює розумову діяльність гравців, пробуджує активність дітей.

Гра дає можливість учням розслабитися, поліпшує навчальний процес, сприяє розвитку особистості. У грі всі учні рівні, і кожен може проявити себе. В невимушеній ігровій обстановці діти не бояться говорити, їх мовлення стає вільним.

Ігрові форми та прийоми дуже різноманітні і можуть бути використані для покращення говоріння іноземною мовою.

Говоріння – це вид мовленнєвої діяльності при усному спілкуванні англійською мовою, яке поділяється на діалогічне та монологічне.

Діалогічне мовлення – це процес **мовленнєвої** взаємодії двох або більше учасників спілкування. Воно є невід’ємною частиною при вивченні англійської мови. Діалогічне мовлення об'єднує два види мовленнєвої діяльності: аудіювання

та говоріння: необхідно зрозуміти репліку та швидко і адекватно на неї відреагувати.

Метою навчання діалогічного мовлення в середній школі є розвиток в учнів здатності спілкуватися в діалогічній формі у різноманітних ситуаціях.

Приклад гри на розвиток навичок діалогічного мовлення для учнів 6 класу:

Гра «Інтерв'ю»

Мета: вести бесіду на будь-яку тему.

Цю гру доцільно проводити маленькими групами по 4 - 5 осіб. У кожній групі один учень (за власним бажанням або визначений жеребкуванням) має відповісти на запитання інших учасників гри, які ставлять по три – чотири запитання кожен. Інтерв'ю може бути на запропоновану вчителем тему або на кілька раніше вивчених тем. [4, ст. 53]

Монологічне мовлення передбачає зв'язне і неперервне висловлювання однієї особи, яке звернене до одного або декількох слухачів. Воно характеризується логічністю, послідовністю та ясністю думки. Типи монологічних висловлювань: монолог-опис, монолог-розповідь та міркування (роздум).

Приклад гри на розвиток навичок монологічного мовлення у 6 класі:

Гра «Мій улюблений вид спорту»

Мета: навчання монологічного мовлення з теми «Спорт».

Кожен учень до цього уроку повинен намалювати свій улюблений вид спорту і підготуватись розповідати про нього. На уроці вчитель проводить гру – змагання. Учні по черзі виходять до дошки і, показуючи класові свій малюнок, розповідають про свій улюблений вид спорту. Вчитель оцінює як якість малюнків, так і мовлення учнів. За малюнок учень може отримати від одного до трьох очок. За кожне правильне речення про улюблену пору року учневі додається по очку. [4, ст. 57]

При мовленні важливу роль грає інтонація, учні мають висловлювати власні думки, тоді інформація, яку вони намагаються донести буде більш емоційно насичена.

Отже, гра – це новий досвід, який дозволяє покращувати знання, вміння; розвивати комунікативну компетенцію, уяву та творчий підхід. Проведення уроків

англійської мови з використанням ігрових методів сприяє досягненню високих знань та виховує любов учнів до іноземної мови.

Література:

1. Галкін С. Організація ігрової діяльності на уроці // Завуч.-2004.-№ 30 (216).
2. Камінська Н. Ігрові моменти на уроках англійської мови //Тернопіль, 2008.
3. Мазур Ю. Я. Особливості використання навчальних ігор-вправ на уроках англійської мови в середній школі / Ю. Я. Мазур, Л. І. Андрійчук. — 2018 р.
4. Романів Н. П. Використання дидактичних ігор на уроках англійської мови //Дрогобич, 2015.
5. *Шагар* В. Б. Сучасний тлумачний психологічний словник. — Х.: Прапор, 2007.— 640 с

Шиян Г. Розвиток мовленнєвої компетенції учнів на уроці англійської мови / Галина Шиян — 2014 рік.

Дроздовська (Ситник) А.Г

Національний педагогічний університет імені М.П Драгоманова

(Київ, Україна)

THEORETICAL PROBLEMS OF THE TERMINOLOGY OF THE TOURISM INDUSTRY

1. Among the priority tasks of modern linguistic science, the study of sublanguages, which serve various spheres of human professional activity, is of extreme importance. Today, there are numerous studies of both general theoretical issues of terminology and individual terminological systems.

2. One of the main tasks of modern English terminology is the classification of the vocabulary of a certain language according to various parameters, such as, for example, according to the field of use of this or that lexical unit. Thanks to the development of society, science and technology, the need for definitions of concepts in new fields of science and technology is growing, which

contributes to the expansion of the vocabulary, new terms play a big role in this process.

3. At the same time, the term systems of relatively new fields of human activity, including tourism, which began to form as an industry only at the beginning of the 20th century, and appeared in Ukraine only in the 90s, remain insufficiently researched.

4. The relevance of the chosen topic is due to the fact that modern English terminology is a popular genre due to the large number of publicly available sources of information (Internet, libraries, stores).

5. The purpose of the work is to analyze the linguistic features of modern English terminology in the tourism industry. The set goal required solving the following tasks:

- highlight the main directions and problems of linguistic research on terminology and tourism discourse in modern scientific literature;

- characterize the tourism industry and its linguistic and compositional features;

- consider the thematic structure of English-language tourist terminology;

- describe the functional and sociocultural aspects of the use of English terms in Ukraine and Great Britain.

6. The object of the study is modern English terms in the field of tourism.

The subject of the study is the functional features of English-language tourist terminology.

7. The specified goals and objectives led to the use of a complex research methodology involving general scientific methods (analysis, synthesis, classification, description) and special linguistic methods (the method of field modeling, which made it possible to consider the structure of the English-language terminological system of tourism; contextual and interpretive analysis, which served as a means of interpreting the functioning analyzed terminological units in speech).

8. Quantitative analysis was also used, the application of which made it possible to determine the trends in the use of tourist terms among the researched.

The study consists of an introduction, three chapters, conclusions, a list of used literature and a summary.

References

1. Bilozerska L. P., Voznenko N. V., Radetska S. V. Terminology and translation: study guide for students of the philological field of study. Vinnytsia; New Book, 2010. 232 p.

2. Biyan N.O. Lexico-semantic and structural classification of terms in English. Lviv: Drohobytsk State Pedagogical University named after AND. Frank Foreign philology. 2009. Issue 121. P. 142-149.

3. Dvornichenko L.O. Polysemy and synonymy in the term system of K.S. Stanislavsky. Bulletin of Kyiv University. Literary studies. Linguistics. 1990. Issue 32. P. 104-109.

4. Dubichinsky V. Organization of terminographic work in Ukraine. Bulletin: Problems of Ukrainian terminology. Materials of the 6th International of science conf. Lviv. 2000. No. 402. P. 3–5.

5. Kvitko I. S. Term in a scientific document. Lviv: Higher School 1976.128 p.

6. Kyfyak V.F. Organization of tourism. Chernivtsi: Books - XXI, 2008. 344 p.

7. Koveshnikov V. S. Innovative types of tourism. Investments: practice and experience. 2016. No. 4. P. 38–44.

8. Malska M. P. International tourism and the sphere of services: textbook. for universities. K.: Znannia, 2008. 661 p.

9. Malska M. P., Mykytenko N. O., Kotlovskyi A. M. Anglo-Ukrainian dictionary of tourism terms: academic. manual Kyiv: Educational Center of literature, 2015. 448 p.

10. Zagnitko Anatoly. Dictionary of modern linguistics: concepts and terms. Donetsk: DonNU, 2012. 402 p.

Дубінець Я. В.
Національний педагогічний університет
імені М.П. Драгоманова (Київ, Україна)

SEMANTIC-COGNITIVE CONTENT OF THE CONCEPT OF CULTURAL-COGNITIVE FUNCTION IN THE ADVERTISING DISCOURSE OF THE MODERN ENGLISH LANGUAGE

The vision of advertising discourse as a social phenomenon in the light of the cognitive paradigm is gaining more and more relevance, therefore the purpose of the article is to analyze the features of the structural-semantic organization of the English-language advertising discourse of cultural and cognitive tourism [1; 3; 4; 6].

For semantic-cognitive modeling of texts, frame interpretation is used, which is activated in the human mind during the perception and understanding of the text. Frame is considered the most stereotypical among many ways of presenting verbalized information [1]. The research material was the advertising texts of travel companies: "Traveller", "Hurlingham Travel Services Limited" and advertising texts of the tourist direction from the journalistic publication "The Guardian" and the British magazine "Britain".

The frame structure is considered as a model of concept interpretation, since it is the frame that helps to clearly visualize and understand the concept. Frames are means that organize one or more concepts by their structuring, and this indicates the connection between the frame and the concept. The structure of the frame consists of two equal parts: the conceptual part, which contains a generalized representation of the components in human consciousness, and the perceptual part, related to the perceived situation [5].

Since the basic frames can be combined depending on the communicative context among themselves in various combinations, they structure the discourse in the form of a network of slots that are interconnected. A slot is a mechanism located in the structure of the frame, carries certain information and makes it is possible to present different types of knowledge [5].

Today, various variants of frame modeling are contained in linguistic works, but the classification of "basic" frames proposed by S. A. Zhabotynska is considered the most successful: subject-centric, actional, possessive, taxonomic, and comparative, which are specified by the meaning of linguistic units [2].

The analysis of the English-language advertising discourse of cultural and educational tourism indicates that the texts of this type of discourse have a specific organization, namely, they include those semantic components that are most important for the presentation of the advertised service.

The considered advertising texts reflect the conceptual situation "a tourist company advertises a cultural-cognitive trip". Since this situation contains various components (types of travel, means of transportation, destination, information about the company, etc.), subject-action frame modeling was chosen for the semantic-cognitive analysis of this type of advertisement.

The subject-centric frame is considered as a system of propositions, where several predicates are added to the logical subject, some/something, which characterize the subject by quantitative, qualitative, locative, temporal and evaluative parameters. These parameters are represented by a set of propositions, where an intra-spatial connection is/exists between the actant and its properties [2].

In the action frame, several objects interacting in space and time acquire semantic roles that reflect the activity nature of the relationship between them [2].

Thus, the semantic structure of the advertising discourse of cultural and educational tourism contains the following parameters:

I. Node - participants:

1. Service providers. This frame is represented by the slot SOMEONE 1: the producer who acts as an agent and is represented by the following names:

1) agency names: "Dartmoor", "Brookland Travel", "Railtrain Tours", "DHTour", "Martin Randall Travel", "The Independent Traveller", etc.

2) agency employees: tour operator, tour guide, personal English-speaking driver, staff, travel consultants, advisor, etc.

3) intermediary persons and organizations: custom, “Howletts” (The aspinall wild animal park), Northampton Museum and Art Gallery, etc.

4) using the personal or possessive pronouns we and us.

2. Consumers (SOMEONE 2: recipient) – the language implementation of this slot is presented implicitly or through a direct appeal to the consumer of the tourist object using the personal pronoun you: You (SOMEONE 2) are invited to do a tapas tour and get to know the traditional tapas bars where the locals go [9; 10].

3. Characteristics of the provider. This frame is represented by the slot SUCH1 and is displayed using qualitative adjectives: professional (професіональний), friendly (дружелюбний), experienced (досвідчений), personal (особистий), knowledgeable (добре обізнаний), courteous (ввічливий) etc. These adjectives are used to establish an atmosphere of trust and reliability between the travel company, its representatives and the consumer, emphasizing the awareness, competence, and professionalism of the former.

II. Node - action:

Obtaining culturally marked knowledge distinguishes cultural and cognitive tourism from others. To obtain this knowledge, certain strategies are used, which are implemented as actions on the part of service providers (ACTION1) and on the part of the consumer (ACTION2).

The ACTION1 slot is represented in advertising texts by the verbs help (допомагати), do (робити), make (робити), try (намагатися), inspire (надихати), improve (вдосконалювати), support (підтримувати), look forward (чекати з нетерпінням), welcome (ласкаво запрошувати), provide (забезпечувати), offer (пропонувати), which are related to the slot SOMEONE 1: producer and indicate the actions directed by the travel company to meet the needs of the consumer.

The ACTION 2 slot is represented in tourist advertising of a cultural and cognitive direction by the following verbs: discover (відкривати), explore (досліджувати), experience (дізнаватися), visit (відвідувати), enjoy (насолоджуватися), walk (прогулюватися), call (дзвонити), make (робити), get to know (дізнаватися), come (приїхати), travel (подорожувати), see (бачити) in

relation to the slot SOMEONE 2: recipient, expressing the consumer's capabilities during and after purchasing a travel service.

III. A node is an object:

1. The goal (SOMETHING1:) is to gain experience, pleasant emotions, pleasure and unforgettable impressions (to get unforgettable emotions, to experience the best city, to have a wonderful holiday) [8; 11].

2. The object of the offer in tourist advertising texts of a cultural and cognitive direction is represented by the SOMETHING2 slot: the object and is represented by such nouns as holiday (свято, відпустка), cruise (круїз), trip (подорож), conditions (умови), vacations (відпустки), museum (музей), castle (замок), architecture (архітектура), landscapes (пейзажі) etc., which are the names of places, sights, types of trips offered by the travel company.

3. The characteristics of the object of the offer are displayed in the slot SUCH2 SOMETHING2: object. In the advertising texts of cultural and educational tourism, the object of the offer is presented in combination with its characteristic, which is represented by adjectives that express the feature of this object: ***quaint*** (THIS2) ***villages*** (SOMETHING2) (unusual villages(незвичайні села)), ***historic*** (SUCH2) ***homes*** (SOMETHING2) (historical houses(історичні будинки)), ***charming*** (SUCH2) ***cottages*** (SUCH2) (charming cottages(чарівні котеджі)), ***beautiful*** (SUCH2) ***parkland*** (SUCH2) (beautiful parks (прекрасні парки)), ***unforgettable*** (SUCH2) ***cruise*** (SUCH2) (unforgettable cruise (незабутній круїз)) etc. [10; 11; 14]. The characteristic is given to the object of the offer in order to capture the attention of the consumer and emphasize the features of this offer.

4. Means of transportation during the trip. The “vehicle” frame is represented by the SOMETHING3: vehicle slot and is transmitted using nouns that name modes of transportation. According to the type of travel, the types of transport are divided into: ***ground transport*** ((train (потяг), limousine (лімузин), car (машина), bus (автобус), taxi (таксі), bicycle (велосипед)); ***water transport*** (ship (корабель), yacht (яхта), boat (човен)); ***air transport*** (plane (літак), liner (лайнер), jet (реактивний літак), helicopter (гелікоптер)).

In most cases, in advertising texts, the slot SOMETHING3: the tool is presented in combined with the slot SUCH3, together they form the node SUCH3 SOMETHING3: tool. This node contains the characteristics of a certain type of transport: a private plane, a luxury vehicle, the elegant train, a comfortable bus [8; 9]. The use of adjectives indicates that the travel company is trying to create good conditions for the consumer, thereby encouraging him to make a travel purchase.

IV. Locative-temporal node:

1. Place. The SUCH4 HERE node is used to represent the place and its characteristics. The image of the place represented by the slot SUCH4 is created with the help of positively marked adjectives that describe size (large (великий), small (маленький)), культурну цінність (legendary (легендарний), historical (історичний), ancient (стародавній)) and popularity (the most famous (найвідоміший)). The place, location represented by the HERE slot is characterized by the use of specific common nouns and sometimes proper nouns: resor (курорт), restaurant (ресторан), coastline (узбережжя), hotel (готель), places of Avignon (палаци Авінйьона), Avenue George V (авеню Джорджа V), castle (замок) [8; 9; 12].

2. The duration of action (SO MUCH) reflects the knowledge of how long the consumer will enjoy the received offer (6-day trip (6-денна подорож), 3 unforgettable days (3 незабутні дні), a luxury weekend (розкішні вихідні), 3 nights (3 ночі), a 3-hour private walking in tour (3-годинна приватна прогулянка)) та емоціями, які залишаться після відвідування запропонованих туристичною агенцією об'єктів культури (an experience that will live with you forever (досвід, який залишиться з вами назавжди), the adventure you keep the memory (пригода, яку ви збережете в пам'яті), a memorable day out for everyone (вихідний день, що запам'ятається всім)) [8; 9; 11]. The SO MUCH slot in advertising texts of cultural and cognitive tourism is represented by such parts of speech as numerals, adjectives, nouns and adverbs.

Thus, the semantic structure of cultural and educational tourism advertising contains all important components that are aimed at encouraging the consumer to use

the service of one or another travel agency and is reflected in the positional model [SUCH 1 SOMEONE 1: the producer makes an ACTION 1 offer SUCH 2 SOMETHING 2: object for SOMEONE 2: recipient carries out an ACTION 2 with a certain purpose SOMETHING1 in a certain place SUCH4 HERE with SUCH3 SOMETHING3: a means for THAT much].

Literature

1.Болдирєв Н. Н. Когнітивна семантика: [курс лекцій]. Тамбов: Вид-во Тамб. держ. ун-ту, 2001. 123 с.

2. Жаботинська С. А. Концептуальний аналіз: типи фреймів. *Вісник Черкаського ун-ту*. Черкаси: ЧДУ, 1999. Вип. 11. С. 12–25. (Серія "Філологічні науки").

3. Кубрякова Є. С. У пошуках сутності мови: Когнітивні дослідження. Ін-т мовознавства РАН. М.: Знак, 2012. 208 с.

4. Манакін В. Н. Когнітивна лінгвістика та контрактивна семантика. *Наукові записки*. Кіровоград, 1999. Вип. 16. С. 10–14. (Серія "Філологічні науки (мовознавство)").

5. Мінський М. Фрейми для подання знань. Перекл. з англ. М.: Енергія, 1979. 151 с.

6. Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика: напрями та проблеми: [підручник]. Полтава: Довкілля-К, 2008. 712 с.

7. Fillmore Ch. J. Frame semantics. *The Linguistic society of Korea* (ed.). Linguistics in the Morning Calm. Seoul: Hanshin Publishing Co, 1982. P. 111–137.

8. Hurlingham Travel Services Limited. Режим доступу: http://hurlinghamtravel.co.uk/

9. The Guardian. Режим доступу: https://www.theguardian.com/travel/

10. The Official magazine "Britain". 2015. No 6. Режим доступу: www.britain-magazine.com

11. The Official magazine "Britain". 2016. No 2. Режим доступу: www.britain-magazine.com

12. The Official magazine "Britain". 2016. No 3. Режим доступу: www.britain-magazine.com

13. Traveller. Режим доступу: http://www.traveller.com.au/

Жупан Ю. В.

Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова

(Київ, Україна)

A CORPUS DRIVEN ANALYSIS OF REPRESENTATIONS AROUND THE WORDS «COVID-19», «VACCINATION», «VACCINE» IN THE MASS MEDIA

During the coronavirus pandemic, the process of language conceptualization unfolds with the help of a series of neologisms, which is continuously replenished, leading to the discursive understanding and analysis of correlated socio-cultural, linguistic and socio-political phenomena. The vocabulary related to the coronavirus was created by three main methods, namely word formation, borrowing, and lexical deviation [3, p. 11].

Every day, the frequency of words related to coronavirus increases. In February and March 2020, new terms for coronavirus appeared, namely *SARS-CoV-2, 2019-nCoV, nCoV, covid* and *corona*. Two sets of terms such as: *self-isolation / self-isolate, social distancing / social distance* gained popularity in March 2020 [2].

Medical terms related to the coronavirus are widely used in social networks and at press conferences, for example: *corona, coronavirus, COVID-19, epidemic, isolation, self-quarantine, incubation spread.* A glossary related to finance and economics are widely used around the world, for example: *deferred interest, layoff, stimulus payment.* At the same time, a number of abbreviations and acronyms were created: *Covid-19, nCoV, 2019-nCoV, SARS-CoV-2* [4].

To study the functioning of the keywords «COVID-19», «vaccination», «vaccine» and neologisms derived from them in the British media, it was chosen to create its own case based on the «LancsBox» program. To do this, 15 articles were found on the official British website «The Guardian», which contain the keyword «COVID-19», «vaccination», «vaccine». Each article was saved separately and then entered in the LancsBox program. The analysis was performed using the tools of this program.

According to the semantic typology of the pandemic vocabulary, the following lexical-neological units were introduced:

1. The components «pandemic», «covid», «corona» or their truncated parts such as «-demic», «cov-», «coron-» in the word: *twindemic, coronnial, coronavision* [1].

2. The semantic component expressed in a definition that relates a unit to the lexical-semantic group «*pandemic*»: *antimasker* [1].

3. The semantic component that correlates a unit with the lexical-semantic group «*pandemic*» is not fixed in the definition, but is reflected in the context on the basis of which the unit was fixed as a neologism: *minimony* [1].

Among the neologisms that reflect changes in professional activity, we can distinguish units that mean:

1. New professions / activities that have emerged under the influence of the spread of the pandemic: *space marshal, joy strategist* [1].

2. New phenomena that accompany work in a pandemic: *zoomwear, workation, half-tourist* [1].

Among the neologisms that reflect changes in personal life and forms of social interaction, we can distinguish units that denote:

1. People involved in the process of «living» the pandemic: *coronial, quaranteen, lockdowners* [1].

2. Changes that reflect restrictions on social connections: *social bubble, double bubble, quaranteam* [1].

3. Changes in the appearance of people experiencing a pandemic: *crisis beard, lockdown tache, maskne, covid toe* [1].

4. Negative mental states / disorders that occur during the pandemic: *coronaphobia, long covid, covidivorce* [1].

5. Changing people's financial behavior and consumer habits: *minimony / microwedding, revenge spending, comfort spending, revenge travel* [1].

6. Increased level of routine and monotony in the life of most citizens: *blursday, anthropause* [1].

7. People's attitudes to the pandemic and related prescriptions and restrictions: *covidiot, corona moaner* [1].

Analysis of the semantic typology of the pandemic vocabulary showed a strongly marked racism towards people of Asian appearance, which gave the appearance of such swearing as *«Chinese virus»*, *«Wuhan virus»*, *«Go back to China»* and *«you fucking immigrants»* [5].

Thus, we can see that neologisms come from different contexts of COVID-19 incidence. The formation of neologisms is a continuous process that requires understanding a new word, as well as owning titles regarding approaches to studying the formation of a new word. At the moment when a word is created, it is impossible to say what its final status in the language will be: it may become part of the norm of the language and turn out to be a neologism, or it may not, and remain as a one-time word.

Література:

1. Cambridge Dictionary [Electronic resource]. – 1995. – [Cited 2022, 1 September]. – Available at: https://dictionary.cambridge.org/dictionary/.
2. Corpus analysis of the language of Covid-19 [Electronic resource]. – 2020. – [Cited 2022, 1 April]. – Available at: https://public.oed.com/blog/corpus-analysis-of-the-language-of-covid-19/.
3. Krishnamurthy S. The chutnification of English: An examination of the lexis of Salman Rushie's Midnight's Children / S. Krishnamurthy // Journal of social and cultural studies. – 2010. – Vol. 13, № 1. – Pp. 11-28.
4. Urban Dictionary [Electronic resource]. – 1999. – [Cited 2022, 1 April]. – Available at: https://www.urbandictionary.com/.
5. Zhang J. Racism hinders the fight against COVID-19 / J. Zhang. – 2020. – [Cited 2022, 1 April]. – Available at: https://www.languageonthemove.com/racism-hinders-the-fight-against-covid-19/.

Зубрицька В.Б.

Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова

(Київ, Україна)

РЕАЛІЗАЦІЯ АУДИТОРІЯ-, КОД- ТА КОРТЕЖ-ІДЕНТИФІКУЮЧИХ ДИСКУРС-КАТЕГОРІЙ У МОВЛЕННІ ДЖО БАЙДЕНА

Ця наукова розвідка присвячена вивченню специфічних рис політичного дискурсу президента США Джо Байдена.

Для встановлення дискурс-портрета Джо Байдена було використано методику дискурс-аналізу, яка являє собою комплексний аналіз усіх видів змісту і реконструкцію всіх видів закладених у нього контекстів [3, с. 11]. Ця методика базується на казуально-генетичній теорії, запропонованій І.Ф. Ухвановою-Шмиговою і дає можливість окреслити специфіку досліджуваної особистості, як-от: лінгвістичний статус, світ, аудиторію, ієрархію цінностей, тип лідера, самопроєкція у часі і просторі тощо.

При встановленні дискурс-портрета мовця особливу увагу приділяють категоріальному апарату дискурс аналізу. Модель адресанта включає в себе 4 групи дискурс-категорій: адресант-, адресат-, код- та кортеж-ідентифікуючі. Аналіз адресант-ідентифікуючих дискурс-категорій, є визначальними при побудові дискурс-портрета мовця. Всі інші категорії є підлеглими, оскільки вони розкривають основні компоненти адресант-ідентифікуючих категорій.

При аналізі адресат-, код та кортеж-ідентифікуючих категорій важливим є дослідження знакової та соціальної реальності, тобто код і кортеж, а також аудиторії, комунікативних стратегій та лінгвістичного статусу мовця. Так, аналіз наповнення категорії «аудиторія» свідчить про те, що Дж. Байден диференціює аудиторію на дві групи «свої/чужі», де «свої» – це все країна та її союзники, а «чужі» – це прибічники автократії. Цільовою аудиторією для Байдена виступає весь американський народ. Президент відкритий у своєму мовленні, постійно демонструє своє привітне, дружнє ставлення до аудиторії,

що проявляється в частому звернені до неї. Наприклад, він часто використовує звертання *my fellow Americans/my friends*.

Характерним для Дж. Байдена є актуалізація дискурс-категорій «інтерсуб'єктності», «інтерподієвості» та «інтертекстуальності», що свідчить про наявність у нього необхідних енциклопедичних знань та навичок інтеракції. В його мовленні є чимало посилань на визначні події з історії США та широке коло суб'єктів. Зустрічаються також посилання на міжнародні договори, закони, літературу, політичних діячів, простих громадян тощо.

Джо Байден торкається тем, близьких для аудиторії, з використанням розмовної лексики, як-то: *I understand, like my dad, they lay in bed at night, staring at the ceiling, wondering… as my mom would say, just for a moment, stand in their shoes*[5]. Йому притаманно вживання спрощеної та емоційно забарвленої лексики, постійні часті повтори, епітети, протиставлень на зразок: *But I know this: that from the deepest depths of our worst crises, we've always risen to our higher heights. We've always come out better than we went in… But I believe we're more united than we are divided* [7].

Аналіз комунікативних стратегій дозволяє виявити мотиваційно-цільовий зріз поведінки політика. Так, Дж. Байден актуалізує п'ять комунікативних стратегій, а саме: презентація, захист, аргументативна, інформаційно-інтерпретаційна стратегія і стратегія формування емоційного настрою адресата.

Отже, 46 президент США Джо Байден постає як раціоналіст. Він говорить по суті, спирається на загальнозрозумілу термінологію у викладі своїх поглядів та предмета дискурсу загалом, чітко визначається з цільовою аудиторією і метою звернення до неї. Байден – загальнонаціональний лідер, оскільки проектує себе на всю країну і неминуче використовує дискурс консолідації та консенсусу. Він актуалізує дискурс-тип тактика з елементами стратега, оскільки використовує широкий спектр комунікативних засобів, широкий стилістичний діапазон та має необхідний енциклопедичний та лінгвістичний статус. Байден одночасно і прагматик, оскільки використовує

предметно-орієнтовані стратегії спілкування, і ідеолог, оскільки часто висловлює ідею світлого майбутнього та вдається до використання реляційних комунікативних стратегій. Відкритість в комунікації та відданість демократичним цінностям свідчить про актуалізацію дискурс-типу демократ. Президент виступає також як менеджер та технолог, оскільки для нього важливий реальний світ, він спирається на факти та керує аудиторією, але в той же час веде аудиторію у світ міфів.

Список використаної літератури:

1. Бенвенист Э. Общая лингвистика / Э. Бенвенист; [пер. с фр.] — М.: Прогрес, 1975. — 447 с.
2. Лингвистический энциклопедический словарь/ гл. ред. В.Н.Ярцева – Москва: Сов. Энциклопедия,1990.- 685с.
3. Методология исследований политического дискурса. Актуальные проблемы содержательного анализа обществ.-полит. текстов. Вып. 3 / И.Ф. Ухванова-Шмыгова, А.А. Маркович, В.Н. Ухванов; Под общ. ред. И.Ф. Ухвановой-Шмыговой. Минск: «Технопринт», 2002. 360 с.
4. Серажим В. С. Явище дискурсу як соціолінгвальна особливість: варіативність та методологія: [монографія] / В. С. Серажим, 2010 –54 с.
5. Шейгал. Е.И. Семиотика политического дискурса. Москва : Гнозис, 2004. 325 с.
6. President Joe Biden’s Inaugural Address. [Електронний ресурс]. URL: https://www.whitehouse.gov/briefing-room/speeches-remarks/2021/01/20/inaugural-address-by-president-joseph-r-biden-jr/
7. Remarks by President Biden to Military Families on Independence Day. URL.: https://www.whitehouse.gov/briefing-room/speeches-remarks/2022/07/04/remarks-by-president-biden-to-military-families-on-independence-day/

Іщенко О. О.
Національний педагогічний університет
імені М. П. Драгоманова (Київ, Україна)

METHODS OF TEACHING FOREIGN LANGUAGES AS A SCIENCE, ITS CONNECTION WITH OTHER SCIENCES

A characteristic feature of the modern stage of development of Ukrainian society is the growing need and interest in learning foreign languages. Many scientists studied this issue, namely: G. Lozanov, L. V. Shcherba, E. M. Ryt. Society, both from the side of educational institutions, enterprises, and from the side of students, pupils and their parents, is clearly aware that mastering a foreign language gives access to world cultural values and new information technologies, it is a step towards mobility and self-realization [1].

The teaching method is one of the central concepts in teaching a foreign language. The method we use reflects your vision of the language and the breadth of your knowledge.What is language for us – a set of grammatical constructions, a set of tokens, a few fixed expressions o reven a living creature?

In the English language didactic terminology, the terms “approach” and “method” have a similar or even the same meaning [2]. We offer an overview of the most popular and, in our opinion, the most effective methods of learning foreign languages. They include:

– TBL (Task-based learning)

Language is considered a means of communication through the use of functions, vocabulary, separate structures or other units of language. Language is learned through use. Types of work in the classroom are focused on the performance of certain tasks – during their performance, students learn to interact [2].

– PPP (Presentation-Practice-Production)

This approach, as can be understood from the name, involves the introduction of new vocabulary or grammar (new lexical or grammatical functions), then the practice of their use in controlled conditions, and the last stage – the free use of what

has been learned (in freer or free conditions). In this method, as in some others, grammatical and lexical functions are the most important part of the language.

Typical types of work are situational use of learned vocabulary or role-playing games [2].

– Lexical Method (Lexical Approach)

This method focuses on vocabulary, partially or completely omitting grammar from teaching. The student's attention is focused on the study of chunks (chunks – groups of words that are usually used together) and different types of vocabulary in general or certain established language phrases. When using this method, the teacher often uses authentic resources, and the students work with the texts, highlighting (writing out, underlining) individual lexemes [2].

– Method of functions (Functional Approach)

Here the functions are highlighted – they are the main component of the language. However, both lexical and grammatical functions are important. Usually, the study takes place from the most used to the least used lexemes – also taking into account the specific communicative needs of the student. The learning process is generally similar to PPP [2].

The methodology of teaching foreign languages is connected with other sciences, in particular with linguistics, psychology, pedagogy.

Knowledge of linguistics helps to choose material for learning and to form rules for its use.

With the development of the language, there are certain changes in the vocabulary and grammatical structures, which in turn affects the material for teaching foreign languages and the methods of its explanation.

Since psychology is the science of the psyche and mental activity of a person, knowledge of the patterns of functioning of thinking, memory, perception and attention of schoolchildren helps the teacher to choose rational methods of learning a foreign language, ensures control of students' mental activity. The presence of individual differences in thinking requires different methods of learning. Memory plays an important role in mastering a foreign language. Both types of memory

(short-term and long-term) are of great importance for the implementation of speech activity.

For the effective organization of a foreign language lesson, the age-specific features of the attention of younger school children should be taken into account, changing the forms and methods of work in the lesson.

The methodology is closely related to pedagogy, based on the data of didactics when solving such issues as learning goals, the general orientation of the content, and organizational forms of learning. Modern didactics pays great attention to the active activity of students themselves in learning new knowledge and mastering skills. And in foreign language lessons, the role of the teacheras an organizer of the educational process and the shift of emphasis from the active activity of the teacher to the active activity of the student significantly increases. The technique is partly connected with such a science as computer science. Learning a foreign language is impossible without the use of electronic media (laptop, TV, interactive whiteboard, smartphone) [2].

Our study presents the general characteristics of the most used methods, however, depending on the use of methods by teachers with different experience, some parameters of the methods may change. Of course, it is not effective to use one method all the time – the teacher must combine different teaching approaches, creating his own teaching style (in the English-language literature, the term “eclectic approach” is often used to denote subjective combinations of different methods), adapting to the goals, students’ needs.

Література

1. Ніколаєва С.Ю. Методика викладання іноземних мов у середніх навчальних закладах: Підручник. Вид. 2-е, випр. іпереробл. К.: Ленвіт, 2002. 328 с.

2. Панова Л. С, Андрійко І. Ф., Тезікова С. В. та ін. Методика навчання іноземних мов у загальноосвітніх навчальних закладах: підручник. / А. С. Панова, І. Ф. Андрійко, С. В. Тезікова та ін. Київ: ВЦ «Академія». 2010 р. 328 с. (Серія «Альма-матер»).

Карбан Ю.О.
Національний педагогічний університет
імені М. П. Драгоманова (Київ, Україна)

СКОРОЧЕННЯ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ: СПОСОБИ ТВОРЕННЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ

Сьогоднішній темп нашого життя потребує передати великий об'єм інформації як можна швидше, економлячи час для написання. Скорочення слів у англійській мові означає утворення нових шляхом графічних та лексичних скорочень. Загалом це є найпродуктивний спосіб написання нових якісних слів через їх запам'ятовуваність і економії часу для написання.

Перші скорочення з'явилися ще в Римі та Стародавній Греції. Спочатку скорочення були застосовані в розмовах, а вже пізніше їх почали використовувати на письмі. Вони були застосовані для скорочення ваги,часу,міри,напису на монетах, а також папірусах. Як наслідок з'явилися перші абревіації. Їх називали еліпсис. Вирізняли граматичний і риторичний еліпсис.

В англійській мові першими з'явилися письмові скорочення. Прикладом є написи на пам'ятниках у вигляді ініціалів замість імя та по батькові. У XVII ст. абревіації стали незамінними у всіх сферах життя, незалежно від соціальних верств населення. Вже у 1990-х роках із появою електронних приладів зв'язку стали поширеними розмовні скорочення, особливо в SMS-повідомленнях. В нашій сучасності існує незлічена кількість скорочень і молодіжних сленгів, які економлять час і дуже полегшують наше життя [4].

Скорочення класифікують на графічні і лексичні. В свою чергу лексичні скорочення поділяються на акроніми і усічення. Їх можна побачити як на письмі,так і в розмовній мові.

1) **Акроніми** – це абревіатура,що формується з початкових букв речення або фрази, і можуть читатися як ціле слово. (ASAP – As soon as possible; Ms – Miss; PS – Postscriptum; FBI – the Federal Bureau of Investigation;

NIMBY – Not In My Back Yard;NASA – The National Aeronautics and Space Administration).

2) **Ініціалізми** – скорочення, що скаладаються з перших літер словосполучення, читаються як окремі літери (MTV – Music Television; the USA – The United States of America; CRM – Customer Relationship Management) [1].

3) **Усічення** – це скорочення кількох літер в кінці слова. (phone – telephone; zine – magazine; fridge – refrigeration; sis – sister, doc – doctor, flu – influenza).

Також існує спосіб утворення слів шляхом складання з двох усічених – злиття. (Fruice – fruit + juice; workaholic – трудоголік; medicare – medical care; Amerasion – American + Asian – людина американо- азіатського походження).

Також бувають усічення деяких імен (Alf – Alfred; Sam – Samuel) [2].

Графічні скорочення вимовляються повністю, а скорочуються тільки на письмі. Вживаються для економії часу і комфорту. Розповсюдженними є дні тижня (Mon – Monday), американських штатів (Ala – Alabama), назви графств у Великій Британії (Yorks – Yorkshire), наукові ступені (D. Sc. – Doctor of Science).

Графічні скорочення використовують у словниках, оголошеннях, листах а також шлюбних оголошеннях (arr. – arrive; sec – секунда; m.p.h. –miles per hour; p.t.o – please turn over; st – street; rd – road).

Зараз майже у будь-якої людини є доступ до соціальних мереж. Це набагато зручніше ніж SMS-повідомлення. Але всеодно всі звикли скорочувати повідомлення, щоб зекономити свій час. Скажімо, найбільш популярні фрази з інтернет – сленгу: BFN – bye for now – бувай; BZ – busy; OTOH – on the other hand; GL – goodluck;B4 – before. А ось так виглядає типове повідомлення носіїв англійської мови: “Plz, dt 4gt 2 tlhrabtdtrp 2moro, gdnt. – Please, do not forget to tell her about the trip tomorrow, goodnight”. Ще декілька часто вживаних скорочень: LOL (laughing out loud), BTW (by the way, LMK (let me know), TBH (to be honest), PLS (please), NC (no comment), FTF (face to face),

BFF (best friend forever) [3]. До речі, стосовно чатів для цифрової мови вже досить давно окреме визначення – Digispeak.

Скорочення в нашому житті відіграють велику роль. Сучасність вимагає пошуку стислого викладу повідомлень,спрощенних мовних знаків. У багатьох людей іноді не вистачає часу писати великі повідомлення, і на поміч приходить абревіатура. В інтернет спілкуванні виникає багато нових скорочень які часом переходять в розмовну мову.

Література

1.Бондаренко О. Особливості перекладу абревіатур, акронімів і скорочень. *Теоретичні й прикладні проблеми сучасної філології.* 2014. № 1. С. 76 – 83.

2. Гороть Є. І. Лексикологія сучасної англійської мови :навч. посібник / Є. І. Гороть, Е. К. Коляда, Л. М. Коцюк. Острог: Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2015. – 328 с.

3. Графічні скорочення. URL: https://opentalk.org.ua/langstory/grafichni-skorochennya/

4. Історичний розвиток англомовних абревіацій та скорочень. URL: http://zfs-journal.uzhnu.uz.ua/archive/19/part_2/4.pdf

Кащій Т. В.

Національний педагогічний університет М. П. Драгоманова

(Київ, Україна)

ВИКОРИСТАННЯ ФОЛЬКЛОРУ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ЛІНГВОСОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ

Актуальність нашої теми визначається необхідністю обґрунтування ефективності використання англійського фольклору для формування лінгвосоціокультурної компетентності (ЛСК) учнів основної школи, оскільки у контексті змін освітніх парадигм важливе значення має формування сучасної мовної особистості учня.

Мета роботи полягає у теоретичному обґрунтуванні та перевірці на практиці розробленої системи вправ для розвитку лінгвосоціокультурної компетентності учнів основної школи із застосуванням фольклору.

Для досягнення цієї мети були поставлені наступні завдання:

- охарактеризувати основні засади формування лінгвосоціокультурної компетентності;
- виявити методичний потенціал використання англійського фольклору на уроках іноземної мови;
- провести порівняльний аналіз підручників з англійської мови українського і зарубіжних видань з визначенням частки використання «фольклорних жанрів»;
- розробити систему вправ для формування ЛСК із використанням жанрів англійського фольклору та визначити їх ефективність

Лінгвосоціокультурна компетентність як складова іншомовної культурної компетентності уможливлює успішне входження школярів у «діалог культур».

Дослідженням різних аспектів нашої теми присвячені роботи Е. Верещагіна та В. Костомарова, Г. Щілінської, Г. Борецької, О. Бігич та Н. Бориско, радянського лінгвіста С. Тер-Мінасової, а також зарубіжних дослідників L. Samovar, R. Porter, E. Mcdaniel.

У нашій роботі ми розглядаємо визначення ЛСК згідно з трактуванням С. Ніколаєвої: «Лінгвосоціокультурна компетентність – це здатність і готовність особистості до іншомовного міжкультурного спілкування». [4, с. 425] Враховуємо факт того, що учні основної школи потребують закладення бази поетапного формування випускника школи, який усвідомлює власну позицію та механізми перебігу міжкультурної інтеграції. Складові ЛСК як соціолінгвістична, соціокультурна та соціальні передбачають вивчення окремих аспектів культурних особливостей, політичного устрою, суспільних

зав’язків країни, мова якої вивчається. [4, с. 425] Формування даної компетентності передбачає врахування індивідуально-психологічних особливостей учнів основної школи.

Джерелами формування згаданої компетентності є не лише тексти країнознавчого характеру чи художня література, але і фольклор як культурно-насичена частина доробку літературного життя англійців, саме такі жанри англомовного фольклору як казка, прислів’я і приказки, загадки, легенди, міфи.

Нами був проведений порівняльний аналіз підручників Оксани Карпюк 9 клас та іноземних видань «Focus 1» і «Empower A2». Оглянувши структур підручника ми прийшли до висновку, що у підручнику українського видання, на жаль, не виділено жодних прислів’їв чи приказок та казок.

Отже, враховуючи специфіку використання фольклору пропонуємо приклад фрагменту із системи вправ до теми «Family and Friends» для учнів 8 класу.
Вправа 1: Match the meaning of English proverbs with the character traits embodied in a particular proverb.

A: Don’t make a mountain out of an anthill; actions speak louder than words; curiosity killed the cat; go home and say your prayers; a drowning man will clutch a straw; cheek brings success.

B: pessimistic, helpful, arrogant, jealous, ambitious, persistent.

Вправа 2: Among the given proverbs, identify pairs of English proverbs and their Ukrainian equivalents. Write down the pairs.

A man is known by the company he keeps; a friend in need is a friend indeed; скажи мені, хто твій друг, і я скажу, хто ти; друг пізнається в біді; as a wolf is like a dog, so a flatterer is like a friend; Не той друг, що медом маже, а той, хто правду каже

Запропоновані вправи не лише активізують та збагачують словниковий запас учнів, лексику з теми «Родина і друзі», але і транслюють уявлення англійців стосовно конкретних понять, ставлення до оточуючих, моральні норми, поведінкові реакції. А це, у свою чергу, є частиною культурно-мовної картини, яка може бути гармонізована завдяки таким жанрам фольклору як прислів'я і приказки.

Висновок: лінгвосоціокультурна компетентність наділена потужним потенціалом для реалізації формування підвалин міжкультурної учнівської реалізації. У свою чергу фольклор виступає одним із найважливіших ресурсів який активізує навчально-пізнавальну діяльність учнів, залучає до опорного дослідження культурної специфіки англійської мови крізь призму усної народної творчості, що передається з покоління у покоління. Використання фольклору у системі вправ для розвитку лінгвосоціокультурної компетентності вирізняється ефективністю формування сучасної мовної особистості учня із цілісним культурно-мовним баченням.

Список використаної літератури

1. Бачинська Н. Я Лінгвістичні особливості англійських фольклорних текстів [Електронний ресурс] : Режим доступу : http://www.vestnik-philology.mgu.od.ua/archive/v18/part_2/5.pdf
2. Канчура Є. О. Використання автентичних текстів з художньої літератури та фольклору як матеріалу для активізації творчого читання на уроках англійської мови [Електронний ресурс] : Режим доступу : file:///C:/Users/1/Downloads/Telegram%20Desktop/17.pdf
3. Кусковская С.Ф. Сборник английских пословиц и поговорок. — Мн.: Вьпп. шк., 1987. — 253 с.
4. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика : підручник для студ. класичних, педагогічних і лінгвістичних університетів / Бігич О. Б., Бориско Н. Ф., Борецька Г. Е. та ін./ за загальн. ред. С. Ю. Ніколаєвої. – К. : Ленвіт, 2013. – 590 с.
5. Тер-Минасова С. Г. Язык и межкультурная коммуникация [Електронний ресурс] : Режим доступу: https://www.gumer.info/bibliotek_Buks/Linguist/Ter/_Index.php

6. Щілінська Г. В. Перебіг процесу міжкультурної комунікації в контексті євроінтеграції українського суспільства [Електронний ресурс] : Режим доступу : file:///D:/Загрузки/Mnf_2014_15_8.pdf

Кліщ Н. В.,
Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова
(Київ, Україна)

ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНІ ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МЕНТАЛЬНОСТІ В УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ КОЛЯДКАХ

Народна творчість, зокрема календарно-обрядові пісні, є відображенням національної свідомості, яка формувалась під впливом навколишньої дійсності. Важливим для її розуміння є аналіз лексичних засобів народної творчості, зокрема колядок, оскільки вони відтворюють у мові особливості ментальності українців [3, с. 54].

Мета роботи – дослідити лексико-семантичні засоби відображення ментальності українців у народних колядках.

Дослідження лексико-семантичних засобів відбувалось на основі 150 колядок, розміщених у збірці «Колядки та щедрівки» (2005 р.), що була видана за організаційного сприяння Українського центру народної культури «Музей Івана Гончара» [2].

Проаналізувавши колядки, подані у збірці, ми помітили, що характерним для українців є доброзичливе та шанобливе ставлення до сусідів та односельчан, що проявляється у таких формах звертання, як *«пан(е) господарю», «браття-сусіди», «милії брати», «брате», «Іване-пане», «господарю, господарочку», «пан хазяїн»* тощо [2].

Часте використання іменників «пан», «господар» та «хазяїн», які несуть семантику «людина, що займається господарством», вказує на хазяйновитість

та працьовитість української нації. Ця думка підтверджується фразами *«Насіяв господар пшениці много», «…камінцю купує, церковцю мурує», «…по садочку ходить, зіллячко садить»* тощо, які безпосередньо відтворюють процеси. На цю ж рису вказують лексичні засоби на позначення великої рогатої худоби *(«овечки», «ягнички», «худобонька», «кізонька», «коники», «волики»* тощо) та врожаю (*«жито-пшениця», «зіллячко», «гречка», «ячмінь»* та інше) [1; 2].

Вживання таких лексем зближує колядки із іншими календарно-обрядовими піснями, зокрема зі жниварськими, а зменшено-пестлива лексика вказує на світогляд скотарів та землеробів, існування яких залежить саме від приплоду худоби та кількості врожаю. У зв'язку із цим стає очевидно, що постійні лексичні повтори цих одиниць мають магічну функцію та є свого роду замовляннями на розростання господарства.

У колядках, запропонованих у збірці, прослідковується постійна згадка попередніх поколінь (*«…рід той великий, корнем глибокий…»*), що є виявом глибокої пошани та бажання зберегти спадкоємну пам'ять. Часто згадується також і дружина та діти *(«найкраща в Івана жона», «…твої хлопці, як соколи…», «…твої дочки – паняночки…», «його потіха – хорошії діти»* ті ін.). Діти є продовжувачами роду та допомогою і втіхою батькам *(«…до весілля вже готові…», «…хоч і завтра під віночки»* тощо). У цьому ми вбачаємо бажання продовжувати рід та залишити після себе спомин на землі, що разом з попередньою згаданою характеристикою наштовхує на думку про існування в ментальності українців концепту неперервності поколінь та циклічності людського життя [2].

Окремими образами у колядках постають українська хата та двір довкола неї (*«А в цей дом завітав Бог…», «…ой прийшли к двору, де високий тин…», «…ходить сам господар по світлонці…», «В саду, садочку вишня стояла…»* тощо). Розуміємо, що хата та двір сприймались як центр родинного

всесвіту, що вчергове підтверджує орієнтованість українців на створення сім'ї та ведення осідлого способу життя [2].

Специфічною рисою української ментальності, яка знайшла відображення у народних колядках, є хвилювання за долю України, що проявляється у благаннях до Бога про її охорону *(«Даруй волю, щастя й долю / нашій неньці-Україні!», «Глянь оком щирим, о Божий Сину, / на нашу землю, на Україну, / зійшли їй з неба дар превеликий»* та ін.). У таких проханнях найкраще відображена національна ідентичність українців, які прагнуть жити на вільній незалежній землі, для якої вони бажають також і миру (*«а мир на землі вам», «мир цій хаті»* тощо) [2].

Підсумовуючи вищесказане, ми хочемо зазначити, що в лексичних одиницях українських народних колядок виявляють такі якості українців, як доброзичливе та шанобливе ставлення до сусідів та односельчан, хазяйновитість та працьовитість, світогляд скотарів та землеробів, орієнтованість українців на створення сім'ї та ведення осідлого способу життя, вбачаємо бажання продовжувати рід та залишити після себе спомин на землі, а також прагнення до миру та хвилювання за долю України.

Література

1. Академічний тлумачний словник української мови. 1970-1980. URL: http://sum.in.ua/.
2. Колядки та щедрівки : зб. колядок / упоряд.: Л. І. Ященко, К. А. Міщенко. Київ, 2005. URL: https://old.honchar.org.ua/p/zbirnyk-pisen-kolyadky-ta-schedrivky/ (дата звернення: 22.11.2022).
3. Кульчицький 1992 – Кульчицький О. Світовідчування українців /О.Кульчицький // Українська душа. – К., 1992. – С. 48-65.

Книшук Н. І.
Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова,
Київ, Україна

ВИКОРИСТАННЯ ПІДКАСТІВ НА ЗАНЯТТЯХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У СТАРШІЙ ШКОЛІ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ АУДІЮВАННЯ

У сучасній дидактиці аудіювання як вид мовленнєвої діяльності представлено як ідеальний (нематеріальний) вербальний засіб навчання, знаряддя засвоєння культурної спадщини, нових культурних цінностей, пов'язаних з розумінням матеріалу, логікою міркування, культурою мови, розвитком інтелекту. Крім того, аудіювання розглядається в теоретичних засадах навчання у зв'язку з розвитком сприйняття як психічної функції в навчанні, яка визначає засвоєння знань у навчальній діяльності учнів.

Володіння іноземною мовою неможливо без володіння аудіюванням, так як саме аудіювання, поряд з говорінням, забезпечує можливість комунікації іноземною мовою. У житті людина найчастіше бере участь у діалозі, що розвиває вміння чути, розуміти співрозмовника й адекватно реагувати на його мову. При цьому необхідно пам'ятати, що в реальних ситуаціях слухач сприймає мову на слух, що пред'являється одноразово. При вивченні іноземної мови необхідно прийти до сприйняття іноземної мови після першого прослуховування.

У реальній навчальній практиці засвоєння навчального матеріалу часто не забезпечується, адже психологічні умови роботи учнів не тільки не сприяють осмисленню почутого матеріалу, не стимулюють пізнавальну активність учнів, але перешкоджають запам'ятовуванню значимої інформації. При цьому психологічна напруженість самих учнів настільки висока, що в умовах навчальної діяльності не створюються передумови імовірнісного прогнозування і переживання задоволення від успішності вирішення будь-якої частини завдань. Крім того, не виділяються в практиці аудіювання на заняттях

види аудіювання як складного психічного процесу сприйняття і осмислення інформації.

Вправи до підкастів є дуже ефективними для розвитку фонетичних навичок. Учням подобається можливість працювати з підкастами, прослуховувати їх знову і знову, порівнюючи перший варіант з наступними, так, підкасти першочергово використовуються як інструмент для розвитку.

Ефект від використання підкастів також спостерігається щодо лексики. Опанування іноземних мов багато в чому залежить від розвитку словникового запасу. Вивчення лексики може бути легко інтегровано до програм підкастів. Короткі, часто повторювані та кумедні епізоди позитивно впливають на сприйняття учнями англійської мови, що дозволяє їм використовувати нову лексику в повсякденному спілкуванні та допомагає подолати страх говорити англійською.

Використання аудіофайлів у вигляді підкастів позитивно впливає на мотивацію до навчання, оскільки підкасти допомагають учням зрозуміти матеріал, охоплений на уроці. До того ж можливість прослухати їх у своєму власному темпі й стільки разів скільки їм потрібно, допомагає учням з різними можливостями засвоїти матеріал повною мірою.

Знання про особистість інтенсивно диференціюються, тому доцільно сформулювати таке наукове уявлення про особистість, яке чіткіше підкреслювало її цілісний характер, єдність і повноту її психологічного складу, її психологічну структурованість. Виходячи із завдань та цілей навчання старшокласників, саме залучення особистісного підходу дасть можливість вийти на профільні характеристики особистості, а отже, і забезпечити психолого-педагогічну основу розвитку навичок аудіювання у старшій школі.

Загалом методика роботи з підкастом збігається з етапами роботи над аудіотекстом і має чітку послідовність у діях викладача та учнів (відповідно до «триступеневої моделі навчання аудіювання»: попередній інструктаж та попереднє завдання; процес сприйняття та осмислення інформації підкасту;

завдання, що контролюють розуміння почутого тексту). Тому при відборі підкастів у зміст навчання та розробки завдань до них викладачеві необхідно дотримуватися основних принципів та вимог роботи з аудіотекстом.

Ми виділяємо три етапи в роботі з підкастами: передтекстовий етап (before listening), етап прослуховування тексту (while listening), післятекстовий етап (after listening). Запропоновані нами етапи навчання можуть стати шаблоном для розвитку навичок аудіювання за допомогою підкастів для учнів старшої школи. Їх можна використовувати під час занять з англійської мови.

Згідно з результатами опитування, найбільш ефективними для учнів виявилися завдання з обговоренням змісту підкасту (30%), друге та третє місце розділили між собою завдання на заповнення прогалин у тексті та вибір правильного варіанту відповіді з кількох запропонованих (по 20%), завдання на співвідношення слів, понять, визначень вважали ефективними 15% учасників опитування. Завдання зі створення постеру на основі інформації підкасту, яке є найтрудомісткішим, посіло останнє місце за популярністю, набравши 5%.

Досвід створення та реалізації методики навчання іноземної мови із застосуванням підкастів переконливо демонструє, що ця методика має потужний дидактичний потенціал. Маючи унікальні властивості мобільності, інтерактивності, багатоканальності сприйняття, багатофункціональності, підкасти можуть допомогти викладачам та учням у вирішенні цілого ряду навчально-методичних завдань, зокрема: посилити пізнавальну активність, підвищити мотивацію, забезпечити індивідуальний підхід, підвищити інтенсивність та продуктивність самостійної роботи.

Список використаних джерел

1. Азимов Э. Г., Щукин А. Н. Новый словарь методических терминов и понятий (теория и практика обучения языкам). М. : ИКАР, 2009. 448 с.
2. Бабак Л. М. Использование интернет-ресурсов для повышения качества знаний обучаемых на занятиях по иностранному языку. *Преподавание иностранных языков*

в поликультурном мире: сб.тр. по материалам междунар. науч.-практ. онлайн-конф. / под. ред. В. П. Скок. Минск: Изд-во БГПУ им. М. Транка, 2019. С. 105–108.

3. Балтіна О. Б. Подкасти як засіб вивчення та викладання англійської мови. URL: http://ea.donntu.edu.ua:8080/jspui/bitstream/123456789/1702/1/Baltina%20Olena%20%20Podkasty%20jak%20zasib%20vyvchennia%20ta%20vykladannia%20anglijskoii%20movy.pdf
4. Бацевич Ф. С. Основи комунікативної лінгвістики. К. : Видавничий центр «Академія», 2004. 344 с.
5. Белая А. Л., Шульга О. Н. О роли средств интерактивной коммуникации в обучении иностранному языку/ *Женщина. Общество. Образование: Материалы 13-й Международной науч.-практ. конф.*, 17 декабря 2010 г. Минск, 2011. С. 284–286.
6. Березовська О. В. *Розвиток навичок аудіювання на заняттях з іноземної мови.*
7. Бецько О. С. Дидактичні та методичні засади інтеграції подкастів в процес навчання іноземної мови у вищій школі. URL: http://confesp.fl.kpi.ua/node/1074
8. Бим И. Л. Теория и практика обучения иностранному языку в средней школе. Москва : Издательство ИКАР, 1984. 178 с.
9. Бігич О. Б. Методика формування іншомовної компетентності в аудіюванні. *Іноземні мови.* 2012. № 2. С. 19–30.
10. Бігич О. Б. *Методика формування іншомовної компетенції в аудіюванні у студентів мовних спеціальностей*. К. : Ленвіт, 2011. С. 175–187.

Красова А.С.

Національний педагогічний університет

імені М. П. Драгоманова

(Київ, Україна)

ПОНЯТТЯ «МУЛЬТИМОДАЛЬНОСТІ» ВЕБ-САЙТІВ АНГЛОМОВНИХ НОВИН

Актуальність проблеми. Зумовлює необхідність у переосмисленні усталених підходів, методів і методик розгляду всіх можливих складників

комунікативної взаємодії, поясненні їх варіативної функційності шляхом залучення теоретико-методологічної бази нових лінгвістичних напрямів: мультимодальної лінгвістики та мультимодальної стилістики. Саме вони уможливлюють полівекторне обґрунтування структури, семантики, рівневоієрархічних відношень, зв'язків і прагматико-стилістичного потенціалу масмедійної комунікації.

Закономірно, що науковий опис особливостей масмедійного комунікативного простору як мультимодального явища, в якому співіснують вербальні, невербальні та паравербальні засоби, потребує нових поглядів на функціонування писемного мовлення у прагматичному, соціокультурному і лінгвостилістичному вимірах.

Стан розробки проблеми. Поняття мультимодальності є однією з актуальних проблем сучасного літературознавства, якому присвячена велика кількість праць зарубіжних і вітчизняних науковців:

Г. Виноградова, В. Жукова, О. Куніна, І. Чернишової, Ф. Зейлера, В. Флейшер, В. Корте, К. Зімрока, Г. Блюмана, О.Потебні, Ш.Баллі, Ф. де Соссюра, Л. Авксентьєва, Я.Билиці, В. Гаврися, М. Демського та інші.

Метою тез є дослідженні поняття мультимодальної природи веб-сайтів англомовних новин.

Виклад основного матеріалу дослідження. Поняття "мультимодальності" у сучасному розумінні було введено до наукового вжитку в сіднейській школі семіотики [51]. Хоча перші успішні спроби щодо його використання були зроблені ще у 1920-х рр., його семантика була дещо далекою від нинішнього наукового бачення. Вчені трактують це, як лінгвістичну дво або полімодусну перцептивну категорію, для якої характерна принаймні одна модальність. Т. Лавен, докладно аналізуючи концепцію мультимодальності та порівнюючи різні віхи її розвитку, зауважує, що «нещодавно лінгвісти та дискурсологи, які використовують цей термін, розширили його і під ним розуміють інтегроване використання таких комунікативних ресурсів, як

мова, зображення, звук і музика в мультимодальних текстах. Поступова робота над визначеною проблемою призвела до того, що фахівці-дослідники усвідомили, що комунікація мультимодальна, що усне мовлення не можна тлумачити без урахування невербального складника, що багато форм сучасного писемного мовлення також важко зрозуміти, якщо не враховувати зображення, розміщення тексту, типографічні особливості і колір. Приблизно в останні двадцять років це призвело до розвитку мультимодальності як сфери досліджень, яка розглядає як звичайні, так і відмінні властивості різних модусів, способи, у які вони інтегровані в мультимодальних текстах і комунікативних ситуаціях» [59, p. 668].

Висновок. Отже, поняття “мультимодальності” набуло зацікавлення серед багатьох науковців, тим самим зумовивши її розвиток серед інфомарційних ресурсів таких як веб-сайти, газети, журнали радіо та ін., і призвело до зацікавлення і вивчення цієї проблеми більш глибоко.

Список використаних джерел

1.Halliday M. A. K. An Introduction to Functional Grammar. 2nd ed./ M.A.K. Halliday. – London : Edward Arnold,1994. –212p

2.VanLeeuwen T. Multimodality/ T. VanLeeuwen// The Routledge hand book of applied linguistics / ed.J.Simpson.–NewYork : Routledge, 2011. –P. 668–682.

Купа Д. А.
Національний педагогічний університет
імені М. П.Драгоманова (Київ, Україна)

ВПЛИВ АНГЛІЦИЗМІВ НА СУЧАСНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МОЛОДІЖНИЙ СЛЕНГ

Україна є розвиненою демократичною державою, багато що ми зараз запозичуємо від країн Заходу, це стосується як освіти, політики, технічного прогресу, так і повсякденного життя. Оскільки англійська – мова міжнаціонального спілкування, не дивно, що саме англіцизми так розповсюджені серед української сучасної молоді.

В українсьмовному дискурсі англіцизми почали з'являтися ще наприкінці XIX століття, а вже з XX століття почався так званий «неологічний бум». Сьогодні англіцизми та американізми становлять близько 75-80% усіх запозичень, що і пояснює такий вплив на словниковий запас підлітків [1].

Існує розмаїття чинників,що впливають на проникнення англіцизмів у життя молоді, вониу буквальному сенсі оточують сучасників у найрізноманітніших сферах життя.

Англіцизми можна зустріти у багатьох найпопулярніших нині ***<u>піснях</u>*** України: *PatsykizFraneka – «VasyaOMG»* (у приспіві ми чуємо «Скажи їй, Вася! **Oh, myGod!»**, так само як і в самій назві бачимо ***«OMG»**, що сучасна молодь активно транслітерує в омайгад*, або в останньому куплеті пісні більше десяти разів автор повторює: **«Wow»** – популярний зараз емоційно забарвлений вигук). Також помічаємо «**Welcome** в нашій хаті» в популярній українській пісні *«Вечорниці» – 100лиця &Skylerr.*

<u>Акроніми</u> (слова, сформовані з перших букв певної фрази або речення) уже давно стали частиною повсякденного життя підлітків. Спочатку їх вживали під час листування онлайн, потім вони досить швидко стали частиною повсякденного словникового запасу молоді. Як-от: **лол** (Laughing Out Loud – голосно сміятися), **рол** (Rolling on the floor laughing – качаюся від

сміху по підлозі), **омг** (Oh my God – о Боже мій), **імхо** (In my humble opinion – на мою скромну думку), **бтв** (By the way – бо/ між іншим).

Одним із найпопулярніших занять серед сучасних підлітків є ***онлайн-ігри***, зараз вони стали не просто забавками, а переросли в кібер-спорт, вони тренують навички для роботи в ІТ сфері та багато іншого. Тому велика частина англіцизмів зародилася та активно використовується підлітками саме під час таких онлайн-ігор: **скіли** (skills), **рейт** (to rate), **атм** (at the moment), **ідека** (i don't know**), нід** (need), **ірл** (in real life), **забанити** і тд.

З 2020 року в Україні з'явилася велика кількість англіцизмів, що пов'язано з ***пандемією коронавірусної хвороби*** (COVID-19). З того моменту в лексиконі української молоді з'явилися нові слова, наприклад:**інфодемія (**термін походить від англійського informationepidemic (інформаційна епідемія) – зазвичай цей термін вживають, коли йдеться про неправдиві новини), **спендемік** (походить від слів spend (витрачати) і epidemic (епідемія) – означає тенденцію несподівано витрачати гроші під час кризи, особливо на якісь непотрібні речі: період, коли у березні 2020 року люди бездумно змітали з полиць супермаркетів усе, що бачили), **дистанційка**(походить від distance(відстань) – форма навчання на відстані, онлайн) [2].

Завдяки тому, що наша країна є демократичною та повністю відкритою для впливу тенденцій інших країн, наша молодь має змогу цікавитися модою, кінематографом, естрадою, публічними особистостями **поза межами нашої країни**. Саме від своїх кумирів та загальносвітових тенденцій сучасні українські підлітки чують та впроваджують до своєї лексики нові англіцизми, такі як: **крінж** (cringe – ніяковіти) – вживають щодо неприємної ситуації («Що вона говорить? Ну і крінж!»), **вайб** – (vibe – вібрація) – вживають, щоб описати емоційний стан, атмосферу настрій («Ця музика створює такий романтичний вайб»), **краш** – (to have a crush on someone – закохатись у когось) – вживають на позначення людини, яка сильно подобається(«Який же він красень! Він мій краш!»).

Отже, англіцизми вже давно стали істотною частиною словникового запасу українських підлітків . Звісно, вони не завжди позитивно впливають на розвиток мови, тому вживати їх потрібно лише у відповідних ситуаціях та знаючи міру, адже в протилежному випадку мова буде виглядати комічною. На нашу думку, використання англіцизмів у принагідних випадках може збагатити наше мовлення та допомогти нам якнайточніше висловити свої думки.

Література

1. Павлюк Х. Т. Англіцизми в сучасній українській мові. *Матеріали круглого столу «Мова і право»* (7 листопада 2019 р.), ОДУВС. Режим доступу: http://dspace.oduvs.edu.ua/bitstream/123456789/1685/1/%D0%9F%D0%B0%D0%B2%D0%BB%D1%8E%D0%BA_%D0%A5.%D0%A2._%D0%90%D0%BD%D0%B3%D0%BBi%D1%86%D0%B8%D0%B7%D0%BC%D0%B8_%D0%B2_%D1%81%D1%83%D1%87%D0%B0%D1%81%D0%BDi%D0%B9_%D1%83%D0%BA%D1%80%D0%B0i%D0%BD%D1%81_%D0%BAi%D0%B9_%D0%BC%D0%BE%D0%B2i.pdf .[1]

2. Стаття Вікторії Гірко, редакторки стрічки, кореспондентки. «Медфлюенсер, спендемік і зумпінг: 10 неологізмів, які з'явилися в мові нещодавно». Режим доступу: https://fakty.com.ua/ua/ukraine/suspilstvo/20211108-medflyuenser-spendemik-i-zumping-10-neologizmiv-yaki-z-yavylysya-v-movi-neshhodavno/#[2]

Лавроненко В. В.,

Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова

(Київ, Україна)

ІНТЕРНЕТ-РЕСУРСИ ПРИ ВИВЧЕННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Сутність проблеми: онлайн-навчання сьогодні особливо популярне завдяки розвитку мережі Інтернет, що є найбільш вдалим інструментом для вивчення англійської мови. Зрештою, англійська мова є "першою мовою" в міжнародному спілкуванні, а Інтернет – це не лише джерело автентичних

матеріалів, але й також джерело інформації у вигляді статей, курсів, конференцій тощо.

Актуальність теми полягає в тому, що потребою сьогодення є підготовка людей, які володіють англійською мовою, і у 21 столітті це можливо лише за умови належного поєднання навчання, викладання та інструментів онлайн навчання.

Мета роботи спрямована на вивчення можливостей Інтернет-ресурсів для розширення кругозору учнів та покращення їхніх знань з англійської мови.

Сучасні технології набувають все більшого значення у професійній діяльності та особистому житті людей. Викладачі іноземних мов, а також студенти все частіше користуються ними; віртуальний простір в свою чергу відіграє важливу роль у загальній освіті, а також має велике значення для викладання та вивчення іноземних мов. Все більше і більше мовних факультетів, інститутів, державних і приватних мовних шкіл використовують віртуальні середовища для заохочення та сприяння вивченню іноземних мов [1].

Інтернет, безумовно, можна використовувати як корисний додаток для вивчення граматики, лексики та перевірки знань тощо. Він включає в себе різні вправи, тести, відео- та аудіо-матеріали. За Л. Подопригоровою, "використання Інтернету на уроках не має бути метою. Для того, щоб правильно визначити місце і роль Інтернету у вивченні іноземних мов, необхідно знайти чіткі відповіді на запитання: для кого, навіщо, коли, в якому обсязі його слід використовувати" [2].

Серед освітніх сайтів, орієнтованих на різних користувачів і створених у різних форматах, можна виокремити:

1. **Youtube**. На думку С. Альтенгофа, "Y*ouT*ube, безумовно, є місцем для людей, яке дає їм можливість показати іншим, хто вони є і що вони можуть робити" [3, с. 26]. Цей сайт являє собою колекцію відеокліпів, доданих користувачами з усього світу. З одного боку, *YouTube* є чудовим ресурсом для вивчення англійської, оскільки матеріал повністю автентичний, орієнтований

на повсякденне життя і тому привабливий для учнів. З іншого боку - може бути досить складним для сприйняття через сторонній шум, аматорську якість зйомки, сленг.

2. **Karin's ESL PartyLand** – електронний ресурс, що має розділи для студентів та для викладачів. Студенти можуть обмінюватися електронними листами, брати участь в обговоренні на різні теми, відвідувати освітні сторінки, викладачі в свою чергу можуть знайти пропозиції щодо проведення занять з різних граматичних і лексичних тем, роздруковувати роздатковий матеріал.

3. **TESOl on-line activities –** сайт з величезною кількістю інтерактивних завдань для тих, хто вивчає англійську мову (одномовні та двомовні, зокрема українсько-англійські), є аудіо- та відеозаписи зі скриптами, які можна слухати і одночасно створювати в тексті "лінки", які дають змогу побачити переклад слова або словосполучення.

4. **Dave's ESL Cafe** - це віртуальне кафе, створене Дейвом Сперлінгом, місце зустрічі викладачів і студентів з усього світу, які вивчають англійську мову. Чудовий сайт систематизує наявні ресурси за такими категоріями: наукові статті; асоціації; конференції; ділова англійська; словники; художня література; музика; енциклопедії; граматика; фонетика; тестування; аудіювання; письмо тощо.

Висновки: на багатьох сайтах в Інтернеті міститься країнознавча інформація, різноманітні довідники та підручники, велика кількість матеріалів, що допомагають формуванню фонетичних, лексичних і граматичних навичок іншомовного мовлення, навчанню аудіювання, читання, говоріння, письма. У вільному доступі знаходяться ресурси для всіх категорій тих, хто навчається: від учнів до аспірантів, які володіють мовою від рівня Beginner до Advanced. У будь-якому разі Інтернет-ресурси сприяють формуванню та розвитку комунікативної компетенції, практичному оволодінню англійською мовою.

Література

1. Dalgarno, B & Lee, M. J. W. What are the learning affordances of 3-D virtual environments? [Електронний ресурс] / Dalgarno, B & Lee, M. J. W // British Journal of Educational Technology – Режим доступу до ресурсу: https://www.researchgate.net/publication/220017513_What_are_the_learning_affordances_of_3-D_Virtual_environments.

2. Круглова І.В. Використання НІТ у навчальних предметах шкільного курсу / Питання Інтернет-освіти. 2006. - № 34.

3. Altenhoff, Sebastian. Youtube in the Language Classroom. – GRIN Verlag, 2011.

4. Semenenko, H. «Синхронія і діахронія в історичних соціолінгвістичних дослідженнях», *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»: Серія «Філологія»*, 2019, 7(75), с. 11–13. доступний у: https://journals.oa.edu.ua/Philology/article/view/2556 (дата звернення: 29 Листопад 2022).

Лавроненко В. В.,

Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова

(Київ, Україна)

THE IMPACT OF THE COCKNEY DIALECT ON MODERN CULTURE

The Cockney dialect is an essential part of the English language. According to Lev Nelyubin, originally Cockney was the language of the village inhabitants, which during the 1700s came into use by city residents. [1] The term "Cockney" also describes people born outside a specific area who have this accent. Cockney slang can be heard in central London but is also common in the suburbs, nearby towns and the counties of Bedfordshire and Essex. Cockney slang differs from other accents in its pronunciation, speech direction and rhymes.

Examples of the most common phonetic features of cockney include: [2]

- Skipping the [h] sound. For example: have - /əv/, hat - /æt/, horse - /ɔ:s/;
- Pronunciation of the interdental sounds [θ] and [ð] as [f] and [v]. For example, mother - /mʌvə/; brother - /brʌvə/; thin - /fɪn/, maths - /mɛfs/. At the

beginning of words the sound [ð] is pronounced as [d], e.g. in words this and that = /'dısn'dæt/.

- The sound [eI] is replaced by [ai]. For example: stain /stein/ becomes /stain/; say /seI/ becomes /sai/; day /dei/ becomes /dai/.
- Using a glottal stop instead of the [t] sound between vowels or sonants. For example: bottle - /bo'le/; Hyde Park - /Hy' Par'/.
- Using a mouth-tooth sound instead of [r], which resembles the sound [w]. For example: "weally" instead of "really".
- The hard [l] sound preceded by a consonant is replaced by the [w] sound. For example: instead of silk, it is [siwk].

But the main characteristic of Cockney is its rhyming. It is the tendency to replace some words with others that rhyme with them. Popular examples are `eyes of blue - true', `cow's calf - laugh' and so on. But understanding is also complicated by the fact that in order to save energy in conversation, the phrase is not pronounced completely, but only its first part, i.e. «whistle and flute» turns into "suit ", which seems to have no meaning [3].

In today's world, however, the cockney has long been out of use in poor and dangerous neighborhoods. It has now appeared on television, the stage and even in the theater. The first mention of cockney slang in popular culture is found in Bernard Shaw's play Pygmalion, in which a London phonetics professor claims he can teach an ordinary girl impeccable manners and etiquette in six months to present her as a princess at a social event [4]. Eliza Doolittle, the flower girl with whom the professor works, is a native Cockney speaker. Here is a sample line from the play:

"THE FLOWER GIRL. Ow, eez ye-ooa san, is e? Wal, fewd dan y' de-ooty bawmz a mather should, eed now bettern to spawl a pore gel's flahrzn than ran awy athaht pyin. Will ye-oo py me f'them?" [5]

With this play the author, fascinated by phonetics, wants to show that pronunciation divides social groups in Britain more than many other factors, and that this inequity must be corrected.

In 1998, Guy Ritchie's first feature film "Lock, Stock and Two Smoking Barrels" (which is a reference to the English idiom "Lock, stock and barrel"[6]) hit the big screen. The characters use the cockney language so often in this film that a small collection of phrases was included in the Collector's Edition. Here are a few examples of character lines:

«Nick the Greek: You won't have to. Just get me a sample.

Tom: No can do.

Nick the Greek: What's that? A place near Katmandu? Meet me halfway, mate.

Tom: Look, it's all completely chicken soup.

Nick the Greek: It's what?

Tom: It's kosher. As Christmas.

Nick the Greek: The Jews don't celebrate Christmas, Tom.

Tom: Well, never mind that. I'm gonna need some artillery too, couple of sawn-off shot-guns.

Nick the Greek: This is a bit heavy. This is London, not the Lebanon. Who do you think I am?

Tom: Think you're Nick the Greek.» [7].

Thanks to famous British television programs such as Minder, Porridge, and Only Fools, Cockney slang has become very popular in English-speaking countries. Modern Cockney slang uses many rhymes to names of famous people: "Britney Spears" = beers, "Becks and Posh" (Victoria and David Beckham's nicknames) = nosh, etc.

Conclusion. The cockney accent has a rich history of development. It originated in the late 18th and early 19th centuries as spoken slang in working-class communities and eventually spread throughout the Britain, especially in the mid-20th century when it became very popular among English speakers due to the popularity of television. The dialect has lost none of its importance and popularity to this day, while British culture is its timeless source.

Список використаних джерел

1. Нелюбин Л. Л. Лингвостилистика современного английского языка, 2007. – 128 с. – (Флинта Наука).

2. Guide to Cockney as an Example of a Broad Accent of English [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: http://www.dariar.com/pronunciation-varieties-accents-of-english/item/90-guide-to-cockney-as-an-example-of-a-broad-accent-of-english.html.

3. Ignatov A. Cockney leaving / A. Ignatov, P. Mitchell // The position of Cockney rhyming slang in modern English society / A. Ignatov, P. Mitchell., 2013. – (374). – С. 68–70.

4. Nesterova S. Linguistic analysis of the dialect - cockney on the example of B. Shaw's "Pygmalion" // In the world of scientific discoveries. - 2010. - № 4-12. - С. 140-142.

5. Shaw B. Pygmalion [Електронний ресурс] / Bernard Shaw. – 1912. – Режим доступу до ресурсу: https://eng360.ru/pygmalion.

6. Lock, stock, and barrel idiom [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/lock-stock-and-barrel.

7. Lock, Stock and Two Smoking Barrels Quotes [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу:

https://en.wikiquote.org/wiki/Lock,_Stock_and_Two_Smoking_Barrels.

Мамула Є.А.

Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова

(Київ,Україна)

LINGUISTIC MEANS OF TRANSMITTING EPISTEMIC MODALITY IN ENGLISH

The means of expressing modal meanings have been studied to varying degrees: the class of modal words and predicates expressing subjective epistemic modality in the English language is well described and, in general, acts as generally accepted in modern linguistics. We are talking about vocabulary and constructions that have the meaning of categorical and problematic certainty (authors). At the same time, the spectrum of means of expressing objective epistemic modality is described very poorly. In our opinion, this is due to the fact that subjective modality is much more common than objective modality in everyday language use. Objective epistemic modality is especially rare in ordinary language.

Modal meaning can be expressed by different linguistic means. These include grammatical (morphological), lexical (modal words), lexical-grammatical (modal verbs) and intonation means (prosody).

Various means of expressing epistemic modality are grouped according to the speaker's degree of confidence in the authenticity of his statement. Investigating the sphere of epistemic modality, M. Halliday and C. Matthiessen proposed the following classification of degrees of reliability, which correlates with the degree of confidence of the addressee in the reliability of the expressed information, and defined their linguistic markers:

1) high degree (*certainly, I know, I am sure/certain, must*),

2) middle degree (*probably, likely, I think), 3) low degree (possibly, perhaps, may, might*) [1, p. 620].

It is worth paying attention to the fact that at different linguistic levels epistemic modality has its own specific explicit and implicit reflection. At the same

time, intonation means are used to express modality at the phonetic level, verb tenses – at the morphological level, modal words, particles – at the lexical level, syntactic constructions with expressive-modal meaning, modal phrases - at the syntactic level [2, p. 9].

When analyzing the interaction of linguistic means of expressing modal meanings in the English language on the material of phrases that express confidence/uncertainty, modality is considered as the attitude of the speaker or actor to a certain event, expressed grammatically, lexically, or intonation [2, p. 36]. The communicative approach interprets the attitude as the speaker's confidence in the reality of a certain event, the veracity of the information offered to the listener. Uncertainty begins with minimal confidence in the truth of the statement or the outcome of the expected event. At the same time, a decrease in the speaker's confidence correlates with a decrease in the modality of expectation of the target audience.

Note that the category of certainty/uncertainty is the object of study of the theory of epistemic modality. Linguists O. Pomazan distinguishes two types of epistemic modality:

1) with the value of categorical reliability (certainty modality);

2) with the meaning of doubtful reliability (uncertainty modality) [3, p. 140].

At the same time, the modality of a high degree of confidence (*no doubt*) and actual confidence (*unquestionably*) are subtypes of categorical reliability with the prevailing parameter of the degree of confidence in the reliability of the statement. It should also be noted that to soften the categorical nature of the statement, hegej (constructions with *seem, appear, look*) are used, which can be misinterpreted as markers of uncertain speech.

The use of hedges is determined by reluctance to directly express one's own assessment of events, an effort to distance oneself from the interlocutor and the subject of discussion.

Let's also pay attention to the fact that the speaker's sense of confidence varies depending on his conviction in the truth of the information he is communicating.

Thus, the categories of confidence and doubt are a subjective assessment of the degree of truth/untruthfulness of the facts that the speaker offers to the target audience. Depending on the different degree of the speaker's confidence in the truth of the content of the statement, it is possible to identify a modal scale of degrees of credibility, on which the modal shades of confidence in the truth of the content of the statement will be marked. Strong epistemic values of this scale indicate the truth of the fact of the existence of someone/something, and weak values indicate certain assumptions supported by the character's own guesses and ideas [4, p. 59].

Means of expressing modal values and their shades are placed on this scale in order of decreasing specific weight of uncertainty. Among the verbs that express one's own opinion, the verb *believe* denotes the highest degree of confidence, *a doubt*, respectively, the lowest.

The epistemic form of the speaker's communicative activity consists in the communicators' expression of their own opinion about validity, which is based on their confidence/uncertainty in the authenticity of the message [16, p. 60]. The speaker's assessment of the degree of his confidence in the authenticity of what was said is expressed with the help of modal adverbs (*maybe, probably, definitely*), interjections (*I mean, You know*), complex sentences with a subjunctive interrogative, where the main sentence contains a modal assessment of what is expressed in the subjunctive (*I believe that, I doubt that*), intonation.

Analyzing the functional-semantic field of modality, O.I. Belyaeva singles out 5 classes of modal modifiers that reflect the degree of confidence/uncertainty of the speaker in the authenticity of the statement:

1) modal words (*probably, perhaps, maybe, presumably*);

2) modal particles (*hardly, scarcely*);

3) modal phrases (*I think, I believe, I suppose*);

4) modal verbs (*must, have to*);

5) syntactic constructions with modal meaning [5, p. 126].

In turn, N. D. Borysenko notes that the combination of several means of expressing epistemic modality in one statement demonstrates the speaker's difficult

situation and an attempt to get out of it with their help [6, p. 101]. Epistemic modality markers *perhaps, probably* are used six times more often than all other modal words [6, p. 109]. Here are some examples:

*I think **perhaps** you are confusing the new midwife with Nurse Miller; Just saved you from the thwacking you **probably** deserve.*

The adverb *possibly* in combination with the modal words *can/may* reinforces the meaning of the speaker's uncertainty in the truth of the statement, and the adverb *obviously*, on the contrary, is used as a confident statement of fact [6, p. 117]. The modal phrases *It is obvious*, *It is evident* reflect the speaker's lack of doubts about the authenticity of the stated fact.

*Artists are **obviously** seriously disturbed people; The prosecution **obviously** has evidence against my client; It is **evident** that they went south.*

REFERENCE

1. Halliday M., Matthiessen Ch. An Introduction to Functional Grammar. 3.ed.1.ndon, 2004.

2. Ткачук В. М. Категорія суб’єктивної модальності: дис. ... канд. філол. наук: 10.02.15. Донецьк, 2002. 221 с.

3. Помазан О., Ковтун О. Засоби вираження модальності в сучасній англійській мові. *Вісник студентського наукового товариства Донецького національного університету*. 2016. Т. 2. С. 138-142.

4. Зверева Е.А. Научная речь и модальность. Л. : Наука, 1983. 158 с.

5. Беляева Е. И. Функционально-семантическое поле модальности в английском и русском языках. Воронеж, 2015. 180 с.

6. Борисенко Н. Д. Засоби вираження епістемічної модальності у мовленні героїв сучасної британської драми: гендерний аспект. *Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка*. 2004. № 17. С. 100-101.

Мацигін М. І.
Національний педагогічний університет
імені М. П. Драгоманова (Київ, Україна)

ФРАНКОФОНІЯ У СВІТІ: ЇЇ ПОДІБНІСТЬ ТА РІЗНОМАНІТНІСТЬ

За останні 60 років кількість франкомовного населення світу зросла втричі. Французька мова є другою за територіальною розповсюдженістю після англійської та офіційною мовою 36 країн світу. В усіх цих країнах не існує однакового варіанта французької мови. По-перше, через віддаленість територій одна від одної, по-друге через різну мовну політику окремо у кожній країні, а також історичний розвиток мови на кожній території та вплив суміжних мов на її розвиток тощо.

Французька мова є офіційною в п'яти європейських країнах, а саме: у Франції, Бельгії, Швейцарії, Монако та Люксембурзі. У Канаді (провінція Квебек) 9 мільйонів франко-канадців дбайливо захищають французьку мову і культуру. У США кількість франко-американців складає 1 млн. чоловік. Після деколонізації Африки французька мова широко використовується в Марокко, Тунісі, Алжирі, Єгипті, а також є офіційною в Беніні, Габоні, Малі, Сенегалі, Того, Центрально-Африканській Республіці, Гвінеї, Конго, Мадагаскарі, Нігері, Бурунді, Лівані, Руанді, Чаді, Гаїті, Гвіані та ін.

Вивчаючи регіональні варіанти французької мови на одній лише території Франції, можна зауважити, наскільки численними є їх форми. Виділяють три великі групи діалектів французької мови:

- ***La langue d'oïl*** (північна й центральна частина території);
- ***La langue d'oc*** (південна частина, включаючи середземноморське узбережжя);
- ***Le franco-provençal*** (частина південно-східної території).

Щодо особливостей артикуляції, то на півдні Франції характерне вимовляння випадного [ə] та німого [e], ослаблення назалізації кінцевих

голосних звуків: [bien]; відмінність у вимові [o] закритого і [ɔ] відкритого: ***sauté*** [sɔte], вимова [in] у слові ***fin,*** [um] ***parfum***. У північних районах поруч із фламандською частиною Бельгії, проявляються такі особливості вимови: голосні звуки [e] та [o] вимовляються як закриті у відкритих складах і навпаки**:** ***c'etait*** [sɛte], ***côte*** [kɔt]. На території Ельзасу оглушають кінцеві приголосні: ***sud*** [syt], ***village*** [villaʃ].

У Бельгії наявність лексичних відмінностей можна спостерігати у різних сферах суспільного життя. Існують лексеми, що є бельгійськими національними реаліями і не мають свого еквівалента у французькій мові Франції (ФМФ). Наприклад, іменник ***kot*** (m) і його похідні – ***koteur*** (m), ***koteuse*** (f) та дієслово ***koter*** (студентська кімната, наймач або наймачка кімнати, наймати кімнату). Якщо звернутися до етимології слова ***kot***, то воно є **фландріцизмом**, який у перекладі з фламандської означає 'вбудована шафа або комора'.

Виділяємо **бельгіцизми**, що виникають внаслідок зміни позначення при збереженні позначеного. Сюди належать слова *шпаргалка*, якому відповідає лексема ***copion (m)*** у французькій мові Бельгії (ФМБ) та ***antisèche (f)*** у ФМФ, *відзнака* – ***distinction (f***) у ФМБ та ***mention (f)*** у ФМФ, *дошка оголошень* – ***valves (f, pl)*** – ***tableau d'affichage,*** *паперова папка для документів* – ***farde (f)*** – ***chemise à documents (f).*** Певна кількість слів зустрічається у Франції, але з іншим лексичним наповненням.

Наведемо приклад слів, що володіють протилежним феноменом – тобто зміна позначеного за наявності того самого позначення. Наприклад, ***fourche (f)*** у ФМФ має значення "виделка" або "розвилка", а у ФМБ – вікно у розкладі, ***auditoire (m)*** – слухачі, публіка у ФМФ та аудиторія у ФМБ, ***satisfaction (f)*** – задоволення у ФМФ та оцінка задовільно у ФМБ.

Канада. Авторитет французької корони, а також католицької церкви в Квебеку зберігався протягом десятиліть, а тому французька мова франко-канадців зберегла багато історичних особливостей тієї епохи. Особливістю є також збереження неграсованого звуку [r] у деяких регіонах Квебека.

Характерна риса канадської французької (КФМ) – це наявність великих пластів нецензурної лексики, пов'язаної з католицькою тематикою. Після 1759 року частка франкофонів у Канаді неухильно скорочувалася в ході масової іммігрaції англофонів, які тяжіли до англійської мови.

Відмінними рисами КФМ є консерватизм і архаїчність в порівнянні з ФМФ, а також наявність рис, що є результатом взаємодії з англійською мовою. Наприклад, ***doutance*** замість ***doute*** `сумнів`, ***demeurance*** замість ***demeure*** `оселю`, а також ***coutance, coutage*** і ***coutement.*** Суфікс **-ure** – один із найпоширеніших суфіксів іменника у КФМ. Замість ***tissu*** `тканина` говорять ***tissure***, ***froid*** `холод` – ***froidure, épaisseur*** `товщина` – ***épaissure.***

У прикметниках дуже поширений суфікс **-able** (***regardable*** `той, що дивиться`, ***vivable*** `живучий`, ***disable*** `той, що говорить`). У КФМ поширена форма прислівників на **-ment** (***mauvaisement*** `погано`, ***raidement*** `непохитно`, `***presquement*** майже `).

Романдія (фр. *Suisse romande*, нім. *Romandie*) – це франкомовна частина Швейцарської конфедерації, розташована на заході країни. Тут проживає близько 2 млн осіб або 24 % населення Швейцарії. **Швейцарський варіант** французької мови (ШФМ) має лише незначні лексичні та граматичні відмінності від ФМФ. Існують деякі відмінності в утворенні числівників: наприклад у Франції число 90 утворюється з трьох лексем «чотири-двадцять-десять» (фр. ***quatre-vingt-dix***), а у швейцарській версії існує слово ***nonante.***

Значна кількість франкофонів проживає в Африці. Існує багато відмінностей у вимові, лексиці і граматиці залежно від регіону, оскільки спікери дуже запозичують слова зі своїх власних африканських культур. Країни Північної Африки (Марокко, Туніс, Алжир, Єгипет) користуються арабськими запозиченнями, що впливає на словниковий запас, вимову і граматику французької мови, якою розмовляють в цих регіонах.

Література

1. Герд А. С. *Ввведение в этнолингвистику*: курс лекций и хрестоматия. СПб.: Изд-во С.-Петерб. Ун-та, 2001. 488 с.

2. Гуз. О. П. Проблема територіальної варіативності сучасної французької мови. *Одеський лінгвістичний вісник*. 2017. №9. С. 3–6.

3. Gadet F. *La Variation sociale en français*. Nouvelle édition revue et augmentée. Paris : Ophrys, 2006. 186 p.

4. Muller B. *Le français d'aujourd'hui*. Paris: Klincksieck, 1985. 302 p.

Мірошник М. І.

Національний педагогічний університет

імені М. П. Драгоманова (Київ, Україна)

COMPARISON OF THE UKRAINIAN AND ENGLISH LANGUAGES AS A METHOD OF LEARNING THEM. GRAMMAR

Starting from the phonetic level and ending with syntactic constructions, each language has its own characteristics. When studying one's native language and learning a foreign one at the same time, there is always a desire to draw parallels between them, to combine certain common features and to contrast distinctive ones [5]. For this, they use the comparative method developed by Yu. O. Zhluktenko, K. K. Shvachko, P. V. Terentyeva, T. G. Yanukyan, I. V. Korunets, and A. E. Levitskyi.

The comparative method is primarily aimed at identifying the differences between the compared languages, it seems to be the reverse side of the comparative-historical method: if the comparative-historical method aims to establish correspondences, the comparative method primarily looks for differences [3, p. 367].

We offer to consider the most important points of comparing the Ukrainian and English languages as a way of studying them.

Articles are perhaps the most difficult material for students learning English. Moreover, difficulties are faced not only by beginners at the Elementary level [4]. The main thing that the student must understand about the article is that A and AN

are indefinite articles, we use them when we talk about something in general or about something new, and THE is a definite article, we use it when something that is already known, or discussed earlier [4; 5]. Example: *I have a car. The car is in the garage. We saw a girl with a dog. The girl was very little and the dog was big.*

Since there is no article in the Ukrainian language, it uses other means to indicate a similar phenomenon – mainly pronouns, a wider context or word order. Let's compare the change of word order in the Ukrainian language, caused by the inequality of the article in the English language:

*The door opened and **A** teacher came in = Двері відчинилися і ввійшов учитель* (незнайомий учитель, або ж увійшов несподівано).

*The door opened and **THE** teacher came in = Двері відчинилися і вчитель увійшов* (ми його знаємо або ж про нього розмовляли / чи на нього очікували) [1].

Grammatical gender does not exist in the English language, but if there is a need to indicate such a gender for living beings, lexical means are used. Students should also be familiar with them: ***bull-elephant*** *– слон,* ***cow-elephant*** *– слониха,* ***cat*** *– кішка (також –кіт),* ***tom-cat*** *– кіт,* ***goat*** *– коза,* ***he-goat*** *– цап.* As **he** or **she** in the English language, domestic animals that are perceived as members of the family are indicated. We propose to consider an interesting case (from the point of view of grammar) that happened to our English friend when we were in the room. A fly was heard buzzing and the friend reacted as follows: *I wonder how HE's found his way into the room? = I як їй вдалося залетіти в кімнату?, identifying the fly as a male creature – in contrast to what we have in the Ukrainian language. Some linguists find a psychological explanation for this phenomenon, saying that the masculine gender in the English language can be attributed to something threatening, dangerous or unpleasant* [1; 4].

We suggest considering prepositions as well. The most common mistakes in the use of the English language by foreigners concern the incorrect use of prepositions and the use of articles. Regarding prepositions, it should be noted that there are three main types of difficulties in their use.

First, expressions with prepositions in the Ukrainian language do not coincide in their structure with expressions in the English language (*IN the street = НА вулиці, to run IN the rain = бігти ПІД дощем, to enter a room = увійти в кімнату/докімнати*).

Second, only certain prepositions are "attached" to certain verbs (*to depend ON = залежати від, to divide INTO = поділятися на, to explain TO = пояснювати комусь щось).*

Third, in modern English, prepositions are often used at the end of sentences: *Who did you talk TO? = З ким ви розмовляли?; He is looked FOR = Його шукають; He was laughed AT = Над ним насміхалися; This is the thing I will not put UP WITH= З цим я не можу змиритися* [1].

In our research, we also drew attention to certain types of English verbs that are completely absent in the Ukrainian language. These are so-called adverbial verbs, where an action and a characteristic of this action are combined, for example: *The train WHISTLED OUT of the station. = Поїзд зі свистом відійшов від станції.*

Every person learning English knows firsthand how "terrible" its grammatical tenses are and how difficult it is to learn them. A person struggles with them with all his might, looks for explanations on the Internet, attends courses, hires a tutor. Ukrainian has only three tenses, but English has many more. However, if these forms are reduced to a known scheme and presented in a complex, then studying them will not be difficult. For such training, you can create situations where the maximum number of tenses is provided. Example, *«У мене є друг. Ми знайомі з шостого класу. Учора він зателефонував мені і сказав, що прийде на кілька хвилин забрати підручник. Я відповів, що підручник я повернув у бібліотеку тиждень тому, і відтоді користуюся лише інформацією з інтернеті, тощо*». In the above four sentences, six different tenses are used (when the situation is told in English). If the situation expands, the number of forms can be increased to one and a half dozen [3].

In our opinion, the comparative method is of great practical importance. With its help, coincidences and differences in the compared languages are revealed, which

is very valuable for the methodology of teaching foreign languages. Comparing the Ukrainian and English languages is a really effective way of learning a foreign language. Of course, it cannot be used as the main method in the study of languages. However, the comparative method can serve as an effective supplement in the general educational process.

Literature

1. Бабич В. Зіставлення мов як спосіб їх вивчення. *Освітня політика: портал громадських експертів*. 2022.

2. Громогласова В. A, an, the – все про артиклі в англійській мові: Contentmanager. articlesinenglish. 2022.

3. Кочерган М. П. Загальне мовознавство: підручник для студентів філологічних спеціальностей вищих навчальних закладів. Вид. 2-ге, випр. і доп. ВЦ «Академія», 2010. 464 с.

4. Мойсієнко А. К., Бас-Кононенко О. В., Бондаренко В. В. Сучасна українська літературна мова: Лексикологія. Фонетика: підручник. К.: Знання, 2010.

5. Ринда І. В. Боднар А. М. Порівняльна характеристика систем вокалізму української та англійської мов. *Мова, мовна комунікація*: Хмельницький спеціалізований ліцей-інтернат поглибленої підготовки в галузі науки. Філологічні науки 7. Кам'янець-Подільський, 2020.

Новикова А. Г.

Національний педагогічний університет

імені М.П. Драгоманова (Київ, Україна)

ДОСЛІДЖЕННЯ КОМБІНАЦІЙ МЕТОДІВ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У СЕРЕДНІХ ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ ЗАКЛАДАХ

Питання викладання іноземної мови з кожним роком не втрачає своєї актуальності. За останні десятиріччя середня освіта зазнала суттєвих змін, адже виникли нові потреби учнів у сучасному суспільстві. Іноземна мова стає більш необхідною у різних сферах життя. Тож лінгвісти та методисти постійно

працюють над питанням покращення методів навчання іноземних мов, шукають найрезультативніші комбінації методів для надання якісної освіти.

Методи навчання – це способи цілеспрямованої двосторонньої взаємодії вчителя і учнів, спрямованої на розв'язання навчально-виховних завдань [2, с. 34].

Даніїл Озерний стверджує, що «метод навчання – одне із центральних понять у викладанні іноземної мови. Метод, який ви використовуєте, відображає ваше бачення мови та широту ваших знань. Чим є для вас мова – сукупність граматичних конструкцій, набір лексем, кілька сталих виразів чи навіть живе створіння?» [3, с. 2].

Багато традиційних методів використовують у викладанні іноземної мови вже не перший рік, адже за допомогою них досягаються стабільні високі результати. Серед найвідоміших методів слід зазначити такі:

1. Граматико-перекладний метод (Grammar-Translation).

Даний метод базується на вивченні мови як системи, яка складається з чотирьох основних компонентів – говоріння (усне мовлення), аудіювання (сприйняття на слух), читання та письмо. Найбільше уваги приділяється аналізу текстів, написанню творів, переказу і диктантам, тощо.Граматико-перекладний метод дозволяє засвоїти граматику на високому рівні і допомагає оволодіти великою кількістю нових іноземних слів.

2. Комунікативний метод (Communicative Method). Даний метод є сукупністю прийомів, які спрямовані на ефективне спілкування у мовленнєвому середовищі. Одним з його основних прийомів є імітація ситуацій з реального життя, які стимулюють учнів до активного мовлення. Більшу частину заняття вивчається розмовне спілкування, хоча читанню і письму також приділяється увага.

3. Аудіо-візуальний метод (Audio-visual Method). Згідно з цим методом вчитель користується кольоровими таблицями, малюнками, на яких кожний колір чи символ означає певний звук, і таким чином презентує нові слова.

Наприклад, щоб сказати слово “table”, треба спочатку показати малюнок, який означає звук “t”, а потім малюнки з іншими звуками слова.

В умовах сучасного світу все більш гострою проблемою стає питання мотивації та концентрації учнів на уроці. Тому вчителю необхідні методи, які сприяють оптимізації навчального процесу, сприяють зацікавленості учнів у предметі, а також активізації їх пізнавальної діяльності.

В якості прикладівтаких засобів зазначимо наступні методи:

Навчальна гра. Цей засіб навчання є досить ефективним й охоплює різні види мовленнєвої діяльності (слухання, говоріння, читання, письмо). Крім того, учні відчувають емоційне задоволення як у процесі гри, так і при досягненні результатів.

Основними видами навчальних ігор для вивчення іноземної мови є фонетичні, лексичні і граматичні [4, с. 5]. Наведемо декілька прикладів:

1. Фонетична гра “Guess What” (Здогадайся). Учитель називає декілька слів, які є схожими за вимовою. Завдання учнів здогадатися, який звук повторюється у кожному слові.

Наприклад: nice, island, write.Учні повинні здогадатися, що це звук [ai].

2. Лексична гра “Remember Pictures”

Для проведення цієї гри потрібні малюнки з предметами до відповідної теми. Учитель висвічує на екрані малюнки і пропонує учням запам’ятати все, що на них зображено. Через 2 – 3 хвилини малюнки закривають, а учням треба назвати всі предмети з малюнків. Виграє той, хто назве найбільшу кількість предметів.

3. Граматична гра “Questions and Answers”. Мета гри – відпрацювати загальні питання. Учитель пише на дошці речення. Наприклад, “My favourite season is winter/spring/summer/autumn”. Відповідь: “ Do you like cold weather?” Учень, який перший відгадає правильний варіант, отримує бал. Виграє той, у кого наприкінці гри буде більше балів [4, с.7].

Достатньо дієвим сучасним методом є метод “Flipped classroom” [1, с.4].

Його використовують для того, щоб учні навчалися опрацьовувати новий матеріал самостійно, і під час уроку більше практикували мову. Наприклад, самостійна робота учнів може складати підготовку презентації, плаката, своєї гри, невеликого реферату, що потім може бути презентовано на уроці.

Досліджуючи методи викладання іноземної мови, неможливо знайти найдієвішої комбінації методів, адже для кожної групи дітей вона буде різна. На це впливають наступні фактори: рівень знань учнів, їх потреби, темп засвоєння матеріалу. Важливу роль у виборі методів відіграє особисте ставлення вчителя до іноземної мови. Слід зазначити, що використання різних методів підпорядковується чинній шкільній програмі. Головний принцип, яким повинен керуватися вчитель, це викладання іноземної мови не просто як шкільного предмету, а як засіб комунікації, як і рідна мова учнів.

Література

1. Бернар К. Нестандартна ефективна методика вивчення іноземних мов. 2020. (Електронний ресурс).

2. Гальскова Н.Д. Сучасна методика навчання іноземних мов: Посібник для вчителя. М.: АРКТИ, 2003. 192 с.

3. Даниїл Озерний. «Багато методів навчання іноземних мов – комбінуйте їх!». 2018. Режим доступу: https://nus.org.ua/view/bagato-metodiv-navchannya-inozemnyh-mov-kombinujte-yih/

4. Радченко Н.В. Розвиток мовної особистості шляхом використання ігрових форм роботи. *Англійська мова та література в загальноосвітній школі*. 2014. №9. С. 5–7.

Панкова В. В.

Національний педагогічний університет імені М. П.Драгоманова (Київ, Україна)

ОСОБЛИВОСТІ АНГЛІЙСЬКОГО МОЛОДІЖНОГО СЛЕНГУ В ТЕЛЕСЕРІАЛАХ В УКРАЇНСЬКОМУ ПЕРЕКЛАДІ

Використання особливої лексики є важливим при передачі почуттів та емоцій, особливо серед молоді, яка бере безпосередню участь у формуванні розмовного стилю мовлення. До такої лексики належить сленг. Його розглядають як унікальне явище, якому притаманне постійне запозичення лексичних одиниць з жаргону та інших підсистем.

Стрімке утворення нових сленгових одиниць стає причиною постійної зміни системи, що робить неможливим підрахунок їх кількісного складу та запис на паперовому носії. Сленг вважається невід'ємною частиною у соціокультурній сфері, його можна віднести до найбільш актуальних та цікавих об'єктів для дослідження у сфері лексикології та стилістики.

Вивченням сленгу займались такі науковці як Потятиник У., Селіванова О., Ставицька Л., Хомяков В. та інші.

В Академічному тлумачному словнику подано таке визначення: розмовний варіант професіонального мовлення; жаргон. [4, с. 350]. У ще одному визначенні сленг – це жаргонні слова або вирази, характерні для мовлення людей певних професій або соціальних прошарків, які, проникаючи в літературну мову, набувають помітного емоційно-експресивного забарвлення.

Часто виникають труднощі адекватного відтворення сленгових одиниць. Це спричинено тим, що сленг вважається рухомим шаром лексики і жоден словник не в змозі синхронно поповнюватися разом з виникненням нових виразів. Варто зазначити, що не всі сленгізми довговічні, значна кількість швидко виходять з вжитку, тому вони не зафіксовані в словниках.

Швидкий розвиток кіноіндустрії відбувається завдяки популярності фільмів, серіалів у всьому світі. Кожна кінокомпанія намагається привернути увагу аудиторії різними способами. В основному, режисери знають свою цільову аудиторію і створюють свої роботи під неї. Якщо брати до уваги молодіжні серіали, то у сценарії передбачено активне використання героями специфічної лексики, яка додає експресивності та емоційного забарвлення.

Поширеним у молодіжних серіалах є вживання сленгу *'a bigdeal'*. Під час підбору правильного відповідника, словник подає кілька варіантів, значення яких дещо різні, а точніше синонімічні. Одне значення «велика справа», «велика шишка», інше – «дрібниця», «нічого особливого». Але перекладач, враховуючи контекст, використав відповідник «подумаєш», у значенні «нічого особливого». В українській мові в повсякденному житті часто використовуються такий вираз, щоб надати тій чи іншій події меншого значення в іронічній формі[3].

Так у серіалі «Друзі» часто звучить вислів: *You're a big scrud!* [2]. Найбільш розповсюджене значення слова *scrud* – холера, чума. Часто воно вживається в значенні хвороби. Але у даному випадку при перекладі було підібрано аналог – трясця, який в українській мові доволі часто зустрічається серед сленгових одиниць та має подібне значення. У результаті метафори фраза – *You're a big scrud!* [2] була перекладена як – *Ти велика трясця!*

Також слово «друже» дуже поширене в колі друзів, а в сленговій англійській мові позначається як'buddy'. Його можна помітити у зверненні Роса до Джої: *"Hey, Joey. Hey, buddy!"* тобто *«Привіт, Джої! Привіт, друже!»* [2].

У тих випадках, коли словник не містить перекладу того чи іншого слова перекладачі застосовували описовий переклад і пояснювали значення сленгізму, котрий не має ні еквівалента, ні відповідника. Тобто замість самого слова вживається його пояснення. При дослівному перекладі фрази – *the eyesore from the Liberace house of crap* зміст та емоційна забарвленість виразу

могли б бути втрачені. До даної сленгової одиниці не існує чіткого еквіваленту чи аналогу [1].

Отже, англомовні молодіжні серіали є популярним джерелом для дослідження перекладу сленгу. Оскільки головні герої молоді і йдуть в ногу з сучасними новинками та тенденціями використання експресивної лексики. Важливо знати, як правильно підібрати правильний відповідник, щоб не втратити зміст і найкраще передати стилістичне забарвлення. Функціонування молодіжного сленгу сприяє кращому та емоційному сприйнятті змісту. Основна функція сленгу полягає в наданні мові жвавості, експресивності та образності.

Література

1. Бондаренко К. Співвідношення сленгової лексики української та англійської мов: лексикографічний та перекладацький аспекти. *Наукові записки*. Серія «Філологічні науки». 2016. №81 (4). С. 141–142.

2. Друзі – Сезон 1 // uaserials.pro: Двоголосий закадровий переклад | 1+1. 2019. URL : https://uaserials.pro/10-druzi-sezon-1.html

3. Онушканич І., Штогрин М. Сленг як перекладознавча категорія: поняття, етимологія, способи перекладу. *Вісник Житомирського державного університету*. Серія «Філологія». 2013. №3. С. 296–300.

4. Словник української мови. Академічний тлумачний словник: в 11 томах. Том 9, 1980. 350 с.

Паршак О.Д.
Національний педагогічний університет
імені М. П. Драгоманова (Київ, Україна)

ФУНКЦІОНУВАННЯ ТИПІВ ІРОНІЇ В АНГЛОМОВНОМУ ОПОВІДАННІ

У світовій літературі можемо спостерігати розвиток іронічної прози,що пов’язано, на думку мовознавців, з процесами “інтелектуалізації мови”, підґрунтям яких є необхідність виражати складні мисленнєві операції [3, с. 5]. Реалізація останніх відбувається у вербальних формах. Будучи різновидом комічного, іронія приверталай привертаєувагу як вітчизняних, так і зарубіжних науковців і є предметом низки досліджень у лінгвістиці тексту, лінгвостилістиці та прагмалінгвістиці[1; 2; 3]. Початок уживання терміна "іронія" сягає античних часів; у давньогрецькій літературі він з’являється у V столітті до н.е. Слово вживається у 2-х значеннях: 1. Прихована насмішка, глузування, кепкування, глум. 2. Стилістичний засіб, коли слову або зворотові надається протилежного значення з метою глузування [5, т. 4, с. 47]. Нині виділяють такі аспекти дослідження поняття “іронія”: філософсько-естетичний (іронія є компонентом категорії комічного) та лінгвістичний (іронія функціонує в художньому тексті і є стилістичною категорією).

На думку О. Калити, “комічне належить до найважливіших концептів будь-якої національної культури, тому його вираження в мовній семантиці та прагматиці відзначається різноманітністю форм” [3, с. 10]. Засоби мовної реалізації іронічності безпосередньо зумовленінаявністю в малих прозових жанрах (до останніх, зокрема, належить оповідання) таких особливостей як стисліть, лаконічність, а також значеннєве навантаження текстової одиниці. Для створення відповідного комічного ефекту автори залучають різноманітні засоби, серед яких словотвірні, лексичні (перифрази, антропоніми), цитування, повтори тощо.

Існують різні класифікації типів іронії. Однією з них є класифікація “за спрямованістю” іронічної критики: *інтровертна* іронія спрямована на власне “Я”, *екстравертна* – на предмети, особи, явища позамовної дійсності (суб’єкт іронії має позитивну цінність, а об’єкт – негативну) та *гармонійна*, яка характеризується бімодальністю. Національна складова в характеристиці іронії є важливою з огляду на зв’язок між особливостями її сприймання та ментальним характером, культурно-історичними етнічними традиціями.

Аналізуючи твори художньої літератури, дослідники виокремлюють також наступні види іронії, як-от: *словесну, ситуаційну/ситуативну* та *драматичну* іронію [1, с. 23]. Словесна іронія – це фігура мовлення, в якій буквальне значення слова чи висловлювання протилежне передбачуваному. Вона використовується, щоб зробити презирливе, гірке чи сатиричне зауваження про особу, річ або явище словами, які загалом позначають схвалення, похвалу чи захоплення.

Іронія може поширюватись на оповідання загалом і відтворюватисьекстралінгвістично шляхом порівняння того, чого герой прагне своїми діями, і того, що він отримує. Це іронія ситуації або “іронія долі”. Ситуаційнаіронія виникає через контраст між тим, як зовні виглядає низка обставин, і тим, якою вона є насправді. Цей літературний прийом заснований на невідповідності між тим, що задумано, коли хтось діє, і тим, що є результатом.

Драматична іронія – літературний прийом, за якого читач розуміє справжній сенс того, що відбувається, а персонаж – ні. Учені зазвичай вважають цей вид іронії характерною рисою драматургії, коли глядачі мають привілейовану позицію порівняно з героями щодо обізнаності подій у п’єсі. Проте її прояви знаходимо і в прозових творах, де такого роду іронія використовується як сюжетний засіб створення ситуацій, за яких читач володіє набагато більшою інформацією про факти, події, рішення, тоді як ця інформація не відома персонажу/персонажам або стає відома пізніше.

Прикладом використання автором іронії в художньому тексті може слугувати оповідання американської письменниці Кейт Шопен “Історія однієї години” (“The Story of an Hour”) (1894 р.) [4]. Ситуаційну іронію в художньому творі ілюструє реакція місіс Маллард на смерть її чоловіка та опис ситуації навколо неї в цей час. Почувши сумну звістку, реакція героїні характеризується печаллю і відчаєм: “she wept at once, with sudden, wild abandonment” [4]. Усім навколо здається, що через смерть чоловіка місіс Маллард дуже сумує. Вона наполягає на тому, щоб побути на самоті, бажаючи піти до своєї кімнати. На перший погляд, реакція жінки є типовою, адже вона нещодавно втратила кохану людину, зараз переживає горе, стрес та емоційний шок. Проте, коли місіс Маллард залишається на самоті у кімнаті, читач може спостерігати зовсім інші емоції та нетипову реакцію. Замість того, щоб сумувати через втрату чоловіка, місіс Маллард відчуває радість і полегшення (“She saw beyond that bitter moment along procession of years to come that would be long to her absolutely. And she opened and spread her arms out to them in welcome” [4]), усвідомлює свою свободу (“When the doctors came they said she had died of heart disease – of the joy that kills”; “Free, free, free” [4]).

Отже, використання екстравертноїситуаційної іронії є невід’ємною частиною сюжету аналізованого оповідання. Вона використовується автором, щоб здивувати читача, надати сюжетунесподіваного повороту, зробити описану історію, з одного боку,емоційно насиченою, а з іншого – комічною.

Література

1. Блинова І. А. Категорія інформативності комічного дискурсу. *Наукові записки Національного університету “Острозька академія”*. Сер. Філологія. Вип.8 (76). 2019 р. С. 21 –25.

2. Блинова І. А. Різноаспектність вивчення іронії: від античності до сучасності. *Науковий вісник ДДПУ імені І. Франка*. Серія «Філологічні науки». Дрогобич: Вид-во ДДПУ імені І. Франка, 2018. №9. С. 24 – 28.

3. Калита О. М. Засоби іронії в малій прозі (кінець ХХ – початок ХХІ століття). монографія. К.: Видавництво НПУ імені М. П. Драгоманова, 2013. 238 с.

4. Chopin K. The Story of An Hour. Retrieved 14 November 2022 from: https://archive.vcu.edu/english/engweb/webtexts/hour/

5. СУМ. URL:http://sum.in.ua/ (дата звернення 15.11.2022).

Паустовська Ю. В.

Національний педагогічний університет

імені М. П. Драгоманова (Київ, Україна)

ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ АВТЕНТИЧНИХ ХУДОЖНІХ ТЕКСТІВ У НАВЧАННІ СТУДЕНТІВ 2 КУРСУ МОНОЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ

Останніми десятиліттями продовжується тісна співпраця України та держав країн Європи. Ця співпраця стосується спрямованості нашої держави до євроінтеграції у світове товариство європейських країн. Таким чином, відбувається діалог між культурами світового суспільства. . Викладання англійської мови в університеті має здійснюватись виключно англійською мовою та для повного усвідомлення студентами культури та побуту англомовної країни необхідно систематичне занурення студентів в іншомовне середовище.

Тож, використання автентичних текстів є найкращим засобом для розвитку усіх видів мовленнєвої діяльності, розвитку соціокультурної компетентності та підвищення мотивації студентів до вивчення іноземної мови. Для успішного результату варто використовувати такі форми роботи, за яких відбувається активне використання автентичних текстів.

Автентичність – є багатокомпонентною та включає в себе також і використання таких текстів, котрі були спеціально розроблені методистами, котрі займаються питаннями вивчення мови. Проте, у даному випадку необхідно враховувати та зберігати ознаки автентичності та оригінальності, таких як інформативність, художні засоби та емоційне забарвлення тексту.

Професор М. Брін об’єднав чотири типи автентичності, серед них:

- автентичність текстів для використання у процесі навчання;
- автентичні матеріали для сприйняття студентами;
- оригінальні завдання для опрацювання автентичних текстів;
- автентичність ситуацій, які розігруються під час навчальних занять [4].

Говорячи про саме автентичність іноземних матеріалів, зазначимо, що різні науковці розробили власні класифікації. До прикладу, К. Кричевська об’єднує окрему самостійну групу прагматичних матеріалів, до яких входять матеріали побутового та повсякденного життя, такі як меню, рахунки, реклама, оголошення, товари і т.д. Застосування таких матеріалів є для студентів дуже важливими, адже створюють відчуття та атмосферу приналежності до спільноти носіїв мови, допомагають краще зрозуміти культурно-побутові особливості країни, мова якої вивчається. Тобто, хоч такі матеріали можуть бути не значними за змістом, проте ефективними у використанні, адже значно збільшують мотивацію студентів до вивчення мови [2].

Відповідно до сфери вживання прагматичні матеріали науковиця поділяє на:

- сфера навчання та професійної діяльності;
- сфера спілкування у побуті;
- сфера міжкультурного та соціального спілкування;
- сфера торгівлі та діловодства;
- сфера сім’ї та побуту;
- сфера здоров’я та спорту.

На рівні з багаточисленними перевагами автентичних творів думка науковців відрізняється. Дуже часто використання автентичних матеріалів викликає у студентів ряд труднощів, пов’язаних із соціокультурними аспектами. Також, на рівні із соціокультурними аспектами варто виділити рівень знання мови студентами, особливо, якщо мова йдеться про перший та другий курс навчання на освітньому рівні бакалаврата. Науковці та методисти, котрі займались вивченням автентичних текстів (Н. Елухіна, Є. Носовіч) та виокремили такі труднощі:

- труднощі у сприйнятті звукової та вербальної інформації, перенасичення відео та аудіо інформацією;
- труднощі у тематичній різноманітності, котра ускладнює поєднання навчальних матеріалів, лексичного та граматичного матеріалу [3].

О. Коломінова визначає наступні критерії для відбору професійно-навчальних текстів. Зокрема: мовні критерії, такі, що передбачають опрацювання термінів; критерії змісту, тобто матеріал спрямований не лише на досягнення навчальних цілей, але й стосується безпосередньо професійної лексики майбутніх фахівців; кількісні критерії, це означає, що за обсягом текст має бути таким, щоб містив термінологічну лексику. Автентичність - це ознака тексту, яка забезпечує під час роботи з ним такі мовні механізми, які реалізують спілкування у природному середовищі використання мови. У автентичному тексті наявні: великий обсяг лексичних одиниць, усі висловлювання граматично правильно оформлені, також відіграє важливу роль зміст, адже в ньому відображена культура, національні особливості країни, мова якої вивчається. Тексти несуть в собі інформацію, яка є цікавою для студентів певної професійної спрямованості, інтересам та потребам відповідно до їх вікових та психологічних особливостей. Такі тексти позитивно впливають на навчально-пізнавальну активність студентів, спонукають до розумової діяльності під час процесу вивчення іноземної мови. Завдяки різноманітності жанрів, студенти можуть сприймати інформацію щодо різних життєвих ситуацій, різних галузей та напрямів, наприклад: інтерв'ю, розмови, діалоги, теленовини та радіо новини, описи подій та людей, пізні, фільми, поезію тощо.

Використовуючи автентичні матеріали викладач на занятті може відтворити ситуації природного спілкування з метою передачі різної інформації. Студенти відчувають себе залученими до процесу іноземного «живого» мовлення і таким чином це їх мотивує та активізує усну комунікацію. Також, такі матеріали занурюють їх у середовище справжнього процесу спілкування та формують навички та уміння у всіх видах мовленнєвої

діяльності. Ми розглянули теоретичні аспекти автентичності навчального тексту. Серед них виокремили інформативний, тобто такий, який несе нову значущу інформацію, культурологічна, котра розглядає саму країну, пам'ятки культури, історію, звичаї та традиції. Саме культурологічний аспект сприяє студентів до міжкультурного діалогу, відбувається порівняння та співставлення культур.

Виходячи із цих положень, можемо зробити висновок, що багато науковців теоретично довели та дослідили аспекти використання автентичних матеріалів під час вивчення іноземної мови у вищих навчальних закладах. Також, усі вони довели необхідність використання оригінальних текстів, як невід'ємної частини навчання студентів не лише з метою опанування мови, а і сфер культури, життя та побуту.

Список використаних джерел

1. Коломінова О. О. Навчально-методичний комплекс як засіб формування компетенції молодших школярів у читанні англійською мовою / О. О. Коломінова // Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Серія : Педагогіка. - 2010. - № 1. - С. 110-119. - Режим доступу:http://nbuv.gov.ua/UJRN/NZTNPU_ped_2010_1_22.
2. Кричевська К..С. Прагматичні матеріали, що знайомлять учнів з культурою і середовищем проживання жителів країни досліджуваної мови//Іноземні мови в школі .1996. №1.С. 13-17.
3. Мильруд Р.П., Носонович Е.В. Критерии содержательной аутентичности учебного текста // ИЯШ. 1999. № 2. С. 8–12.
4. Breen M.P. Authenticity in the Language Classroom//Applied Linguistics.- 1985. 6/1. P. 60-70.

Передрій Д. В.

Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова (Київ, Україна)

НЕОЛОГІЗМИ В ІТАЛІЙСЬКІЙ МОВІ ЯК ВІДОБРАЖЕННЯ СУЧАСНОЇ ДІЙСНОСТІ

Про актуальність і важливість теми свідчить значна кількість наукових праць, присвячених аналізу неологізмів, оказіоналізмів чи сучасного жаргону. Можна відзначити роботи таких італійських науковців, як Джованні Адамо, Валерія Делла Валле, Тулліо де Мауро, Лука Беллоне та ін.

Неологізм (від грец. néos – «новий» та lógos – «слово, вислів») – новий вираз чи слово, створені за правилами формування лексичної системи мови [1]. Причини формування неологізмів: 1) здійснення наукових досягнень, що потребують йменування новими технічними термінами; 2) екоконімічні перевороти; 3) безпрецедентні політичні явища; 4) соціальні феномени.

Типи творення неологізмів:

1. Комбінований тип – відстеження моделей, наявних у мові, і поєднання згідно даних моделей окремих елементів [2, с. 8-9].
2. Семантичний тип – зміна чи доповнення попереднього значення слова: графічна форма залишається ідентичною, змінюється лише значення слова [2, с. 9].
3. Тип калькування – створення адаптованої фонологічної чи морфологічної кальки, перекладної кальки, семантичної кальки [4, с. 2].

Значним виробником неологізмів у часи сьогодення стають засоби масової інформації. Це підтверджує Мауріціо Дардано: «Просто гортаючи газету, ви натрапляєте на велику кількість… нових або майже нових сполук… Однак їх вирізняє одна якість: їхнє значення зрозуміле, за невеликими винятками…» [3]. Дана теза також доводиться у розділі «Неологізми тижня» італійської енциклопедії наук, літератури и мистецтв Треккані [5].

Першою сферою, що вирізняється великою кількістю італійських неологізмів, є сучасні технології. Розповсюдженими способами творення у даній категорії є поєднання декількох елементів, зокрема додавання префіксів cripto-, ciber-; суфіксів -zione, -izzare та -ista. Приклади: alternativista [2, с. 29]; bloggista [2, с. 31]; Facebookista [2, с. 31].

Іншою значною сферою стає екологія. У праці Мирослави Кувікої було встановлено, що серед 255 випадково обраних неологізмів, утворених за допомогою 33 різних префіксів, аж 75 слів (29,4%) містили префікс eco- чи bio- [2, с. 17-18]. Серед інших широко використовуваних способів визначаємо суфіксальний та спосіб основоскладання. Приклади: agrobiotecnologia [2, с. 50]; compassionalismo [2, с. 121]; rinaturalizzazione [4, с. 11].

Останньою сферою, що була розглянута у ході цієї роботи, є політична чи соціальна. Невизначеність політичної ситуації відображається в численних виразах, що містять елементи anti-, euro-, salva-, sblocca-, -scettico, -poli [4, с. 13]. Такі неологізми переважно відображають негативні суспільно-політичні тенденції. Приклади: antivaccino [4, с. 11]; balconare [4, с. 13]; fobocrazia [4, с. 13].

Розглянуті неологізми допомагають проілюструвати різні тенденції, що панують в італійському суспільстві на даний момент. Проведений огляд італійських новоутворень підтвердив, що мовні інновації італійської культури йдуть рука об руку з різносторонніми змінами [4, с. 14].

Література

1. Adamo G., Della Valle V. Neologismi. Parole nuove dai giornali 2008-2018. – Istituto della Enciclopedia Italiana, 2018. [італійською]
2. Kuviková M. I neologismi nell'italiano contemporaneo: uso dei modi formativi italiani nella creazione di parole nuove. – Masarykova univerzita, 2013. – 167 с. [італійською]
3. Lazarević R. I COMPOSTI NEOLOGICI ITALIANI: UNA LINGUA IN MOVIMENTO. – Università del Montenegro, 2020, – 15 с. [італійською]

4. Lazarević R. NEOLOGISMI E FORESTIERISMI NELL'ITALIANO COME RIFLESSO DEI CAMBIAMENTI SOCIALI. – Università del Montenegro, 2020, - 17 c. [італійською]
5. Neologismi della settimana. – Istituto della Enciclopedia Italiana fondata da Giovanni Treccani. [італійською] [електронний ресурс] Режим доступу: https://www.treccani.it/magazine/lingua_italiana/neologismi/searchNeologismi.jsp

Погребняк В. Д.
Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова
(Київ,Україна)

«PECULIARITY OF THE CANADIAN`S CONSONANTS PRONUNCIATION»

Key words: *phoneme, Canada, speakers, consonants, pronunciation, American English, immigration*

Problem: Today we can see many similar sounding and spelling words used to refer to the same subject. This phenomenon of language interference is especially relevant nowadays. Historical factors and the globalization of society intensify the migration process, which, in turn, affects the development of languages and contributes to research in the field of sociolinguistics and linguistic stylistics. Practical aspects of the sociology of language, that is, the structure of language, language policy, the logic of language development, activate the process of studying language varieties and dialects.

The problem of researching the peculiarities of the pronunciation of Canadian residents has repeatedly been the object of scientific research. The works of Morris Swadesh, O. d. Shveitser, L. G. Popova, M. Orkin, N. I. Ilchuk, M. M. Drozdova and others are especially noticeable.

Objective consists in the study of the historical basis of the formation of consonant sounds of the English language in Canada; to determine the peculiarities

of the pronunciation of consonant sounds and their functions in the structure of the recipient language and to allocate borrowings into separate thematic groups, therefore it is necessary to study the peculiarities of the formation of the Canadian pronunciation of the English language

The main research material. Modern Canada is a federation of ten provinces and two territories. Canada's population is mixed: it mainly consists of Anglo-Canadians (about half), descendants of British and American immigrants, and French-Canadians (about a third of the population), descendants of the first colonists and Canadians. The indigenous population consists of Canadian Indians and Eskimos. Often, Indians of different tribes spoke different languages, so English was often the medium of communication for multilingual Indians.

The English language came to Canada in the 17th century with the British colonists who met not only the natives (Indians and Eskimos) but also the French colonists who arrived in Canada in the 16th century. Since the second half of the 18th century, more and more British and American residents immigrated to Canada. A significant number of Irish and Scots also moved here, forming the province of Nova Scotia. As a result of the armed struggle between the French and the British, the entire territory of Canada was transferred to Great Britain in 1763, and Dominion status was granted in 1867. [1:135]

Canadian English is the result of four waves of immigration spanning nearly two centuries. The first wave of immigration was caused by British Royalists fleeing the American war. It is she who has the greatest influence on language. After the War of 1812, Canadian governors, concerned about anti-British sentiment among their citizens, encouraged a second wave of British and Irish settlers in Canada. Waves of immigration from around the world, peaking in the 1910s and 1960s, had less of an impact, but they did make Canada a multicultural country ready to accept linguistic changes from around the world during the current era of globalization.

For the first time, the term "Canadian English" was used in an address to the Canadian Institute in 1857 by the Rev. A. Constable Geikie (a Canadian of Scottish origin), who expressed the opinion that Anglo-centric English would prevail in

Canada over the next hundred years. He called it a "corrupted dialect", because he believed that the real English was spoken by immigrants from Great Britain.

Canadian English pronunciation is characterized by a mixture of American English, British English, Quebec French and a unique Canadian character. among common features with standard American English can be singled out (rhoticity at the end of the syllable) and alveolar oscillations. English in Canada can be called rhotic, because like car and farm [r] is pronounced at the end of the syllable.

The Canadian consonant system is slightly different from the acquired consonants and American variants; the most noticeable difference between the three systems is the quality and distribution of consonant phonemes.

Phoneme [t]. Canadian [t], like its counterpart in American English, can change to a weakly articulated [d], which is denoted as [ţ], in the intervocalic position: bitter - ['bıţə]; latter - ['lǽţə].

The same phenomenon is observed in phrases where [t] is in the position between vowels, as in hit it [hit it]. This trend is most pronounced in Ontario. A similar process is observed in the case when the sound combination of the consonants nt is between two vowels, as, for example, in twenty. [t], or pronounced as [nt] in ['twɛnti], or dropped (twenty ['twɛni], center ['sɛnə], interview ['inəvju]). One example of dropping [t] in KA is the pronunciation of the word Toronto, which can sound like ['trono], ['trona], ['tranə].

The phoneme [l] is "hard" (dark) in Canadian pronunciation, as well as in American pronunciation in all positions: bells - bellies; felt - feelings.

Speakers of acquired pronunciation would pronounce words in the left column with "hard" (dark) [l], and in the right - with "softened" (light) [2: 97]. A Canadian would not distinguish between the two options - he would pronounce all words with a "hard".

The pronunciation of the phoneme [h] is variable in Canada. As in the acquired pronunciation and the All-American variant, Canadians do not pronounce the [h] sound in heir, honest, honor, honorable, hour. However, in herb and humor the [h] sound can be clearly heard, as in native speakers, while in American it is

sometimes omitted. On the other hand, English-speaking Canadians drop the [h] in honorarium, historical, just like Americans. Canadians pronounce [h] quite clearly in hostel and hospital.

The phoneme [j] in the combination [j + u] can be pronounced after [t], [d] and [n], as in тыне [tjun], duty ['djuti], new [nju]. After [s] and [1], as in suit, lute, superstitious, absolute, [j] remains in Canada, [sjut], [ljut].

Undoubtedly, the combination of sounds [j+u] is a conscious regional variant in American English; the difference is that in the United States both types of pronunciation are recognized as language standards acceptable to all levels of society, whereas in Canada the social pressure is marked by the combination [j + u], so a pronunciation like [duk] or [nuz] is considered "indecent". In fact, the "attraction" to [j + u] is such that that some speakers (especially in Ontario) add these sounds where they shouldn't be. For example, the words moon, noon and too can sometimes be pronounced as follows: [mjun], [njun], [tju]. These forms, of course, are not considered a standard. For the younger generation of Canada, the most characteristic feature is the assimilated sound [tʃ], as in tune [tʃun], Tuesday ['tʃuzdeı], duty ['dʒuti] [2: 99].

The phoneme [r] is pronounced in all positions (before a consonant as in bird and at the end of a word as in sister), as in the All-American variant, although southern and eastern Americans follow the pattern of native speakers. Phoneme [s]. Canadians prefer the American pattern, pronouncing tissue and issue, changing [s] to [ʃ]. For example: issue [`ìʃu] - ['iʃu] - ['isju]; sensual ['sɛnʃuəl] - ['sɛnʃuəl] - ['sensjuəl].

The phoneme [M] is pronounced as a dull (almost voiceless) fricative sound, which is formed by rounding the lips and raising the tip of the tongue. [M] is a deaf double of the sound [W]. It is pronounced in Canadian English and American English in wh words such as when, what, why, resulting in word pairs such as when and wen, whether and weather, while and wile, which and witch becoming homophones. It should be noted that not all Canadians follow the distinction between [w] and [M].

The phoneme [ð] is an interdental noisy slit voiced consonant. In three varieties, it matches the quality of pronunciation (articulatory and acoustic). In Canadian English, its division may differ, as in the word without: [ð] changed to voiceless [θ], [wi'θaut]. Such a change of [ð] to [θ] is registered as a major feature only in some parts of South American English (Virginia, South Carolina, Georgia).

The phoneme [ʃ] is an interdental noiseless voiceless consonant. In Canadians, as in English, the sound [ʃ] changes to [ʒ] as in Asia ['eɪʃə]>['eɪʒə], Persia ['pɛʃə]>['pɛʒə]. For native speakers, the first option is accepted as the standard. Canadians have [ʃ] stored in schedule ['ʃɛdjul] [2: 100-101]

Conclusions. The Canadian English consonant system shows a predominant influence of the American variant: most trends in the sound of Canadian consonants follow the American standards ([t], [r], [l], [ʃ]). However, this does not mean that the Canadian consonant system correlates with the American consonant system. A few consonants follow either native speakers patterns or the American variant ([m], [h], [j]); others have the typical Canadian distribution ([s], [ð]) [3], although this phenomenon is not observed in Nova Scotia.

Oscillation is the process of moving the intervocalic [t] or [d] with a quick voiced blow of the tongue along the alveolar edge. In both Canadian and American English, this occurs when [t] or [d] is between two vowels and the second vowel is unstressed. As a result, the alveolar pauses in words such as waiting, wading, seated, seeded and capital are oscillating. We can also observe fluctuations if [r] occurs between the first vowel and the alveolar pause, as in the words barter and party. In Canadian English, this feature depends on the age of the speaker, but members of the older generation are less likely to use this technique.

References

1. **Колесник О.С., Гаращук Л. А., Гаращук К. В. Теоретична фонетика англійської мови :** навчальний посібник для студентів факультетів іноземних мов / О.С. Колесник, Л. А. Гаращук, К. В. Гаращук. – Житомир : Вид-во ЖДУ імені Івана Франка, 2015. – 226с.

2. Tom Hanks winning the Oscarfor Actor in a Leading role for his performance in «Philadelphia» – 66th Annual Academy Awards. – Режим доступу: http://www.youtube.com/watch?v=bBuDMEpUc8k
3. ACCENT TAG: US, Canada, UK, Australia, and New Zealand. – Режим доступу :https://www.youtube.com/watch?v=Wj8GMQ7WR48
4. Canadian English. – Режим доступу: http://www.ic.arizona.edu/~lsp/Canadian/canphon3.html
5. Phonology – English in North America I (Overview). – Режим доступу: *https://www.youtube.com/watch?v=SUyG--G0A8k&index=14&list=PL382E64F02FB6A899*
6. Phonology – English in North America II (Sound Changes). – Режим доступу: *https://www.youtube.com/watch?v=d8WFuwRvvF4&index=15&list=PL382E64F02FB6A899*

Пригара А.С.

Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова

(Київ, Україна)

ВИКОРИСТАННЯ ОНЛАЙН-ІГОР ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ

Всеохоплююче поширення англійської мови вимагає введення в освітній процес ефективних методів викладання, які б забезпечували ґрунтовність знать та активне їх використання учнями на практиці. Серед розмаїття існуючих методів слід виділити ігрові методи, які спрямовані на покращення навичок комунікації, мислення та творчого підходу учнів.

Дослідженням гри як ефективного засобу формування комунікативної компетентності займалися у своїх працях Карл Грос, Фрідріх Шіллер, Скалкіна, а також сучасні українські науковці Л. Артемова, Г. Григоренко, та К. Щербакова.

Це свідчить про те, що тема гри в освітньому процесі була і залишається актуальною.

Оскільки гра є провідним видом діяльності дитини, засобом всебічного розвитку та виховання починаючи від народження. Вона здатна підвищити ефективність навчального процесу, особливо, коли це стосується вивчення іноземної мови [1, с. 14].

Кожен вид гри має свої певні особливості та виконує відповідні функції. Деякі ігри виконуються на основі зразків, інші на основі завдань. Бувають і такі, де учні самі обирають лексику, форму спілкування, розподіляють ролі, вчитель тільки називає тему і коротко описує ситуацію. Тривалість рольової гри на уроці може варіюватися від невеликого епізоду до цілого уроку. Це залежить від мети і завдань уроку, а також від методики самого вчителя [2, с. 3].

Зважаючи на достатньо довгу практику дистанційного навчання, вчителі мають підлаштовувати засоби формування іншомовної комунікативної діяльності під онлайн-формат. Тому ігрова форма навчання набула онлайн вигляду, що є вимушено актуальною проблемою сьогодення. Особливо, коли мова йде про учнів початкової школи, де потрібно використовувати в навчальній діяльності нові прийоми та методи, щоб учні були активними та зацікавленими до участі на уроці.

Gamestolearnenglish.com – онлайн-гра, яку можна використовувати на будь-якому етапі уроку, адже варіантів, дизайнів та тем, що відповідають віковим особливостям, досить багато, щоб зацікавити учнів початкової школи. Також в залежності від обраного варіанту можна обирати тип діяльності: парна, групова чи індивідуальна.

Turacogames.com – здебільшого збірка ігор на цій платформі призначена для збагачення лексичних знань: запам’ятовування слів, знаходження антонімів або синонімів, вивчення незлічених іменників, сполучників та інше. Це колективна гра тестового формату. Всі ігри оформлені тваринками в різних костюмах та озвучені відповідно до дизайну, тож візуальна складова полегшить учням початкових класів вивчення іноземної мови.

Lingualeo – це набір ігор різного формату від тестів до аудіювання, який система автоматично складає на кожен день індивідуально для учня. Можна використати на будь-якому етапі уроку, залежить від обраної гри (аудіювання, читання, тест, прослуховування музики чи перегляд фільму). Найкраще це підходить для індивідуального типу навчання.

LearnEnglish Kids від BritishCouncil уособлює ігри різного формату, що розроблені носіями мови та мають на меті навчити учнів різним видам діяльності. Ігри на вимову, правильну розстановку слів в реченні, відповідність слів до картинок та багато іншого. До кожної гри є словник-підготовка, щоб учні орієнтувались в змісті гри. Набір онлайн-ігор на даній платформі досить широкоплановий, тож можна обрати гру на кожен з етапів уроків.

English Media Lab – в більшості платна платформа з набором ігр різного спрямування для вивчення іноземної мови. Особисто я розглядаю цю платформу для вивчення звуків. Особливо корисним ця онлайн-гра буде для фонетичної зарядки аби власне первинне ознайомлення зі звуками.

Варто зауважити, що вибираючи гру, слід врахувати і характери учнів. У всіх дітей різні вподобання, тож сама організація вимагає докладання великих зусиль. Але основним є те, що таке навчання допомагає реалізувати основний принцип – комунікативної спрямованості англомовного навчання [3, с. 303].

Література:

1. Лущинська О. Ігрові технології на уроках англійської мови / О. Лущинська, О. Клюфінська. // Учитель початкової школи. – 2018. – №12. – С. 14–17.
2. Медведєва, Л. В. Ігри на уроках іноземної мови / Л. В. Медведєва, О. В. Вінюкова, А. Л. Мартюхіна // Англ. мова та л-ра : наук.-метод. журн. – 2013. – № 19/21. – С. 2-5.
3. Пониманська Т. І. Дошкільна педагогіка : навч. посіб. / Т. І. Пониманська. – К. : Академвидав, 2013. - 464 с. (2-ге вид., допов.). – (Альма-матер).

Продан Я. С.

Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова (Київ, Україна)

AMERICAN ACCENT

The relevance and novelty of the work lies in the consideration of the distinctive elements of the American English accent in the context of the language system, and not with other elements of the language structure.

Tasks:

- To study the process of formation of the American variant of the English language.
- To study the state of the problem in the scientific and methodological literature.
- Analyze the differences at the phonetic and lexical-semantic levels.

Main part

Even to non-native speakers of the English language it is in most cases an easy task to differentiate between British and American native speakers by listening to their pronunciation. In this term paper the most characteristic phonological features of American English will be named and explained and an overview of the variety of dialects within the United States will be provided. This can be done best by using British Standard English – also known as *Received Pronunciation* (RP) – as reference accent and pointing out the differences to American English.

However, it is hard to work with the term *American English* when doing a phonological analysis of American speech since it covers a broad spectrum of different dialects. For this reason the term *General American* (GA), which is widely used and preferred by most linguists today, will be introduced and worked with.

General American can be seen as the Standard English of North America, but in contrast to Received Pronunciation, it is not defined by social reputation or a specific geographical origin [1]. Throughout the United States one can not really find a socially preferred accent that is commonly recognized as *the* standard

pronunciation. There have been several different approaches to defining a Standard English for the USA and in this paper General American will be used in means of a range of accents that do not exhibit any of the North-Eastern or Southern features which “are perceived as regional by the majority of American speakers.” [2]. One has to keep in mind that GA is not “a single and totally homogenous accent. But since its internal variation is mainly a matter of differences in the phonetic realizations of a system of phonemes that is by and large shared by all GA speakers, the generalization expressed in the notion ‘General American’ is useful in phonological terms.”[3].

Comparing the vowel charts of General American and Received Pronunciation, one will notice that there are a rather small number of differences in the phonemic inventory of both accents, so the difference in pronunciation must mainly be due to differences in the phonetic realizations of the phonemes [4].

Concerning the vowels and diphthongs, the only major difference of the GA phonemic inventory compared to the RP inventory is the lack of the short ‘o’ (/Ɒ/) and of the centering diphthongs (/Iə, ɛə, ʊə/).

The first of these two phenomena is often referred to as the *cot-caught merger* since in GA the vowels in those two words are turned into a single sound which is very close to the long ‘ah’ vowel (/ɑ:/) so *cot* and *caught* become homophones [5]. in American pronunciation. Many GA speakers perceive the vowels /Ɒ/, /ɔ:/ and /ɑ:/ as allophones[7]. Additionally, GA phonology does not have the RP *broad A* (/ɑ:/) in words such as *class* or *dance*, but still uses the older form /æ/. “Formerly, all dialects of the English language had the sound of /æ/ as in *cat* (/kæt/) in all of these words. At some time, probably during the late eighteenth century, a sound change occurred in southern England that changed the sound of /æ/ to /ɑ:/ in words in which the former sound appeared before”[8] /f, θ, ð, s, z, v/, “either alone or in the company of /m/ or /n/.” [9].

Using this example it might be surprising to learn that American English is phonologically more conservative than today’s RP. In fact, GA is in various characteristics close to seventeenth century English (The spoken English in some

rural areas of the United States is sometimes even said to be *Elizabethan English*) since the American population did not participate in a lot of sound changes that appeared in England after the settlement of North America.[10]

As a general characteristic of GA affecting the realization of all vowels, one can notice that vowel length is relatively less important than it is in RP. Even though vowel length does differ in GA pronunciation as well, these differences depend primarily on the environment in which the respective vowels occur. [11].

Regarding diphthongs, the lack of the three centering diphthongs (diphthongs ending in a 'schwa' sound) has already been mentioned. This characteristic can be explained through the fact that in GA the /r/ sound is pronounced in any position of the word while in RP it gets vocalized to /ə/ and merged into a diphthong when preceded by a vowel. This vowel then serves as starting point of articulation so the word *near* will be pronounced /n I ə/ in RP but /n I r/ in GA. [12].

The RP diphthong /əʊ/ is pronounced with a more back and rounded starting point in GA so it becomes a /oʊ/ sound, for example heard in the words *go* and *don't* [13].

In contrast to the vowels and diphthongs, the consonants used in GA do not differ considerably from those used in RP. In fact, the overall number of consonantal phonemes is the same in both standards; however one can notice a difference in distribution and realization.

Probably the most significant phenomenon of GA is the distribution of the /r/ sound. GA is a non-rhotic accent which means that – as mentioned above – the /r/ is pronounced anywhere there is an 'r' letter in the spelling. RP, on the other hand, is a non-rhotic accent so /r/ is only pronounced before vowels (*prevocalic r*) as in *great.* This *derhotacization* started to take place in England from the beginning of the 17th century onwards, but was not followed through by the settlers of the North American continent with the notable exception of the New England area and parts of New York State [14]. One can notice an early stage of derhotacization in GA when focusing on the pronunciation of the letter 'r' preceded by the mid-central

vowels /ɛ/ and / ə /. For example in the cases of *nurse* and *mother*, the /r/ is not fully pronounced, but the vowels become ‘r-colored’ [15].

Another prominent and widespread feature of GA is referred to as *t-voicing*. The American /t/, when positioned between two vowels (the *intervocalic-t*), becomes very voiced, often not distinguishable from the voiced consonant /d/. However this only happens if the first of the two vowels is stressed, so a GA speaker would voice the /t/ sound in the words *city* and *better*, but not in *attend, return* or *attack*. In phonemic transcription, the intervocalic-t is represented by /t/.

The last noticeable characteristic of the GA phonology which will be mentioned here is sometimes called *yod-dropping.* GA speakers do not pronounce the /j/ sound in stressed syllables succeeding dental or alveolar consonants as in *tune, news* or *suitcase* (RP /ju/, GA /u:/). This does not apply when /ju/ is preceded by labials or the sounds /k/ or /h/, so the /j/ will be pronounced in the words *beauty, cue* and *hue*.

Conclusion

So, there are a number of noticeable differences between British and American English in the field of phonetics. The concise phonetic properties of the American variant of the English language show that there are some peculiar phonological characteristics. The study shows that consonants are more resistant to change than vowels. Vowels have changed a lot.

The Standard Voice System is being formed in America because of their ways of pronunciation of the American English. The main phonetic differences between English and American variants depend on the pronunciation characteristics of separate phonemes.

- The typical peculiar features of General English Pronunciation are the following:
- full rhoticity (or R-fullness) is typical of American accents, pronouncing the phoneme /r/ (corresponding to the letter ⟨r⟩) in all environments, including after vowels, such as in pearl, car, and court.

- most American varieties: pronunciation of /æ/ in words like can't, dance etc.
- change of stress: in General American some words have a final-syllable stress, while British English stresses an earlier syllable.

References

1. Bronstein, Arthur J.: The Pronunciation of American English, p.6
2. Tottie, Gunnel: An Introduction to American English, p.13
3. Giegerich, Heinz J.: English Phonology, p.47-48
4. Hansen, Klaus: Die Differenzierung des Englischen in nationale Varianten, p.119
5. Homophones are words which have the same phonetic form but unrelated meaning
6. Allophones are different realizations of one phoneme which do not bring about a change of meaning
7. Giegerich, Heinz J.: English Phonology, p.61
8. Broad A – Wikipedia, the free encyclopedia, 24.09.2004 http://en.wikipedia.org/wiki/Broad_A
10. American English - Wikipedia, the free encyclopedia, 24.09.2004 http://en.wikipedia.org/wiki/American_English
11. Jones, Daniel and Peter Roach, Hg./eds.: English Pronouncing Dictionary, p.xi
12. Hansen, Klaus: Die Differenzierung des Englischen in nationale Varianten, p.119
13. Tottie, Gunnel: An Introduction to American English, p.18
14. Rhotic – Wikipedia, the free encyclopedia, 24.09.2004 http://en.wikipedia.org/wiki/Rhotic

Проча Г.О.,
Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова
(Київ, Україна)

МОБІЛЬНІ ПОДКАСТИ ТА ВІДЕОКАСТИ ЯК ДОПОМІЖНИЙ ЗАСІБ ДЛЯ РОЗВИТКУ ГОВОРІННЯ ТА АУДІЮВАННЯ УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ

Сутність проблеми. Компетентності в аудіюванні та говорінні є ключовими іншомовними комунікативними компетентностями і, водночас, вони є одними із найскладніших видів навчальної діяльності, тому перед вчителем стоїть завдання здійснити пошук сучасних методів та способів ефективного розвитку та вдосконалення даних мовленнєвих компетентностей в учнів старшої школи відповідно до чинної програми загальної середньої освіти.

Актуальність роботи визначається тим, що подкасти та відеокасти є новими і недостатньо дослідженими інформаційно-комунікативними технологіями в науковому просторі України, але на сьогоднішній день, вони все частіше використовуються учителями на уроці чи навіть учнями у вільний від навчання час.

Мета статті полягає в пошуку методів та способів розвитку мовленнєвих компетентностей в аудіюванні та говорінні за допомогою мобільних подкастів та відеокастів.

Виклад основного матеріалу. У сучасній методиці викладання, компетентність в аудіюванні визначається як здатність слухати автентичні тексти різних жанрів і видів із різним рівнем розуміння змісту в умовах прямого й опосередкованого спілкування [3, с.280]. Використання саме автентичних текстів з вимовою носіїв іноземної мови, що вивчається, унаочнює результат, до якого прагнуть учні школи.

Згідно з визначенням авторів підручника «Методика викладання іноземних мов і культур», говоріння – це усний продуктивний вид мовленнєвої діяльності, за допомогою якого відбувається усне спілкування іноземною мовою в діалогічній формі (паралельно з аудіюванням) і в монологічній формі [3, с.298].

Зважаючи на те, що говоріння і аудіювання є взаємопов'язаними видами мовленнєвої діяльності, а значить, на нашу думку, і розвивати їх доцільніше разом.

Сучасний урок іноземної мови вимагає застосування різних ІКТ (інформаційно-комунікативних технологій), таких як: мультимедійні презентації, інтерактивні відео та онлайн-ресурси, електронні посібники, ігри, а також подкасти та відеокасти.

Спочатку подкастингом називали аудіофайли, що відтворювалися на портативному медіаплеєрі IPod компанії Apple. Зараз же застосування даних аудіо не обмежується типом пристрою.

Термін "подкаст" стосується лише аудіофайлів, які за своєю природою схожі на радіопередачу. Аудіофайли, які включають візуальну інформацію у вигляді тексту, графіки та/або фільмів, називаються відеокастами. Подкасти (аудіофайли) та відеокасти (аудіо- та відеофайли) мають ряд переваг, які роблять їх зручними для розвитку наших компетентностей [1].

Наразі, учні старшої школи – це покоління Z. Ентоні Тьорнен зазначає, що це Інтернет покоління [2]. Серед характерних особливостей таких учнів є потреба в зацікавленні та концентрації уваги на візуально-унаочнених вправах; розвиток комунікативних здібностей через приділення великої уваги інтернет-спілкуванню; перевага індивідуальної роботи над роботою в групі чи команді. Отже, зважаючи на всі характерні особливості, стає очевидним, що це покоління візуалів і активних користувачів мобільних пристроїв, а значить ІКТ у вигляді подкастів та відеокастів є найкращим способом для вдосконалення навичок іноземної мови.

У ході нашого дослідження ми проаналізували платформу ***«DeepEnglish»*** [4], яка поєднує в собі і подкасти, і відеокасти та є корисною для розвитку говоріння та аудіювання учнів старшої школи, як під час уроку, так і для самостійної роботи.

Головною перевагою цього ресурсу є безкоштовний доступ до великої кількості автентичного матеріалу. Всі подкасти розподілені за уроками, під час яких можна обрати швидкість (повільно, нормально, швидко) програвання аудіо, відкрити скрипт тесту, перевести окремі слова, ознайомитися з новою лексикою, пройти Quiz. Більшість подкастів продубльовано у вигляді відеокастів, що

полегшує аудіювання через наявність унаочнення. Також всі подкасти мають два рівні складності, відповідно до рівня володіння мовою, а саме: ***«Breakthrough Version»*** та ***«Advanced Version»***. Зважаючи на вимоги щодо рівня володіння мовою учнів старшої школи, вважаємо доцільним використовувати саме ***«Breakthrough Version»*** для звичайних класів, а для класів профільного рівня ***«Advanced Version».***

Враховуючи специфічність сучасних учнів старшої школи, особливості розвитку компетентностей в говорінні та аудіюванні, а також спираючись на затверджену МОН України чинну освітню програму з іноземних мов, ми підібрали тематичні матеріали для використання на уроках з ресурсу ***«DeepEnglish».*** Пропонуємо деякі з них у таблиці 1.

Таблиця 1. - ***Рекомендовані матеріали з ресурсу «DeepEnglish»***

моя родина, друзі	N'S BEST FRIEND… AND COUNSELOR ps://deepenglish.com/lessons/mans-best-friend-counselor/) EARS OF ISOLATION ps://deepenglish.com/lessons/40-years-of-isolation/) ATBOT LOVE AFFAIR ps://deepenglish.com/lessons/chatbot-love-affair/)
рт і дозвілля	IDDEN TRIBE OF SUPERATHLETES ps://deepenglish.com/lessons/a-hidden-tribe-of-superathletes/) ONY OF DEFEAT ps://deepenglish.com/lessons/agony-of-defeat/) N BREAKS THE WORLD RECORD FOR SLOWEST MARATHON ps://deepenglish.com/lessons/man-breaks-world-record-slowest-athon/)
чування	ME OF THE WORLD'S SMARTEST PEOPLE DON'T EAT ps://deepenglish.com/lessons/worlds-smartest-people-dont-eat/) GETARIANS LOVE CATTLE RANCHERS ps://deepenglish.com/lessons/vegetarians-love-cattle-ranchers/)

рода і погода	TURE IS A GUIDE ps://deepenglish.com/lessons/nature-guide-listening-fluency-100/) DM – IT'S RAINING CATS AND DOGS ps://deepenglish.com/lessons/its-raining-cats-and-dogs/)

Висновки. Отже, вважаємо, що подкасти та відеокасти є ефективним джерелом розвитку компетентності в аудіюванні та говорінні учнів старшої школи. Ми проаналізували доступний інтернет-ресурс ***«DeepEnglish»*** та склали список матеріалів для використання на уроках англійської мови, розподіливши їх за темами вивчення, спираючись на затверджену МОН України чинну освітню програму з іноземних мов.

Література:

1. Joneen Lowman (2014). Exploring the Use of Podcasts and Vodcasts: Multimedia Tools for Word Learning. 2014; 31(4): 251–270.
2. Turner, A. (2015). Generation Z: Technology and Social Interest. Journal of Individual Psychology. 2015. Vol. 71(2). P. 103-113.
3. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика : підручник для студ. класичних, педагогічних і лінгвістичних університетів / Бігич О. Б., Бориско Н. Ф., Борецька Г. Е. та ін.; за загальн. ред. С. Ю. Ніколаєвої. К.: Ленвіт, 2013, 590 с.
4. Навчальна платформа ***DeepEnglish*** URL: https://deepenglish.com/

Романщак А. О.
Національний педагогічний університет
імені М.П. Драгоманова (Київ, Україна)

FOREIGN LANGUAGE NEOLOGISMS IN MODERN UKRAINIAN SPEECH: SOCIO-CULTURAL DIMENSIONS

The problem of using foreign neologisms remains relevant, as progressive development in all spheres of life and there is a need to name new phenomena and concepts. In modern linguistics, borrowed words are considered to be one of the most important sources of replenishment of the lexical composition of any language, which opens up new perspectives for the study of linguistic borrowings.The problem of neology was studied by such scientists as O. V. Senko, L. P. Katlynska, N. D. Arutyunov, S. I. Alatortseva, V. G. Gak, O. V. Kosovych, R. Y. Namitokov and others [3, p. 71–77].

On the one hand, the emergence of new words and expressions is an absolutely natural phenomenon. However, on the other hand, there is a problem of important limits justified by social and purely linguistic logic, because we should not forget that under any circumstances every language should preserve its uniqueness [5, p. 109].

A neologism is a newly created term, word or phrase that is in the process of entering into general use and has not yet been included in the state and common language sphere of use. At the present historical stage, marked by a significant intensification of international contacts, the processes of linguistic interaction are deepening.

Among the problems and tasks of neology we highlight: identification of new words and correct understanding of their meaning, determination of ways of their formation, translation.

The lexical fund of the modern Ukrainian language is growing dynamically. A characteristic feature of the present is that in the vast majority of cases borrowings are direct, not indirect, as it often happened in previous decades [5, p. 110].

Neologisms appear in the language, firstly, by word formation on the basis of morphemes available in a given language (this is the main way: denationalization, fateful), reinterpretation of the word, secondly, as relative new words – as a result of borrowing linguistic units from other languages (show, sponsor, aerobics, lambada), including word-formation and semantic calculation (Eurovision, president's team, fifty-fifty) and their transition to the vernacular from narrower stylistic spheres or territorial varieties (mutant, radiation pollution; names of fish species as they are commercially exploited: notothenia, prostipoma and others). The peculiarity of the linguistic development of Ukrainian today is the constant growth of the volume of borrowed vocabulary, which concerns primarily the English language as an almost universal "donor". English anthropologist I. Taylor wrote: "English is spreading in our time over a large part of the earth's surface in the same way as it was once with Latin" [5, p. 110].

One of the important consequences in this case is the obvious linguistic expansion, an essential factor of which is scientific, technical and socio-economic progress [4, p. 97–98]. Today, most of the borrowed new words are the terminology of information technology, economics, business, socio-political vocabulary, sports vocabulary, words denoting a certain field of activity [4, p. 21].

Among the borrowed anglicisms related to the field of information technology, we distinguish: контент (content), клік (click), лайк (like), пост (post), акаунт (account), девайс (device), чекін (checking). Numerous is the group of words that means the field of activity: провайдер (provider), ритейлер (retailer), руфер (roofer), воркаутер (workouter), фрилансер (freelancer), девелопер (developer). The traditional field of borrowings from English is sports: армрестлінг (armwrestling), вінгер (winger), віндсерфінг (windsurfing), каньйонінг (canyoning), кікбоксинг (kickboxing), овертайм (overtime).

The newest anglicisms, which are actively represented in the media, can be supplemented by the following thematic groups:

– words of political discourse: спікер (speaker), політичний маркетинг (politicalmarketing), інавгурація (inauguration).

– termsoflaw: легітимація (legitimation), плебісцит (plebiscite) прайвесі (privacy), грін-кард (greencard).

– economicterms: бренд (brand), інвестиція (investment), холдинг (holding), моніторинг (monitoring).

The most commonlyusedelementsforcreatingnewwordsareinternet-,online-, IT-. For example: інтернет-компанія (internet-company), онлайн-бізнес (online-business), IT-компанія (IT-company).The cultural sphere, if we talk about English-language receipts, covers primarily the so-called mass culture: батл (battle), гіпстер (hipster), екшен (action), пазл (puzzle), портфоліо (portfolio – of Italian origin, unlike the word "portfolio", which came at one time from the French language), рокер (rocker), супермодель (supermodel), топ-модель (top-model), треш (trash), фешн (fashion). Some borrowings, colloquial names, were formed on the basis of Ukrainian models: есемеска, симка, смайлик [5, p. 115].

It is worth noting the way a foreign word entered the Ukrainian language. Of course, a new foreign lexeme was grammatically adapted to Ukrainian word usage. Today, the use of an English word in Latin script is more and more common (Wi-Fi, online, offline, PR-відділ (PR-department) [2, p. 5].

The spread of a significant number of slang Anglicisms in Ukrainian oral speech isalsoindicative – suchpopularones as бро (bro), тролинг (trolling), хайп (hype), as well as "professional" phrases (primarily from the field of computer science) such as фіксити баги "fix errors in the program" [5, p. 118].

Borrowings from other Germanic languages are now relatively few: (ger.) автобан – along with the synonymous (it.) автострада, гастарбайтер, полтергейст, шлягер.A characteristic phenomenon is the expansion of semantics and, accordingly, new nominations in the semantic spectrum of "old" borrowings of French origin, namely багет, гарант, дефіле, домен (not without the influence of the British domain). We can talk about a "wave" of new borrowings from the Italian language. Italian linguist S. del Gaudio argues this, referring to the same globalization processes, Internet communication. Modern examples (тірамісу, панна котта, савоярді). Borrowings from the Portuguese language in the modern

Ukrainian language belong to the category of ethnosymbols of Portugal (азулежу, вакейро, фадо), Brazil (кайпірінья, ламбада) [1].

We should also note some borrowings from Eastern languages: Japanese (айкідо, джакузі, суші), Arabic (джихад), Hindi (гуру), and African (зулуське вувузела – through English, this is a typical example of borrowing caused by a high-profile event, in this case the football championship). As for Russian borrowings as such, there is no sufficient reason to talk about their approbation in the Ukrainian literary language [5, p.123]. Another thing is the traditionally active role of the Russian language as an intermediary in the penetration of English words. Certain borrowings are related to the Polish language (пляцки). There are certain drawbacks of borrowed neologisms, in particular, the national flavor of the Ukrainian language itself is lost, it loses its popularity.

The world is dynamic, the language also changes over time. During the research, the main attention was paid to the analysis of a number of issues relevant for the replenishment of the vocabulary of the language, for the borrowing of new words in recent decades. First of all, we considered it necessary to study the most important features for the theory of Ukrainian neology at this stage of its development. The number of borrowings-neologisms is growing rapidly, various spheres and branches of human activity are constantly enriched with them, and it is necessary, as far as possible, to trace the formation of this process. Of course, one of the practical tasks that are always relevant for philologists is the protection and care of the culture of the Ukrainian language – as an element of national identity.

Literature

1. С. дель Ґаудіо. Італійський лексичний компонент в українській мові. *Українська мова*: Науково-теоретичний журнал. Київ, 2015. С.119.

2. Дьолог О. С.Тенденції новітнього запозичення й адаптації англіцизмів у сучасній українській мові. Харків, 2018, С.1–10.

3. Косович О. В. До питань про суть неологізму в сучасній лінгвістиці. *Записки з романо-германської філології.* Тернопіль, 2012. Вип. 2. С. 71–77.

4. Стишов О. Українська лексика кінця XX століття (на матеріалі мови засобів масової інформації). Київ, 2005. 288 с.

5. Українська мова і європейський лінгвокультурний контекст (Збірник наукових праць). К.: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2019. С.109–134.

Сало К.М.

Національний педагогічний університет імені М.П.Драгоманова

(Київ, Україна)

ВИКОРИСТАННЯ ХУДОЖНІХ ФІЛЬМІВ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ АНГЛОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ

У сучасному світі тенденції розвитку мовної освіти займають дуже важливе місце в розвитку людини в цілому. Для того, щоб вільно спілкуватися з носіями мови, уникаючи можливих труднощів з коректним розумінням, важливо не тільки володіти сформованою комунікативною компетентністю, а й знати культурні норми країни, володіти знаннями про особливості соціального побуту, способу життя, володіти мовними реаліями, що складно зробити, перебуваючи за межами країни, що вивчається. На жаль, не завжди є можливість активно спілкуватися з носіями мови і ближче знайомитися із соціальними і культурними нормами країни, мова якої вивчається. Щоб мати розуміння про особливості національної культури і уникнути можливих труднощів, багато вчених рекомендують використовувати художні фільми з оригінальним озвученням.

Навчання іноземної мови в загальноосвітніх навчальних закладах передбачає формування необхідних мовних навичок, тобто учні повинні володіти не тільки лінгвістичною інформацією: знанням слів, словосполучень, фраз, фонетичними і граматичними відомостями, а й практичними навичками

усного та писемного мовлення. На сучасному етапі широко обговорюється проблема використання автентичних матеріалів, зкрема, художніх фільмів, у процесі навчання іноземної мови в середній та старшій школі.

Слово *«автентичний»* означає «справжній, що виходить із першоджерела» [1,с. 209]. Поняття «автентичність» увійшло в методику навчання іноземної мови з поширенням комунікативного підходу з метою максимального наближення процесу навчання до природного спілкування іноземною мовою. Г. Вороніна називає автентичними матеріали, які запозичені з комунікативної практики носіїв мови [2, с. 251].

Однак в сучасній методиці навчання іноземних мов допускається застосування на заняттях навчальних матеріалів або текстів, спеціально створених або перероблених методистами з орієнтацією англійську мову. На думку дослідника Дж. Хармера, якщо можливо знайти автентичні матеріали, з якими учні могли б впоратися, це було б корисно, якщо ж це неможливо, то швидше слід використовувати адаптовані матеріали, що спеціально сконструйовані [3, с. 198].

У процесі навчання іноземної мови використовуються відеоматеріали різних жанрів: художні, документальні, науково-популярні, а також спеціальні навчальні. Це можуть бути окремі фрагменти (епізоди), що тривають декілька хвилин, рекламні ролики, музичні відеокліпи, відеозаписи виступів, записи новин, прогнозу погоди, телепередач, відеоролики, відеофільм-інтерв'ю, а також відеофільми в повному обсязі.

На думку В. Пащук [2, с. 22] та Л. Смелякової [4, с. 141] основи застосування відеофонограми для навчання монологічного мовлення доцільно розглядати в декількох аспектах. Психологічними особливостями використання відеофонограми є здатність подавати мовленнєвий матеріал одночасно у двох модальностях – зоровій і слуховій, виступати мотиватором створення монологічних висловлювань, відтворюючи природні мовленнєві ситуації, забезпечувати необхідний емоційний клімат навчання.

Відповідно до сучасних концепцій для опанування іноземної мови учнями старших класів необхідно під час навчання застосовувати різноманітні засоби, методи та прийоми. Згідно модельних програм, слід звертатися до автентичних навчальних матеріалів, серед яких – художні фільми. «Використання художніх фільмів є важливим засобом для формування іншомовної комунікативної компетентності, яка завдяки слухо-зоровому синтезу здатна відтворити велику кількість базових характеристик процесу реальної усної комунікації, чого неможливо досягти жодним іншим навчальним засобом» [8, с. 113].

Метою навчання англомовної компетентності за допомогою художніх фільмів є формування в учнів здатності розуміти смисл усного повідомлення й воно буде успішним за умов належного відбору навчальних матеріалів у відповідності до науково обґрунтованих критеріїв.

Література:

1. Бичкова Н. І. Місце автентичних художніх кінофільмів у вивченні іноземних мов і культур / Н. І. Бичкова // Науковий вісник кафедри Юнеско КДЛУ. Філологія, педагогіка і психологія в антропоцентричних парадигмах. – К. : Вид. центр КДЛУ, 2000. – Вип. 3. – С. 596-601.

2. Пащук В. С. Навчання студентів мовних спеціальностей усного англійського монологічного мовлення з використання автентичних художніх фільмів) : автореф. дис канд. пед. наук : 13.00.04 / Пащук Вікторія Степанівна; Київський національний лінгвістичний університет. – К., 2002. – 22 с.

3. Конотоп О.С. Сервіс відеоподкастів як засіб формування іншомовної комунікативної компетентності. Мова. Культура. Комунікація: інноваційні підходи до вивчення мов та літератур. Чернігів : ЧНПУ ім. Т.Г. Шевченка, 2016. С. 113–116.

4. Смелякова Л. П. Художественный текст в обучении иностранным языкам в языковом вузе (теория и практика отбор) : [монография] / Л. П. Смелякова. – СПб. : Образование, 1992. – 141 с.

Свитко А. О.

Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова

(Київ,Україна)

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ ЗАСОБАМИ ПРОЄКТНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Ключові слова: *навчання іноземних мов, інноваційні технології, проєктні технології, інтерактивні технології, особистісно-орієнтоване навчання*

Актуальність: використання проєктних технологій – один із шляхів реалізації компетентнісного підходу в навчанні. Проєктна технологія є формою кооперованого навчання. І вважається одним із найперспективніших методів навчання, адже створює необхідні умови для творчої самореалізації учнів, підвищує їхню мотивацію до освітнього процесу, сприяє розвитку інтелектуальних здібностей, формує пошуково-дослідницькі технічні навички. Зрештою впровадження в навчальний процес проєктної технології дозволяє учням виховати в собі здатність здобувати нові знання та розв’язувати проблеми, орієнтуватися в суспільному житті.

Проєктний підхід не є принципово новим у глобальній освіті. Ця технологія була розроблена американським філософом і педагогом Дж. Дьюї та його учнем В. Кілпатриком. Також важливість використання проєктних технологій на уроках іноземної мови наголошувалася багатьма вітчизняними науковцями, такими як О.М. Коберник, Л.М. Ващенко, Н.М. Бібік, А.Д. Цимбалару, О.І. Локшина та ін.

Мета роботи полягає в теоретичному обґрунтуванні та практичній перевірці ефективності використання освітньої технології проєктів на уроках іноземної мови в старшій школі.

Завдання роботи: розкрити поняття проєктної технології; розглянути етапи роботи з даною технологією; виділити основні завдання проєктної технології та вимоги до неї; розглянути етапи роботи з даною технологією; дослідити ефективність використання проєктної технології для формування іншомовної компетентності в учнів старшої школи; охарактеризувати основні види проєктів та етапи роботи над ними, репрезентувати практичне застосування проєктної технології на уроках французької мови.

Виклад основного матеріалу:

Проєктна діяльність привернула увагу багатьох викладачів, як науковців, так і практиків. Якщо ми звернемося до значної групи слів іншомовного походження, які ввійшли до української мови з коренем -ject-. То можемо визначити, що саме слово «проєкт» є похідним від латинського дієслова iacēre/jacēre — «кидати, жбурляти». Тобто проєкт передбачає певну дію, яка буде заснована на ідеях. Це означає, що ви можете практично зосередитися на результатах, які ви отримуєте при вирішенні практичних або теоретичних завдань, побачити їх, зрозуміти і реалізувати.

Застосування проєтної технології дозволяє учням застосувати накопичені знання з предмету. Таким чином вони розширюють свій світогляд, навчаються сприймати іноземну мову, виховують розуміння один одного та одночасно презентують свої проєкти. Значною перевагою проєктних технологій можна вважати їхнє практичне застосування, адже учні намагаються під час пошуку необхідної інформації використати якомога більше джерел, а саме використовують довідники, словники, графічні організатори та комп’ютери

для створення прямого контакту з реальною мовою. Це вкрай складно, якщо мову вивчають у класі лише за підручниками [4].

Отже, проєктна робота – це комплексний підхід до вивчення мови, який включає читання, аудіювання, говоріння та граматичний матеріал

Метою даної технології є:

- розвивати пізнавальні уміння та навички учнів;
- вдосконалювати вміння орієнтуватися в інформаційному просторі;
- навчити учнів самостійно конструювати свої знання;
- розвивати навички інтегрування власних знань з різних галузей науки під час роботи; над проєктом.
- застосовувати критичне мислення під час пошуку достовірної інформації;
- формувати в учнів вміння до публічного представлення власних проєктів, а також навички аргументації та відстоювання своєї думки;
- розвивати іншомовну мовленнєву компетентність.

Далі пропоную детальніше розглянути сновні **види проєктів** та етапи роботи над ними.

За тривалістю (часом) виконання проєкти поділяються на такі види: міні-проєкти, короткострокові, довгострокові (річні).

Відповідно до кількості учасників розрізняють **індивідуальні** та **групові** проєкти. Індивідуальні проєкти виконуються учнями самостійно, а групові передбачають роботу в групах, як малих (2-3 особи), так і більших за кількістю учасників.

Також робота над проєктом залежить від форми його проведення, тобто між учасниками проєкту встановлюються певні відносини. Вони можуть розвиватися в **кооперованому**, **змагальному** або **конкурсному напрямку**.

За характером міжпредметних зв'язків проєкти можуть бути **монопредметні, міжпредметні, надпредметні.** Тобто коли навчальний проєкт виконується за предметною програмою, це однопредметний проєкт. Він є міждисциплінарним, коли поєднує в собі та інтегрує матеріали з кількох предметів, таких як зарубіжна література та французька мова, біологія та англійська мова. Щодо надпридметних проєктів, то вони зазвичай реалізуються за межами класу та об’єднують знання учня в різних галузях [3].

Зважаючи на характер навчальної діяльності, можемо говорити про **інформаційні, творчі** та **науково-пошукові** проєкти.

рефразований текст

Мета першого — зібрати, подати й обговорити відомості про певний предмет чи явище. Творча діяльність спрямована на розвиток художніх умінь учнів та організацію творчої діяльності школярів. Цікавим фактом цього виду проєкту є те, що технологія виконання проєкту передбачає використання різноманітних засобів, це можуть бути і графічн організатори, і інтерактивні дошки, і сайти для створення яскравих мультимедійни презентацій. Результати такої діяльності можуть бути представлені у формі творчих заходів, вистав та мистецтва [7].

Як ми вже зазначали, науково-пошукові проєкти найбільше вдаються учням старшої школи. Оскільки спрямовані на пошук вирішення проблеми, результат якого заздалегідь невідомий.

Наведемо приклад як можна використовувати проєкту технологію на уроках французької мови при вивченні теми LES ARCHITECTES LES PLUS CÉLÈBRES D'UKRAINE ET DE FRANCE

Форма організації студентів: дві команди студентів.

Мета: познайомити учнів з архітектурою міст Франції та України, організувати самостійну діяльність учнів, яка виконується в групах; формувати іншомовну компетентність за допомогою кооперованого навчання.

На **підготовчому етапі** учитель оголошує учням правила поводження та комунікацій даної технології та тему уроку, поглиблює знання учнів з теми.

На етапі основному вчитель висвітлює завдання, яке полягає в порівнянні архітектурних надбань країни, мова якої вивчається та рідної. Одна команда готує інформаційний матеріал про українських архітекторів та їхні роботи, інша команда виконує ідентичне завдання тільки використовуючи інформацію про архітектуру Францію.

Головною ідеєю даного проєкту — зробити акцент на традиціях побудови споруд у Франції та Україні, таким чином реалізувати культурно-мистецький аспект навчання іноземної мови.

На **етапі планування роботи та організації проєктної діяльності** вчитель організовує роботу учнів за допомогою пунктів плану, які допоможуть школярам скерувати власну співпрацю та не відходити від теми.

Questions pour le groupe 1

1. Définition du terme architecture. Les principales caractéristiques.
2. Journée de l'architecte en France.
3. Trois architectes. Styles architecturaux.

Questions pour le groupe 2

1. Architecture ukrainienne du 21e siècle.
2. Trois architectes.
3. Styles architecturaux.

А також за можливості дає список організаторів, які стануть у пригоді для представлення кінцевого продукту — мультимедійної презентації або ролику, присвяченому обраній темі. На першому уроці учні готують необхідні матеріали, враховують думки кожного учасника команди. На наступному занятті представляють власні роботи.

На підсумковому етапі вчитель просить учнів прокоментувати процес підготовки проєкту, тобто те, що учням вдалося зробити за час уроку. Таким чином вчитель може передбачити неохідність продовження підготовки матеріалів для виконання завдань проєкту.

Висновок: Отже, ми переконані, що тільки різноманіття методів проведення навчального процесу може дати учням саме ту освіту, яка спрямовує всі свої сили на сильні сторони своїх підопічних та дає їм міцне підґрунтя для особистісного розвитку, яка навчає дітей не тільки бути здібними, а й бути уважними до своїх поразок, адже саме в розумінні своїх слабкостей людина починає усвідомлювати власний потенціал. Отже, для підвищення наочності шкільної освіти; виховання в учнів стійкого інтересу до знань, бажання та вміння вчитися самостійно; подолання труднощів, спричинених генетично та соціально зумовленими відмінностями у вихованні дітей існує метод проєктних технологій.

Список використаних джерел

1. Від навчального проекту до соціальної самореалізації особистості / А. Осмоловський, Л. Василенко // Шлях освіти. – 2000.
2. Коберник О. Проективна педагогіка і національна школа / О. Коберник // Шлях освіти. – 2000. – №1. – С.7 – 9.
3. Коберник О.С. Розробка творчих проектів на уроках технічної праці / О. С. Коберник // Трудова підготовка в закладах освіти. – 2002.
4. Пометун О.І. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання: наук.-метод. посібн. / За ред. О.І. Пометун. Київ: Видавництво А.С.К., 2004. 192 с.
5. Редько В. Інтерактивні технології навчання іноземної мови: навч.-метод. посіб. *Рідна школа*. 2011. №8–9. 28–36 с.
6. Сіденко А.С. Метод проектів: історія і практика застосування / А.С. Сіденко // Завуч, 2003. – № 6. – С .96–111.
7. Цимбалару А.Д. Методичні аспекти розробки педагогічного проекту.-2009.-№33.-с.14-18

Свищо М. М.
Національний педагогічний університет
імені М. П. Драгоманова (Київ, Україна)

EXPRESSIVE ENGLISH VOCABULARY

Today, expressiveness is one of the most actively researched linguistic categories. Interest in the problem of expressiveness is explained by attention to linguistic features and language as a means of realizing one's behavior and inner spiritual activity. Expressiveness can be transmitted at different levels: phonetic, lexical and syntactic. The problems of syntactic stylistic devices and techniques create a special organization of speech, which differs from speech in a "neutral" form of presentation. The problems of stylistic means were highlighted by such scientists as: V. V. Vinogradov, V. D. Levin, E. G. Riesel, G. O. Vinokur, I. R. Halperin, L. P. Yefinov, V. A. Kukharenko, O. M. Morochovskyi, M. Murray and others [1; 2, c. 161]. Stylistic means of expression and their use are so diverse that they always arouse the interest of those who study the English language.

Expressive language is the use of words, sentences and writing to convey messages to others. Expressive language skills include being able to label objects in the environment, describe actions and events, put words together in sentences, use grammar correctly, retell a story, answer questions and write short story. Expressive language does NOT just mean words – this is a common misconception. Think about having a conversation with someone. You would use words of course, but you might also use gestures, facial expressions, body language, and expressive sounds ("ooh!") to communicate to your conversation partner. Spoken, written, and body language, including facial expressions and sign language, are all abilities considered to be expressive language skills.

Grammar is a part of expressive language which relates to how we change or add to words to put them in the right form. Grammar means knowing when to add the right endings to words. In English, early examples of this would include adding

-ing to say “the dog is walking” instead of “dog walks”, or adding **-s** to the end of a word to make it plural (“two apples” instead of “two apple”) [3].

Grammar also relates to changing the tense of words correctly such as to talk about the past or the future. In English, we would say “I opened the door yesterday”, “I am opening the door now”, and “I will open the door later”.

In the English language, the following categories are common means of expressiveness:

- Elliptical sentences, which are characteristic mainly of spoken language. The missing members of the sentence are filled in by the language situation itself. The brevity of such sentences, their intonation gives them a touch of sharpness, energy. For example: *No problem, Oh my God.*
- The following is a non-conjunctive connection. Such cases of omission of conjunctions are filled in the mind of the listener or reader thanks to awareness of the situation. We will give an example of sentences from John Green’s work “The Fault in Our Stars”: *I had a surgery. They tried some chemo for my lung tumors. The tumors shrank, then grew. I was fourteen. My lungs started to fill up with water. I was looking pretty dead. My skin cracked. My lips were blue* [2, c. 164].
- The linguistic parcellation of the stylistic structure is carried out with the help of intonation. In writing, this is indicated by a dot. Example: *Please. Focus. On. Me.*
- The use of repetitionis common in the English language. This is characteristic of both writing and oral communication. For example: *I was angry. I was very angry.*

One more type can be attributed to expressive language. A clearly expressed emotional, evaluative and expressive character has a special layer of vocabulary and phraseology, called slang, which exists in spoken language and is outside the literary norm. The most important properties of slangisms are their crude expressiveness, contemptuous and humorous imagery. Slang does not stand out as a special style or substyle, since its features are limited to only one level – lexical.

Therefore, in this way, expressive language means the ability to express oneself – showing what it is that you want, being able to make choices, asking and answering questions, etc. This can be done verbally and non-verbally. Expressive language is important as it allows people to share their wants and ideas.

Literature

1. Єфімов Л. П. Стилістика англійської мови: Навчальний посібник для ВНЗ. Вінниця, 2011. С. 23–30.

2. Торосян О. М. Експресивний синтаксис сучасної англійської прози (на матеріалі роману Джона Гріна «Помилки наших зірок»). *Науковий вісник ДДПУ імені І. Франка*. Серія «Філологічні науки». Мовознавство. №4. Дрогобич: 2015. С. 161–166.

3. Goldstein S., Naglieri J.A. Expressive Language. San Antonio, 2011. p. 620–621.

Серіндаг Т. К.

Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова

(Київ, Україна)

ВИКОРИСТАННЯ АВТЕНТИЧНИХ МАТЕРІАЛІВ НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ

Ключові слова: *автентичні матеріали, розвиток іншомовної комунікативної компетентності,лінгвосоціокультурна компетентність, фрагмент уроку.*

Сутність проблеми: Одним із найкращих способів вивчення іноземної мови є занурення в іншомовне середовище. Більшість учнів загальноосвітніх закладів не мають можливості поїхати за кордон та спілкуватися з носіями мови. Тож в даному дослідженні розглядається використання автентичних матеріалів на уроках іноземної мови як засіб штучного створення мовного середовища для розвитку всіх складових іншомовної комунікативної компетентності.

Мета роботи: теоретично обґрунтувати роль автентичних матеріалів у формуванні іншомовної комунікативної компетентності і перевірити це на практиці.

Завдання роботи – довести необхідність використання автентичних матеріалів під час вивчення іноземної мови та їх позитивний вплив на формування іншомовної комунікативної компетентності; розглянути можливі способи збільшення взаємодії учнів загальноосвітніх навчальних закладів і закладів позашкільної освіти з автентичними матеріалами.

Вчені, які працювали з цим питанням: С. Ю. Ніколаєва, Г. І. Подосиннікова.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Зараз, в умовах інформаційного прогресу як ніколи важливо вміти спілкуватися з представниками інших країн. Для цього потрібна лінгвосоціокультурна компетентність-здатність і готовність до іншомовного міжкультурного спілкування. Завдання розвитку лінгвосоціокультурної компетентності - забезпечити взаєморозуміння представників різних культурно-мовних спільнот за допомогою вміння використовувати знання іншомовних реалій та особливостей менталітету. Використання автентичних матеріалів під час уроків іноземної мови допомагає вирішити це завдання.

Використання автентичних матеріалів також сприяє індивідуалізації навчання: учні можуть обрати те, що цікаве саме їм. Крім того, використання таких матеріалів підвищує мотивацію до вивчення іноземної мови, оскільки, взаємодіючи з ними, учні з самого початку бачать використання іноземної мови реальними людьми в реальному житті, а не тільки в межах шкільного курсу. Також з автентичних матеріалів учні засвоюють живу розмовну мову з усіма її особливостями, такими як швидкість мовлення, ідіоматичні та сленгові вирази, скорочення слів при їх вимові.

При підборі автентичних матеріалів варто зважати на такі критерії:

- вік учнів;
- їхні інтереси;
- рівень їхнього володіння іноземною мовою;

- лексична та/або граматична тема, що вивчається;
- компетентність, на розвиток якої потрібно зробити акцент під час уроку.

Опрацювання автентичних джерел можна використовувати під час виконання різних видів вправ. Найпростіші - рецептивні або рецептивно-репродуктивні некомунікативні вправи, але можливо розробити і продуктивні комунікативні вправи з їх залученням.

А зараз пропоную вашій увазі приклади використання автентичних матеріалів на уроках англійської мови в 9 класі (загальноосвітня школа) і 11 клас (школа з поглибленим вивченням англійської мови).

Для 9 класу (тема - «Environment»):

1. Вчитель надсилає учням робочий лист: https://app.wizer.me/learn/HV513K;
2. Учні дивляться відео;
3. Учні задають питання вчителю щодо невідомих слів;
4. Учні пишуть відповіді на питання і надсилають вчителю;
5. У класі обговорюються відповіді учнів на питання.

Для 11 класу (тема - «National identity»):

1. Вчитель надсилає учням відео (https://www.nytimes.com/2018/02/28/world/national-identity-myth.html?fbclid=IwAR16vQqI3dR9XM65tTQnCyxcJ3OGPBOszf3t_Y4ZRnxbOqSUuuClB4P8U-k);
2. Учні дивляться відео;
3. Вчитель пропонує учням висловити англійською мовою свої думки щодо концепції національної ідентичності;
4. Учні пишуть есе на тему «Ukrainian national identity»

Висновки. Отже, використання автентичних матеріалів на уроках іноземної мови позитивно впливає на розвиток всіх складових іншомовної комунікативної компетентності. За допомогою них учні готуються до реальних ситуацій міжкультурного іншомовного спілкування. На даний момент близько половини викладачів ІМ не користуються автентичними матеріалами на своїх уроках, тож

необхідно поширювати інформацію про важливість даного навчального інструменту для вивчення іноземної мови.

Література:

1. Панова Л. С. Методика навчання іноземних мов у загальноосвітніх навчальних закладах / Панова Л. С, Андрійко І. Ф., Тезікова С. В. та ін. – К: «Академія» 2010 – С. 81-88
2. Навчальна програма МОН України з іноземних мов для загальноосвітніх навчальних закладів і спеціалізованих шкіл із поглибленим вивченням іноземних мов
3. Власюк О. А. Характеристики класифікацій та критерій відбору відеоматеріалів для формування аудитивної компетентності учнів старшої школи // Житомирський державний університет імені Івана Франка
4. Зміст навчання іноземних мов і культур у середніх навчальних закладах / С. Ю. Ніколаєва // Іноземні мови. - 2010. - № 3. - С. 3-10.

Сігетій А.М,

Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова

(Київ,Україна)

ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ «ДІАЛОГ» У ПРОЦЕСІ РОБОТИ НАД ЛЕКСИКОЮ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У 8 КЛАСІ

Сутність проблеми. Лексика – це основне підґрунтя вивчення іноземної мови. Людина має володіти великим словниковим запасом, щоб вільно використовувати його у спілкуванні з носіями мови чи звичайними іноземцями.

Багато вчених намагались визначити роль лексичної компетентності у процесі вивчення іноземної мови. Зокрема, Р.Ю Мартинова, Г.В Рогова, В.Г.Терещук досліджували у своїх працях її основні аспекти. В.Ю. Гнаткевич, Ю.І. Пассов та С.Ф.Шатілов ставили перед собою завдання: визначити загальні принципи організації процесу вивчення нової лексики.

Тим не менш, формування лексичної компетентності за допомогою технології «діалог» не стало основним об’єктом ґрунтовного та детального аналізу вчених, тому дане питання потребує вивчення та розгляду.

Таким чином, актуальність нашого дослідження визначається недостатнім розкриттям аспектів формування лексичної компетентності на рівні понадафрази.

Мета дослідження полягає у детальному обґрунтуванні теорії та перевірці на практиці методики формування лексичної компетентності за допомогою технології «діалог» на уроках англійської мови у 8 класі.

Виклад основного матеріалу. Починаючи вивчати іноземну мову, кожна людина ставить собі за мету вільно комунікувати у соціумі на довільні теми. Для цього їй необхідно обов’язково сформувати лексичну компетентність. Вона визначається у науці як «здатність людини до коректного оформлення своїх висловлювань і розуміння мовлення інших..» [2,с.215].

У процесі оволодіння лексичною компетентністю виділяються два етапи: ознайомлення та автоматизація. На першому етапі здійснюється тільки формування знань про систему лексики та її особливості. Повноцінне оволодіння відбувається на другому етапі , коли автоматизуються лексичні навички. Автоматизація може здійснюватись на різних рівнях: на рівні словоформи, фрази/речення, понадфрази (діалогічної та монологічної єдності) та мінітексту.

Аналізуючи шкільні підручники, можна переконатись, що значна увага звертається для автоматизації лексичних навичок на рівні фрази/речення[1].

Тим не менш, для вільної комунікації з використанням нових лексичних одиниць було б доцільно додати більше вправ, створених за допомогою технології «діалог». З точки зору педагогіки, М.С Каган, С.В Нілова та Г.М.Бірюкова досліджували діалог як форму співтворчості вчителів та учнів, включаючи різні прийоми оформлення діалогу під час уроку та формування культури діалогу.

У зв’язку із застосуванням цієї технології у навчальному процесі відбувся перехід від традиційного виду навчання(екстрактивного), основною якого було пред’явлення вчителем чіткого та закріпленого змісту учням, не враховуючи їхні

індивідуальні особливості, до виду, орієнтованого на особистість. Зміст навчання такого виду полягає у тісній взаємодії учня з учителем[3].

Пропонуємо розглянути приклади вправ, створених за допомогою технології «діалог», які можуть бути використаними у 8 класі для вивчення ЛО.

Наведемо приклад комунікативної, рецептивно-репродуктивної вправи на створення діалогу-розпитування для автоматизації нових лексичних навичок(жанрів творів) з використанням карток. Учням подається завдання «Уявіть, що ми поїхали до Лондону, протягом екскурсії ми завітали до книжкової крамниці, аби придбати собі книгу на пам'ятку.» Вчитель поділив учнів на пари, і кожна пара по черзі тягнула картки. Перший учень – продавець. Його завдання – привітати покупця, дізнатися, яким жанрам в літературі та мовам він/вона надає перевагу. Другий учень – покупець. Він/вона не може визначитись, яку книгу обрати, тому запитує покупця про допомогу. Наприклад,

Bookseller: Good day! We have a variety of books here. What kind do you prefer?

Buyer: I would like to buy interesting fairy-tale for my brother.

Bookseller: Have you any particular choice?

Buyer: He prefers fairy-tales about animalis, but I don't know which one to choose.

При автоматизації лексики з використанням технології «діалог» можна використовувати різні Інтернет - ресурси. Таким чином, вчитель зможе урізноманітнити завдання та зацікавити учня його виконувати. Наведемо приклад комунікативної, рецептивно-репродуктивної вправи на створення діалогу-домовленості для автоматизації лексичних навичок(жанрів літератури) за допомогою Інтернет - ресурсу "Wordwall" . Учням подається завдання «Уявіть, що ви з подругою/другом вирішили прочитати 3 книги протягом літніх канікул. Домовтесь між собою, які саме книги ви читатимете та яких жанрів, використовуючи колесо з різними запропонованими жанрами»(рис.2)[5].

Рис.2 – Перелік жанрів творів, створені за допомогою Інтернет – ресурсу «Wordwall»

Висновки. Провівши дане дослідження, ми можемо підсумувати, що вивчення лексичних одиниць за допомогою технології «діалог» має великий потенціал у процесі навчання англійської мови у 8 класі. Вправи, розроблені за допомогою цієї технології, допомагають учням долати мовленнєвий бар'єр та вільно спілкуватися в соціумі. Вони дають можливість висловитись не тільки на рівні слова, фрази/речення, але і вільно побудувати діалог з іноземцем.

Література:

1. Карп'юк О. Англійська мова: Підручник для 8-го класу загальноосвітніх навчальних закладів / Оксана Карп'юк. – Тернопіль: "Лібра Терра", 2012. – 200 с.
2. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика : підручник для студ. класичних, педагогічних і лінгвістичних університетів / Бігич О. Б., Бориско Н. Ф., Борецька Г. Е. та ін./ за загальн. ред. С. Ю. Ніколаєвої. – К. : Ленвіт, 2013. – 590 с.
3. Хужаниязова Г. Ю. Говорение как цель обучения английскому языку /Г. Ю. Хужаниязова // Актуальные вопросы современной педагогики: материалы III Междунар. науч. конф. – Уфа : Лето, 2013. – С. 15–18.
4. Wordwall [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://wordwall.net/uk/resource/38697795/genres-of-books

Смяцька В. О.
Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова
(Київ,Україна)

CANADIAN ENGLISH PRONUNCIATION

The English language has obtainable one of the positions among the international languages. English has been admitted as the official language in almost 60 countries. It leads to the forming of a variety of dialects and it has an impact on the way of pronunciation of standard spoken British English. Canada is a federal state with two official languages: English and French. In Canada English was formed under the influence of four ways of migration.

A.Constable Geikie was the first who proposed the term “Canadian English” and called it “a corrupt dialect”. This social process caused the changes in English sounding. The topicality of the research topic can be demonstrated with the great number of scholars who study it and allocate main features between Canadian and American pronunciation.. It can be mentioned about Martine Grice, James Sneed German, Paul Warren, Tomas Kettig, Bodo Winter, Charles Boberg, A. R. Zubryk, O. S. Kolesnyk, K. V. Harashchuk, and L. A. Harashchuk.

The Canadian pronunciation can be characterized as a mix of American English, British English Quebec French and unique Canadianisms. It sounds similar and can be understood but different at the same time. Therefore, the purpose of the research is to compare Canadian pronunciation with the standard.

In Canadian pronunciation, we can observe the absence of distinction between long and short stressed vowels. The system of vowels contains ten sounds.

The Canadian Shift is a systematic lowering and/or retraction of /ɪ/, /ɛ/, and /æ/in Canadian English(T. Kettig, 2017). As a rule, while speaking a tongue places the front position. Canadians lower their tongue and they sound similar to central sounds. For instance, the word “bit” /bɪt/ sounds /bɛt/. Thus, the diphthong /au/ before a voiceless consonant in words like house, right, pike, knife, type, pipe, south,

couch, and out is pronounced in Canada as /Λu/], that is, with the first element of a higher rise.

Canadian Raising, first identified by Joos in 1942 and further explored by Chambers in 1973, is the pronunciation of the diphthongs /aw/ and /ay/ (house and tight) with nonlow nuclei before voiceless obstructs.

Long vowels in /wry/ and /ow/ are pronounced with tense, periphery-focused nuclei that resemble monophthongal forms.

Canadians are used to not discriminate phonemes /ɒ/ and /ɔ/, thus words caught /kɔ:t/ and cot/ kɒt/ are spoken the same way.

One of the significant features is the replacement of /æ/ with /a:/. Also, the sound /r/ followed /æ/ so it is labialized like in the words rat, rank, and rap.

The phoneme /t/ in Canadian English is used to pronounce almost as /d/. For example, the words “writer”/ˈraɪtə/ and “rider”/ˈraɪdə/. Canadians can sound like extremely consonant words /ˈraɪdə/ and /ˈraɪdə/.

The phoneme /s/ sounds closer to American. Speakers change /s/ to /ʃ/. One o the bright example is the way of pronouncing the word “issue” /ˈɪʃu/. At the same time, the phoneme /ʃ/ can sound like /ʒ/. For example, the word Asia /ˈeɪʃə/ becomes Asia /ˈeɪʒə/ in Received Pronunciation.

Canadian English tends to sound more like the American one. It borrows the way of pronouncing many consonants like /t/, /r/, /l/.

In conclusion, the complex process of forming Canadian English determined by many social factors becomes a result of nowadays way of speaking native inhabitants. The Canadian pronunciation has several analogous characteristics to American and British. However, it also gained its own unique particularities.

References

1. Boberg, Charles. (2008). Regional Phonetic Differentiation in Standard Canadian English. Journal of English Linguistic, 2, 129-154.

2. Kettig, T.,Winter. B. (2017). Producing and perceiving the Canadian Vowel Shift: Evidence from a Montreal community. Language Variation and Change, 29, 79-100.

3. Kolesnyk,O. S., Harashchuk, K. V., Harashchuk, L. A. (2015). Teoretichna phonetika[Theoretical Phonetics]. Zhytomyr: ZDU imeni Ivana Franka. (in Ukrainian).

4. Kravchuk, K.M. (2016). Problema variantnosti angliskoi movi[The problem of the variant of the English language]. Visnuk, 19, 1-5. (in Ukrainian).

5. Zubryk, A.R., Harasym T. O. (2021). Kanadskyi variant anhliiskoi movy: Etymolohichnyi aspekt[Canadian Version of English Language: Etymological Aspect]. Hermanski movy, 1, 55-60.

Старовойтова А.А

Національний педагогічний університет імені М.П.Драгоманова

(Київ, Україна)

FRAMING OF UKRAINE AND UKRAINIANS IN BRITISH AND AMERICAN MASS MEDIA

A glorious, proud, independent country with a long and majestic history, amazing people, picturesque landscapes and melodic language like a song. However, it is a country with a neighbor that has been terrorizing for centuries, taking away territories, banning culture and language, killing prominent Ukrainian patriots, imposing its history with an imperialist stench. On February 24, 2022, russia carried out a full-scale invasion of Ukraine, killing civilians, terrorizing Ukrainians, destroying buildings, schools, kindergartens and important energy infrastructure necessary for the normal life of Ukrainians.

The role of the media in shaping the worldview of foreigners remained, remains and will remain significant, as the media is the fourth branch of government, as the Scottish writer Thomas Carlyle wrote, and therefore an institution that has a huge impact on the consciousness, choice, opinion of a person. Being authorized by honor to form the position of a person, the media do not always adhere to the most important principle – objectivity, offering and sometimes imposing subjective

opinions, which are often controversial and insufficiently argued. As evidenced by such a phenomenon in the media as propaganda – convenient, necessary and at the same time very dangerous[1].

Since my work is devoted to the coverage of the Ukrainian issue in the media in the UK and the USA, I can say with full confidence that in the articles that were cited there are examples of both pro-russian propaganda, false coverage of events, and information in support of Ukraine from the end of 2013 to the present day. In December 2013, the Dailymail published the first article about the *"anarchy"* in Kyiv caused by the strikes of people who came on the streets of Kyiv: *"...on the verge of anarchy and revolution..."[2]*, commented by a person with the nickname thebestcountry as *"Ukraine does not know how to be independent. It was fed by Russia during the USSR, and now it wants to be fed by the EU, because Russia is no longer stupid enough to give something for free"*. While the British media spread rumors about the formation of neo-fascist groups on the territory of Ukraine, two years later, the Washington Post published an interesting article about the use of Russian agents on the territory of Ukraine to stir up misunderstandings during the Revolution of Dignity. The article says that the words *"fascists"* and *"Nazis"* were used in the ordered comments of russian propagandists, who under the mask of Ukrainians posted feedbacks in well-known Internet resources: *"Brigades of Westerners are now coming to rob and kill us"[3]*. Another example of Russian handwriting is an excerpt taken from the Daily mail article of August 12, 2015, where the famous heroic Azov regiment is described in the following words: "*It is an ultra-nationalist, swastika-worshipping battalion that openly opposes the ceasefire agreed with pro-russian separatists."[4]* The rhetoric remains unchanged until 2018, when the American media finally begins to understand who the *"little green men"* are: *"The conflict in Donbas is often described as a 'hybrid war', something like Russia's takeover of Crimea by 'little green men'. This is a serious mischaracterization"[5]*.

Analyzing the articles, attention was drawn to the incorrect transliteration of Ukrainian cities. Thus, it was quite interesting to understand at what stage of history

Ukraine got the opportunity to have its cities transliterated in accordance with the Ukrainian language, and therefore *Kyiv not Kiev*. In 2019, the American newspaper The Washington Post published a scandalous article about the prank of former American President Donald Trump, when he used the article the in combination with the word Ukraine, hinting that Ukraine was a "colony" of russia. The overall rhetoric of coverage of Ukraine in the global space changes on February 24, 2022. In the British and American media, not a single word about ultranationalists, common roots, a bizarre colonial past, or refusals to use the correct transliteration was found. The Washington Post quotes the President of Ukraine: *"Ukraine in your news and Ukraine in real life are two completely different countries – and the main difference is that ours is real. You are told that we are Nazis. How could a nation that lost more than 8 million people in the fight against Nazism support Nazism?"[6]*.

With the help of corpus analysis, having developed British media corpus and American Media corpus on the basis of 100 American and 100 British articles from *"The Guardian", "The Dailymail", "The Washington Post", "The New York Times"*, it was possible to depict the frequency of use of the words. As an example, the word Ukraine prevails over the word russia (51.40) with an index of 95.77 in the American Media Corpus. The frequency of the word russia in British Media corpus is 50.51, and the frequency of the word Ukraine in British Media corpus is 86.29.

Among the most used nouns in phrases with the word Ukraine are russia, war, russian, eastern, is, has, was. The least used words with an index of 5 are: *victory, union, tension, success, years, operation, special, recent, previous, nuclear, return, respect, move.* In combination with the word russia, we can see which words were used most often in combination with the latter: *threaten, take, annexed, wants, might, attack, has, invaded, denied, conflict, city, territory, risk, border, percent, Ukrainians, tank, sanctions*.

During the corpus-comparative analysis, articles from the leading publishing houses of Great Britain and America were compared, the main common features and differences in the depiction of events in Ukraine were identified. Using specific

examples as quotes from the articles, it was shown that the American media are more reliable and truthful. The key words related to Ukraine were compared in both corpora and gave illustrative examples of coincidences and discrepancies.

REFERENCES:

1. Anthony, O., & Michael. C. E. (2017). Mass media and community development: prospects and challenges in Nigeria's fourth republic. Fulafia journal of contemporary political studies, 1(1), 135-149
2. Anarchy in Kiev: Police cower from chain-wielding protestors and mob hurling petrol bombs as Ukraine teeters on the brink of revolution after 300,000 people take over Independence Square [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.dailymail.co.uk/news/article-2516473/Protests-Ukraine-country-teeters-brink-revolution.html
3. Inside a Russian disinformation campaign in Ukraine in 2014 [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.washingtonpost.com/world/national-security/inside-a-russian-disinformation-campaign-in-ukraine-in-2014/2017/12/25/f55b0408-e71d-11e7-ab50-621fe0588340_story.html

Shocking pictures from inside neo-Nazi military camp reveal recruits as young as SIX are being taught how to fire weapons (even though there's a ceasefire) [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.dailymail.co.uk/news/article-3195711/Now-CHILDREN-taking-arms-Shocking-pictures-inside-Ukraine-s-neo-Nazi-military-camp-recruits-young-six-learn-fire-weapons-s-ceasefire.html

Старух І.М.
Національний педагогічний університет
імені М. П. Драгоманова
(Київ, Україна)

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРНЕТ-РЕСУРСІВ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ЛЕКСИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У НАВЧАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ УЧНІВ 8 КЛАСУ В УМОВАХ АСИНХРОННОГО НАВЧАННЯ

Освіта в Україні переживає нелегкі часи вже не перший рік і перебуває в стані трансформації. Освітній процес по усій країні в більшій мірі проходить дистанційно у змішаному форматі (синхронно та асинхронно). Завдяки набутому досвіду під час пандемії, освітяни легко пристосувалися до нових умов. В час, коли на території України відбуваються бойові дії, лунає сигнал повітряної тривоги та діють аварійні вимкнення світла найефективнішою формою роботи є дистанційна з використанням інтернет ресурсів.

Дистанційне навчання набуло значної популярності протягом останніх чотирьох років і перебуває в постійному прогресі. Забезпечення даної форми освіти висвітлювали у своїх дисертаціях, монографіях українські вчені В. Биков, М. Жадалко, Д. Бодненко, Т. Десятов та ін.

XXI століття – період динамічної діджиталізації, що демонструє неможливість розвитку учня без занурення в інформаційне середовище. Модернізація та зміна життя людини сприяє розвитку та осучасненню усіх сфер життя, включаючи освіту. Тому важливим складником для формування іншомовної компетентності є використання інтернет ресурсів.

Всесвітня павутина надає величезні можливості і є невід'ємною частиною начального процесу. Це дає змогу учням швидко і легко засвоювати нові знання, проводити час цікаво, пізнавально та з користю. Використання інтернет ресурсів сприяє активному розвитку лексичної

компетенції, учні мають цілодобовий допуск до інформації незалежно від місця і часу. Це ефективний інструмент навчання іноземної мови, який підвищує мотивацію у дітей. Таким чином учасникам легко пристосуватися до умов.

Сучасна освіта повинна іти в ногу з часом, вміти пристосовуватися до будь яких умов. Завдяки можливостям Інтернету навчальний процес розвивається і переходить на новий рівень, що також має впливає на особистість. Ефект технологій на особистість, її поведінку досліджував китайський нейробіолог Лі Гань. [6]

Вже ні для кого не секрет, що використання онлайн-ресурсів - це продуктивний та дієвий інструмент для забезпечення навчання. Останнє десятиліття це привертає увагу безлічі світових вчених таких як: Чарльз Ведемейєр, Борьє Холмберг, Майкл Грехем Мур, Десмонд Кіган, Анрі Франц, Джон Баат та вітчизняних: В. Ю. Биков, Ю.О. Жук, І. П. Підласий, С. М. Мигович, В. І. Олійник, О. В. Овчарук та інші. Вони вивчали не лише доцільність, але й розробляли методичні рекомендації щодо їх роботи. У використанні інтернет-ресурсів вони вбачали гнучкість, індивідуалізацію, ефективність. Для правильної та дієвої організації дистанційного навчання, заохочення учнів, використання інтернет ресурсів – це необхідність, яка розвиває високий інтерес.

Дослідники Л. Шевченко, М. Коваль довели, що формування іншомовної лексичної компетентності в учнів відбувається в прискореному режимі з використанням комп’ютерних технологій.

Використання інтерактивних інтернет ресурсів при формуванні лексичної компетентності не лише збагачує словниковий запас в учнів, але й розвиває навички цифрової грамотності. Ефективність такого навчання є висока, адже за допомогою наочності, аудіо матеріалів, автентичних текстів учні ретельніше, швидше та легше покращують свої знання.

Згідно з точкою зору Г. Задільської та Л. Комар, Інтрнет-ресурси при вивченні мови сприяють розвитку мотивації та соціокультурної

компетентності. Необхідно зазначити, що у своїй роботі вони розповідають про шляхи підвищення ефективності завдяки технологіям та методи і прийоми для вдосконалення компетентностей. [3]

Сучасних дітей-восьмикласників стає важче змотивувати на пізнання нового, їм нудно працювати з підручником, а ось робота з гаджетами допоможе пробудити в них інтерес. Для дистанційного навчання учитель обирає ресурси уже існуючі або ж створює самостійно, проводить інструктаж, дає настанови та поради щодо їх використання та виконання роботі і учні самостійно працюють.

Необхідно зазначити, що дистанційна робота з використанням Інтернет-ресурсів спонукає учнів до саморозвитку, уміння раціонально організовувати та використовувати свій час.

Завдяки роботі з Інтернет-ресурсами, учні інтенсивніше опановують матеріал, адже опрацьовується більша частина, ніж при навчанні без використання технологій.

Існує чимало ресурсів для навчання лексичної компетентності англійської мови. Проаналізувавши велику кількість, враховуючи вікові та психологічні особливості учнів 8 класу найбільш цікавою, пізнавальною та зрозумілою в користуванні є інтерактивна платформа *kahoot*. Її доречно використовувати при синхронному навчанні.

Безкоштовна версія надає багато можливостей, дозволяє вивчати лексику та перевіряти її за допомогою різних форм завдань. Усі необхідні матеріали є вже у готовому варіанті або ж вчитель створює сам. Платформа слугує засобом оцінювання учнівських знань, учні вписують своє прізвище та ім’я і учителеві автоматично обчислюються результати. Щоб розпочати тестування, учні переходять за посиланням або сканують QR-код. Коли усі учні приєдналися вчитель розпочинає тест, і питання виводяться на його екрані, а правильні відповіді обирають у свої смартфонах, натиснувши відповідну кнопку.

Безкоштовна версія платформи пропонує завдання двох типів: множинний вибір та правда/неправда. Тести можна використовувати для поточного контролю учнів, підготовки чи повторення.

Для вивчення англійської мови в асинхронному режимі доречно використовувати безкоштовний портал British Council. На сайті міститься велика кількість аудіо, відео, текстів, різноманітних розважальних завдань. Завдяки чіткій, структурованій системі матеріалу, учні легко знайдуть, що їм необхідно. Увесь матеріал поділений по рівнях. Зареєструвавшись на сайті тут можна розміщувати власні матеріали та спілкуватися з людьми. Розважальний матеріал, подкасти, ігри, вправи, тексти підвищують мотивацію до вивчення мови в учнів. Розділ Grammar and Vocabulary вміщує у собі величезну кількість розважальних матеріалів: подкасти, ігри, вправи, тексти для формування лексичної компетентності учнів. Діти можуть проводити час в телефоні з користю.

Результати аналізу стану дослідження Інтернет-ресурсів на уроці дають підстави вважати, що це невід'ємна частина навчального процесу. Таким чином проаналізувавши існуючі точки зору різних дослідників, особливостями застосування онлайн-ресурсів при формуванні іншомовної лексичної компетентності є: формування соціокультурної компетентності, підвищення ефективності та інтенсивності засвоєння матеріалу, формування стійкої мотивації до пізнання нового, розвиток цифрової компетентності, доступність незалежно від місця і часу, широкий спектр цікавих та пізнавальних матеріалів, формування особистісних рис учня: самостійність, тайм-менеджмент, уважність, відповідальність.

Безперечно, використання комп'ютера у навчанні має свої недоліки: погана технічна база та нестабільний Інтернет, відсутність зворотного зв'язку з учителем, низька фізична активність дітей, нестача живого спілкування.

Отже, опрацювавши стан дослідження онлайн-ресурсів при формуванні лексичної компетентності в учнів є всі підстави зробити такий висновок, що сучасний освітній процес немислимий без використання Інтернету. Серед

усіх засобів, що забезпечують навчання – комп'ютер є найефективнішим. Традиційні способи вивчення слів є не дієвими, а гармонійне поєднання їх з технологіями сприяє інтенсивному формуванню компетентностей. Незважаючи на чималу кількість досліджень проблеми, вона все ще є актуальною і містить в собі невивчені аспекти.

Список використаних джерел

1. Биков В. Ю. Моделі організаційних систем відкритої : монографія: Київ, 2009. 684 с.

2. Биков В. Ю. Класифікація засобів навчання / В. Ю. Биков // Інформаційні технології і засоби навчання: зб. наук. праць / за ред. В.Ю.Бикова, Ю.О.Жука / Інститут засобів навчання АПН України. – К.: Атака, 2005. – 272с.

3. Задільська Г. Комар Л. Англомовні ресурси Інтернету у навчанні англійської мови студентів мовних спеціальностей ВНЗ. *Молодь і ринок*. 2016. Вип 4. С. 45–48. URL: https://dspu.edu.ua/biblioteka/wp-content/uploads/2016/10/4_135_2016.pdf

4. Огнев'юк В. О. Освіта в системі цінностей сталого людського розвитку. К.:Знання України. 2003. 448 с. URL: https://www.psyh.kiev.ua/images/Ogne_v.pdf

5. Barrett B. The Internet and Business English / B. Barrett, P. Sharma. – Oxford: Summertown Publishing, 2003. – 198 p.

6. Gan C., Li H. Understanding the effects of gratifications on the continuance intention to use WeChat in China: a perspective on uses and gratifications. *Comput. Hum. Behav.* 2018;78:306–315.

Твердохліб Ю.С.
Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова
(Київ, Україна)

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ АНГЛІЙСЬКИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ

Фразеологізми – яскравий стилістичний засіб, здатний зробити мову неповторною і красивою, образною та переконливою. Але тлумачення фразеологізмів є дуже кропіткою роботою, адже саме правильне розуміння цих одиниць може викликати певні труднощі як при письмовому перекладі, так і під час спілкування з носіями мови.

Фразеологізми (ідіоми) – це вислови або вирази, значення яких відрізняється від буквального значеннякожного слів, що утворюють такий вираз. Наприклад, англійська ідіома *speak of the Devil.* Якщо перекладати слово у слово, то воно означає «говорити про диявола», однак цей фразеологізм має значення «людина, про яку ми говорили».

Головне правило ідіом не перекладати їх слово у слово, адже це буде звучати дивно, потрібно знати самий контекст, у якому воно вживається [4].

На думку багатьох дослідників, саме в мові втілюється історична пам’ять народу, мова відображає як культурний, так і мовний досвід народу. Лінгвокультурологічні дослідження на матеріалі фразеології допомагають нам уявити духовніцінності, витворені окремими етносами протягом тисячоліть. Фразеологія – це «дзеркало, в якому лінгвокультурне суспільство ідентифікує своє національне самоусвідомлення» [5, с. 104].

1. Фразеологічні зрощення або ідіоми – немотивовані одиниці, які виступають як еквіваленти слів. Наприклад: to go between (бути посередником), be dead with cold (промерзнути до кісток), a quiet wedding (негучне весілля). До фразеологічних одиниць належать звороти типу to get up, to give up, to fall in love. Ідіоми базуються на перенесенні значення/метафори, яка ясно усвідомлюється об’єктом мовлення: to take the bull by the horns–узяти

бика за рога / діяти рішуче. Беручи до уваги вищезазначене, головним завдання теоретичних досліджень у перекладу є формулювання певних принципів перекладу фоазеологізмів, ідіом, фразеологічних сполучень, ураховуючи їхнє походження: “fixed her eye on” – “не відриває від нього очей”.

2. Фразеологічні єдності – мотивовані одиниці з єдним цілісним значенням, що виникає зі злиття значень лексичних компонентів: horn of plenty (повна чаша), to do somebody proud (надавати честь комусь), to rise to the occasion (бути на висоті).

3. Фразеологічні сполучення – звороти, у яких в одного з компонентів фразеологічного пов’язане значення, що виявляється лише у звязку з чітко визначеним колом понять і їхніх умвоних значень. Наприклад: **jump out of the skin** – сильно злякатись [3, с. 88].

До цих трьох типів фразеологічних одиниць, лінгвіст Н. М. Шанський додав ще один – фразеологічні вирази. To share one’s last shirt with somebody – поділитися останньою сорочкою. If you run after two hares, you will catch neither – якщо поженешся за двома зайцями, жодного не спіймаєш [2, с. 42].

Для досягнення максильно адекватного перекладу фразеологізмів з англійської на українську мову перекладач має скористатись різними «видами перекладу»:

1. Еквівалент, тобто наявний в українській мові адекватний фразеологічний зворот, що співпадає з англійським за змістом, і за образною основою. ***An old dog will learn no new tricks. – Старого пса новим фокусам не навчиш.***

2. Аналог, тобто такий український стійкий зворот, який за значенням адекватний англійському, але образно повністю або частково відрізняється від нього. ***Absence makes the heart grow fonder. – Відстань посилює почуття.***

3. Описовий переклад – передача сенсу англійського звороту вільним словосполученням. Він застосовується тоді, коли в українській мові відсутні еквіваленти та аналоги. **One man’s meat is another man’s poison. – Про смаки не сперечаються.**

4. Антонімічний переклад – передача негативного значення за допомогою стверджувальної конструкції або навпаки.**To keep one's head. –** ***Не втрачати голови. Take your time – Не поспішай.***

5. Калькування – застосовується в тих випадках, коли перекладач хоче виділити образну основу фразеологізму, або коли англійський зворот не може бути переведений за допомогою інших видів перекладу. ***What is sauce for the goose is the sauce for the gander. – Що для гуски приправа, те й для гусака приправа.***

6. Комбінований переклад. У тих випадках, коли український аналог не повністю передає значення англійського фразеологізму або ж має інший специфічний колорит місця і часу, дається калькований переклад, а потім йде описовий переклад та український аналог для порівняння. To carry coals to Newcastle **–** ***Возити вугілля в Ньюкасл (тобто возити його туди, де його і так достатньо)*** [1, с. 16].

Отже, переклад фразеологізмів – це зайняття важке. Для їх вивчення потрібно багато зусиль, вміння відшукати порівняння та їх аналогів. Без знання ідіом важко буде зрозуміти носія мови, його жартів, гру слів, а в деяких моментах навіть і сенс всього висловлювання. Тому, безперечно, знайомство з ідіоматичними виразами є невід'ємною частиною вивчення англійської мови.

Література

1. Свешнікова О.В. Особливості перекладу фразеологічних одиниць англійської мови на українську. *Прикладна лінгвістика 2014: проблеми та рішення*. К., 2014. С. 15–17.

2. Петрова Н. Д. Англійські фразеологічні одиниці з національно-культурологічним компонентом. *Іноземна філологія*. Київ, 2013. С. 40–50.

3. Англо-український фразеологічний словник / Уклад. К.Т. Баранцев. 2-ге вид. К.: Т-во «Знання», КОО, 2005. С. 85–89.

4. Особивості переладу ідіом. URL: https://profpereklad.ua/osoblivosti-perekladu-idiom/

5. Телия В. Н. Коннотативный аспект семантики номинативных единиц [Текст]. М.: Наука, 1986. 141 с.

Терень О. В.
Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова
(Київ, Україна)

RECEIVED PRONUNCIATION: DEFENITION, MEANING AND PECULIARITIES

Received pronunciation, commonly abbreviated as RP, is a once prestigious variety of British English spoken without an identifiable regional dialect. It is also known as British Received Pronunciation, BBC English, the Queen's English, and posh accent. Standard British English is sometimes used as a synonym. The term received pronunciation was introduced and described by phonetician Alexander Ellis in his book "Early English Pronunciation" (1869).

Received pronunciation is by far the most thoroughly described accent of English, and the model for many dictionaries and textbooks on phonetics. In spite of the large number of descriptions of Received pronunciation, there exists no universal definition of this accent. Honey [1] talks of the 'extreme divergence of the definitions of RP', and according to Lewis [1] 'no two British phoneticians are likely to agree on where the line between Received pronunciation and non-RP is to be drawn'. There are numerous descriptions of Received pronunciation that list the phonological and phonetic features of the accent, but very few give the criteria for including a feature as part of Received pronunciation [1].

The term RP is not scientifically precise, and linguists disagree as to which features belong within the accent. There is general consensus that the phonological core of RP is identical with the segmental system found in the traditional descriptions. As an object of study, RP has to be delimited, or defined. It is not a matter of finding the final, 'true' definition, but the linguistic researcher has to operate with at least a valid working definition of the accent. The choice of definition

will affect the decisions regarding which features fall within or outside RP. It is therefore important that the defining criteria are such that they can be used consistently [2].

The actual character of RP developed as a partly conscious and partly unconscious attempt by upper-class speakers to distinguish themselves from those of the ‘lower orders’. If people from poorer parts of East London, also known as Cockneys, dropped their ‘h’s, in words like happy, then anyone wanting to be thought cultured would not do so. If people in the South-West of England pronounced the ‘r’ after a vowel, in words like cart, then cultured speakers would not. As this new accent evolved, it became the voice of English worldwide. It was the preferred pronunciation in public schools.

Traditionally, Received Pronunciation has been associated with high social class. It was the "everyday speech in the families of Southern English persons whose men-folk [had] been educated at the great public boarding-schools"[3] and which conveyed no information about that speaker's region of origin before attending the school.

Most English dictionaries published in Britain (including the Oxford English Dictionary) now give phonetically transcribed RP pronunciations for all words. Pronunciation dictionaries represent a special class of dictionary giving a wide range of possible pronunciations: British pronunciation dictionaries are all based on RP, though not necessarily using that name. Daniel Jones transcribed RP pronunciations of words and names in the English Pronouncing Dictionary. Cambridge University Press continues to publish this title, as of 1997 edited by Peter Roach. Two other pronunciation dictionaries are in common use: The Longman Pronunciation Dictionary, [4] compiled by John C. Wells (using the name "Received Pronunciation"), and Clive Upton's Oxford Dictionary of Pronunciation for Current English, [5] (now republished as The Routledge Dictionary of Pronunciation for Current English) [6].

Список використаної літератури

1. Honey, John. 1985. 'Acrolect and hyperlect: the redefinition of English RP'. English Studies 66: 3, 241-57
2. Wells, J.C. 1997. 'Whatever happened to Received Pronunciation?' In Medina & Soto (eds.), Il Jomadas de Estudios Ingleses. Universidad de Jaén, Spain
3. Jones, Daniel (1917), English Pronouncing Dictionary (1st ed.), London: Dent
4. Wells, John C. (2008), Longman Pronunciation Dictionary (3rd ed.), Longman
5. Upton, Clive; Kretzschmar, William A.; Konopka, Rafal (2001), Oxford Dictionary of Pronunciation for Current English, Oxford: Oxford University Press
6. Upton, Clive; Kretzschmar, William (2017). The Routledge Dictionary of Pronunciation for Current English. Routledge.

Філатенко В. В.

Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова (Київ, Україна).

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ КЛЮЧОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ОСОБИСТОСТІ ПРИ НАВЧАННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В 4 КЛАСІ

Навчання іноземної мови в загальноосвітніх закладах на початковому етапі є надзвичайно важливим, адже саме в цей період в учнів формується психолінгвістична база іншомовної комунікативної компетенції, яка так необхідна для подальшого її вдосконалення. Завдання вчителя в початковій школі зацікавити учнів вивчати іноземну мову та розвивати навички володіння мовою як засобу міжкультурного спілкування [3, с. 32].

Важливим елементом системи навчання іноземної мови є підходи до навчання. Холод Ірина Василівна в навчально-методичному посібнику виділяє 6 підходів до навчання АМ, одним з яких є компетентнісний підхід. Він спрямований на формування в молодших школярів іншомовної комунікативної компетентності. [2, с. 18]

Багатоманітні аспекти компетентнісного підходу вивчали такі зарубіжні вчені, як: Ch. Brumfit, D. Hymes, W. Littlewood, R. Mirabile, S. Parry, S. Savignon,

L. Spencer & S. Spencer.

S. Parry визначив поняття компетентність, як об’єднання пов’язаних знань, умінь та навичок, які впливають на основну частину ключових ролей або обов’язків та можуть бути вдосконалені шляхом навчання та розвитку. [6, с. 436]

Щодо вітчизняних науковців, то дослідженням аспектів компетентнісного підходу займалися: І.Л. Бім, Н.Ф. Бориско, Н.Д. Гальскова, І. О. Зимн, О. Б. Бігич, Л. Я. Зєня, О. М. Марущак.

О. Марущак в методичних рекомендаціях визначила поняття компетентність, як об’єднані в ціле характеристики особистості, здатність продуктивно здійснювати діяльність у певних суспільно значущих сферах на основі набутих знань, умінь, навичок, досвіду, установок і цінностей [4, с. 8].

Отже, проаналізувавши низку наукової літератури можу стверджувати, що питанням компетентнісного підходу та його впжливості в освітньому процесі займалися багато вчених як зарубіжних, так і вітчизняних. Компетентнісний підхід є провідним засобом реалізації визначеної мети навчальною програмою, щодо організації навчального процесу на основі ключових компетентностей.

Ключові компетентності – це ті компетентності, які потрібні всім людям для розвитку, соціальної інтеграції та активної громадянської позиції. Вони складаються із знань, навичок та вмінь і виходять за межі поняття лише (академічного) «знання».

Європейська референтна структура ключових компетенцій для навчання впродовж життя (Reference Framework) 2006 року визначила вісім ключових компетентностей [5, с. 5].

1. Спілкування рідною мовою;
2. Спілкування іноземними мовами;
3. Математична компетентність та базові компетентності в науці та техніці;
4. Цифрова компетентність;
5. Навчання вчитися;

6. Соціальні та громадянські компетентності;
7. Ініціативність та підприємливість;
8. Культурна обізнаність та самовираження.

Натомість в типовій освітній програмі Державним стандартом визначено десять ключових компетентностей особистості при навчанні іноземної мови: [3, с. 33]

1. *Спілкування державною (і рідною у разі відмінності) мовами*, яка передбачає використання україзнавчого складника в будь-якому виді мовленнєвої діяльності;
2. *Спілкування іноземними мовами* в якій передбачено втілення майстерності учня через предметні компетентності;
3. *Математична компетентність*, компонентом якої є здатність вирішувати навчальні та комунікативні проблеми із застосуванням логіко-математичного інтелекту;
4. *Основні компетентності у природничих науках і технологіях*. Розвиток даної компетентності сприяє вдосконаленню умінь молодшого школяра описувати явища природи іноземною мовою, здатності виявити важливість цих явищ у житті людини;
5. *Інформаційно-цифрова компетентність*, яка визначає вміння вивчати іноземну мову з допомогою інформаційно-комунікаційних технологій;
6. *Уміння вчитися упродовж життя.* Компетентність спрямована на самостійне опрацювання підручника учнем та пошук необхідної інформації;
7. *Ініціативність і підприємливість.* Ініціює дистанційну взаємодію учня іноземною мовою, а також усну та письмову для вирішення певних життєвих ситуацій;
8. *Соціальна та громадянська компетентності* спрямовані на реалізацію вмінь чітко висловлювати свою позицію та працювати в колективі;
9. *Обізнаність та самовираження у сфері культури*. Передбачає вміння виражати свої почуття та емоції іноземною мовою;

10. *Екологічна грамотність і здорове життя.* Пов'язана з умінням поширювати інформацію про здоровий спосіб життя за допомогою іноземної мови.

Кожну компетентність потрібно формувати під час вивчення конкретної теми. Наприклад, під час формування в учнів ціннісного ставлення до своєї країни, поваги до рідної мови, символів та традицій, вміння популяризувати Україну за допомогою засобів іноземної мови. Це здійснюється шляхом впровадження українознавчого складника, який входить в першу ключову компетентність. На уроках ІМ вчитель має змогу розвивати ключову компетентність при вивченні таких тем, як: «Свята та традиції», «Відпочинок і дозвілля» [1, с. 9].

Як вважає І. Горошкін, ефективним навчальним засобом формування КК є вікторина [1, с. 10].

Відповідно до типової освітньої програми учні 4 класу мають рівень А1 та можуть сприймати на слух чітке, повільне мовлення вчителя, що дозволяє педагогу застосовувати дані інструменти на уроці іноземної мови.

Отже, на основі аналізу наукових джерел ми можемо зробити висновок, що ключові компетентності особистості формуються відповідно до конкретних тем, змісту завдань та способів їх реалізації.

Фірсова А. А.

Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова (Київ, Україна).

THE CONCEPT OF "CRIME" IN THE CHILDREN'S LITERATURE OF 19TH CENTURY

The relevance of cognitive-linguistic modeling of the concept f crime is primarily due to its high representativeness in modern English-language discourse,

which, in turn, speaks of the significant place that this concept occupies in the world picture of modern British and American society. Thus, a comprehensive analysis of this concept is a necessary stage in building a model of the English-speaking mentality.

Let’s look at the concept of "crime" in the work "The Adventures of Tom Sawyer".

In the story, Aunt Polly shows how she punishes rebellious, disobedient children like Tom. When he did bad things, she would sometimes make him do chores around the house or what she thought was a good punishment for him. At the beginning of the story, Tom was stealing jam and she tried to beat him, but he tricked her into not hitting him. She tries to use other forms of punishment instead of hitting him all the time. Tom stole sugar from the dinner table and left the house before he was punished, so when he tried to sneak back in, his Aunt Polly told him to whitewash the fence. When Sid tried to steal the sugar, Aunt Polly blamed it on Tom and beat him even though he wasn't doing it. This hurts Tom a lot because he was accused of something he didn't even do. And she didn't even apologize to him after she found out Sid did it. After this happens, Tom feels very sad and wonders what she would have done and said to him if he had just died. Tom says: "How she threw herself at him, and how her tears fell like rain, and her lips prayed to God to give her back her boy, and she would never, ever abuse him again"![3]

We can say that each component of the model of the concept of crime is objectified in modern English with the help of a specific, recurrently reproduced cognitive metaphor and is a complex mental constructure that breaks down, in turn, into smaller components. The cognitive mechanism underlying the formation of each of the analyzed conceptual metaphors is the interaction of two or more concepts. As a result, such method of modeling the concept of crime is quite relevant and promising, as it allows to identify, substantiate and demonstrate the dynamics of inter-conceptual relationships, which are the most important component of the

national language picture of the world, and its detection is a significant step on the way to modeling the national mental space.

Having analyzed the ways of verbalizing the connections between the elements of the linguistic personality conceptsphere on the example of the meaningfully related concepts CRIME, SIN, VICE, we came to the conclusion that these concepts form a paradigm that is part of the EVIL metaconcept, which is a component of the English-language conceptsphere. This metaconcept, along with the metaconcepts GOOD and IUSTICE, is part of the conceptual category "Morals and Law". As can be seen from the scheme, common to these metaconcepts is the conceptual area of judgment belonging to the JUSTICE metaconcept, according to which there is some kind of judgment (divine or human) that evaluates both good and bad actions. It depends on this court what will be the reward for a good deed or the punishment for a bad one [2]. Etymologically, the word crime includes both the crime itself and the punishment for it (in Latin, crimen is, first of all, sentence and punishment, and then only their cause) [1].

The integrating content features of the elements of the EVIL metaconcept, one of which is the concept of crime, are the features of offense, judgment and punishment, and the differentiating features are the levels of their actualization (thoughts, actions, publicity). When building a feature model of the concept of crime, using the method of cognitive interpretation to analyze a sample of fragments of artistic works and aphorisms representing this structure, we highlighted a number of features that form its content: "crime is an action that causes disgust" (implemented in 21.4 % of cases of the total volume of the sample); "crime - cruelty, atrocity" (17.2%); "a crime is a stain on the conscience, dirt, blood" (6.8%); "crime is twilight, dusk, darkness" (6.2%); "crime is money, career, lifestyle" (5.7%); "crime is madness" (5.5%); "crime is a fall, a plunge into darkness (evil)" (5.1%); "crime is pain" (4.9%); "crime is a path (moral decline, a path to death)" (4.4%); "crime is a mystery/mystery" (4.2%); "crime is a game" (3.8%); "crime is a debt that must be paid" (3.3%)….

Each of the 18 components of the sign model of the concept of crime is objectified in the modern English language with the help of a specific, recurrently reproduced cognitive metaphor and is a complex mental construct that breaks down into smaller components. The cognitive mechanism underlying the formation of a kansoda from the analyzed conceptual metaphors is the interaction of two or more concepts based on the dynamics of interconceptual connections, which are the most important component of the national language picture of the world, and their identification is a significant step on the way to modeling the national mental space. When building the regional model of the concept of crime, the structure of the three macro-regions included in it was reconstructed: offense, judgment and punishment..

Frequency analysis of the sample showed that in terms of verbalization, the areas of offense, judgment, and punishment are the main ones (39.4%; 36.4%; 24.2% of verbalization contexts, respectively). As shown in the diagram, the area of offense combines three main components: 1) a criminal or groups of people who commit a crime (criminals) (this includes information characterizing the criminal, the motive for committing the crime, etc.), 2) himself a crime (criminal action), which can have a different "degree of severity" (serious/minor offense); 3) victim or injured party.

Література:

1. Digitale Bibliothek: https://www.ldoceonline.com/
2. Maturana, U.R., Poerksen, B. From Being to Doing. The Origins of the Biology of Cognition text. / U.R. Maturana, B. Poerksen- Bonn: Carl-Auer, 2004. -208 p.
3. Quotations by Subject. Twain: http://giove.isti.cnr.it/demo/eread/Libri/joy/TSawyer.pdf

Шаповалова А. С.
Національний педагогічний університет
імені М. П. Драгоманова (Київ, Україна)

«ВИКОРИСТАННЯ РОЛЬОВИХ ІГОР ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ГРАМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ 5-ГО КЛАСУ»

Актуальність дослідження. Рольова гра відкриває можливості для активізації навчального процесу і є відтворенням реальної діяльності людей. Ігри мотивують і спонукають учнів до активної участі в навчальній діяльності.

В зв'язку зі стрімким розвитком науки та зміною вимог до сучасного уроку іноземної мови питання використання рольових ігор та формування граматичної компетентності постає неабияк актуально. Тому, **мета** нашого дослідження полягає у теоретичному обґрунтуванні та перевірці на практиці ефективності використання рольових ігор для формування граматичної компетентності учнів 5-го класу.

Граматична компетентність являє собою здатність людини коректно граматично оформлювати свої усні і писемні висловлювання, а також розуміти граматичне оформлення мовлення інших, що базується на складній і динамічній взаємодії відповідних навичок і знань та граматичної усвідомленості [2, с. 234]. У сучасній методиці виділяють наступні етапи формування ГК: 1) ознайомлення учнів з новою ГС; 2) автоматизація дій учнів з новими ГС на рівні фрази; 3) автоматизація дій учнів з новими ГС на рівні понадфразової єдності [2, с. 244].

Існує значна кількість визначень поняття «рольова гра», але у своєму дослідженні ми спиралися на визначення О.Б. Тарнопольського, за яким: *рольова гра* – «*вид навчальної діяльності, в якій учасники діють та спілкуються у межах обраних ними / заданих їм ролей, керуючись характером обраної ролі та логікою ситуації і середовища діяльності*» [3].

Варто зазначити, що існує багато класифікацій рольових ігор, серед методичної літератури наводяться такі види РГ: імітаційні, творчі, ігри-змагання [2, с. 334]. Але оскільки серед запропонованих типів та підтипів рольові ігри з використанням іграшки найменш досліджені, ми вирішили розглянути їх більш детально.

Можливі наступні функції іграшки на уроці англійської мови: 1) іграшка на позначення ситуації; 2) іграшка на позначення адресата мови. 3) іграшка на позначення об'єкта розмови. Тому, наведемо деякі приклади рольових ігор з використанням іграшки для формування граматичної компетентності відповідно до вищезазначених функцій [1].

Гра 1: іграшка на позначення ситуації.

Іграшку можна відрекомендувати як нового учня класу. Таким чином формується стимул до діалогу, шляхом постановки запитань типу: *"What is your name? What marks do you get at school? «Do you prefer English or Biology at school?»*. Такого типу рольова гра дозволяє учням активізувати граматичну навичку про правильну побудову спеціальних запитань в англійській мові та запитань іншого типу.

Гра 2: іграшка на позначення адресата мови.

Вчитель пропонує дітям прийняти роль дорослих та уявити іграшку їхньою дитиною і дати поради, щодо одягу, який вдягати, правил безпеки, тощо. Таким чином учні будують речення типу: *«You can eat apples and bananas, because they are healthy. You must put on warm clothes, because its winter now. You should go for walks more often»*. Ця рольова гра цікава тим, що учні вчаться правильно вживати модальні дієслова *must, should, can* та будувати з ними речення в правильному порядку.

Гра 3: іграшка на позначення об'єкта розмови

Учитель може запропонувати дітям уявити, що вони стали вчителями, а іграшка – учнем. Вчителям необхідно розповісти, чого їхня іграшка навчилась і запитати в інших, чого навчилась їхня. Таким чином учні будують речення типу: *«My pupil can play chess, and what about yours?/What can your pupil do? My pupil can count to one hundred, and what about yours?/What can your pupil do?»* – ця рольова гра дозволяє учням удосконалити знання про правильну побудову спеціальних запитань та запитань іншого типу. Також учні вчаться правильно вживати модальне дієслово *can*.

Висновки. У результаті проведеного нами дослідження можемо підсумувати, що використання рольових ігор має високий освітній потенціал для формування граматичної компетентності на уроках англійської мови у 5 класі. Представлені ігри спонукають учнів до активної участі в навчальній діяльності та активізують бажання учнів до контакту один з одним і вчителем.

Список використаної літератури:

1. Дидактичні ігри на уроках англійської мови. URL: https://lektsii.org/14-58793.html (дата звернення:13.11.22).
2. Методика навчання іноземних мов і культур: культура і практика: підручник для суд. Класичних, педагогічних та лінгвістичних університетів / Бігич О. Б., Бориско Н., Ф., Борецька Г. Е. та ін./ за загальн. Ред. С. Ю. Ніколаєвої. – К.: Ленвіт, 2013. – 590 с.
3. Тарнопольський О. Б. Рольові ігри як засіб моделювання майбутньої професійної діяльності у мовній та позамовній підготовці студентів вишів. URL: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Vchdpu/ped/2012_101/Tarnop.pdf (дата звернення: 13.11.22).
4. Слезенко, А. О., Касьянова, Л. С. Рольова гра як один з активних методів навчання. Теоретичні питання культури, освіти та виховання. 2013. №47. С. 11-13.

Шерегі Г.З.

Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова

(Київ, Україна)

ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ У ФОРМУВАННІ ІНШОМОВНОЇ ДІАЛОГІЧНОЇ МОВЛЕННЄВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ

Інтерес до процесу удосконалення вивчення англійської мови постійно зростає. Вивчення англійської мови у шкільному віці сприятливо впливає не тільки на мовні здібності учня, але також на психологічний розвиток дитини та загалом і розширює його кругозір. У процесі вивчення англійської мови школярі повинні оволодіти вміннями вести бесіду та навчитися обмінюватися інформацією, вести діалог зі співрозмовником.

Над проблемою використання інтерактивних методів навчання займались педагоги, психологи, методисти та науковці, такі як Ш. Амонашвілі, О. Біда, Є. Ільїн, Г. Коберник, Я. Коменський, О. Пометун, Л. Пироженко, В. Сухомлинський, В. Шаталов, С.Лисенкова.

Провідним завданням викладача є стимулювання мотивації щодо вивчення англійської мови у школярів, а цьому сприяє застосування інтерактивних методів навчання. Також цьому сприяє необхідність використання інтелектуального потенціалу людини для творчої діяльності у всіх аспектах життя. У наш час вчителі намагаються змінити способи впливу на учнів шляхом введення їх у багатий та різноманітний культурний світ країн, мови яких вивчаються. Поряд із традиційним навчанням вчителі все частіше застосовують інтерактивні методи навчання у своїй навчальній діяльності. Використання інтерактивного методу навчання, дає можливість оптимізувати процес навчання навичкам базового іншомовного спілкування та зробити його ефективним у рамках загальноосвітньої школи.

Застосування інтерактивних форм навчання є надзвичайно актуальними у сучасних педагогічних тенденціях. Інтерес до моделі інтерактивного навчання обумовлений тим, що «інтерактивні підходи сьогодні є найбільш

ефективними, бо ставлять того, хто шукає знань, в активну позицію їх самостійного освоєння і шукача істини» [4, с.225]. Науковці неодноразово звертали увагу на те, що інтерактивні технології повинні використовуватися при підготовці фахівців різного профілю. Наприклад, Олена Пометун зазначає, що у 1975 році, саме німецьким дослідником Гансом Фріцом, почало використовуватися поняття «інтерактивна педагогіка», який головною метою інтерактивного процесу визначав зміну й покращення моделі поведінки його суб'єктів.

Суть інтерактивного навчання полягає у спеціальній формі навчання та організації пізнавальної діяльності за якою створюються комфортні умови навчання і здобувачі освіти повинні відчувати власну пізнавальну спроможність, успішність та самостійність.

Методика інтерактивного навчання передбачає утворення сумісного навчання, коли індивідуальні задачі стають груповими, і кожен суб'єкт навчання робить свій власний внесок з загальну справу групи. І зусилля кожного суб'єкта є незамінними для кінцевого результату групи. Порівняно із класичними формами занять, в інтерактивне навчання змінює взаємодію викладача та учнів: активність викладача відходить на задній план, а метою роботи викладача виступає формування умов для їхньої ініціативи.

Переконатися у перевазі та результативності стратегії інтерактивного навчання можливо лише за безпосередньої її реалізації у педагогічній діяльності. Існуючі в даний час безліч методів інтерактивного навчання дає можливість здійснювати цей процес досить успішно [1, с.11].

Як відомо, класифікувати інтерактивні методи навчання складно, оскільки вибір конкретних методів взаємопов'язаний із низкою факторів. Проте можна виділити класифікацію, котра визначає наступні підгрупи інтерактивних методів навчання:

– неімітаційні;

– імітаційні (ігрові та неігрові імітаційні методи навчання).

До неімітаційних методів навчання відносять наступні: проблемний семінар, тематична дискусія, «мозковий штурм», круглий стіл та ін.

Пошук нових форм та прийомів навчання - необхідна умова успішної сучасної освіти, яка має бути спрямована на формування різнобічно-розвиненої та самостійної особистості. Тому у методиці викладання іноземних мов особлива увага приділяється застосуванню інтерактивних методів навчання за допомогою яких досягався б високий рівень активності навчальної діяльності учнів. Основним фактором є те, що використання інтерактивних методів під час уроків іноземної мови підвищує мотивацію та зацікавленість учнів, що сприятливо позначається на процесі формування умінь діалогічного мовлення.

Отже, процес формування умінь діалогічного мовлення в учнів середньої школи буде більше ефективним завдяки застосуванню інтерактивних методів навчання на уроках іноземної мови.

Список використаних джерел

1. Енциклопедія інтерактивного навчання / Олена Пометун. - Київ : [Б. в.], 2007. - 141 с.

2.Методика викладання іноземних мов у середніх навчальних закладах : підручник. – 2-ге вид., випр. і переоб. / кол.авторів під керівн. С. Ю. Ніколаєвої. К. : Ленвіт, 2002. 328 с

3.Палихата Е. Я. «Навчання діалогічного мовлення». Дивослово. 1995. № 3. 29–32 с

4. Підласий, І. П. Практична педагогіка або три технології: інтерактивний підручник для педагогів ринкової системи освіти / І.П.Підласий. – К.: Видавничий Дім «Слово», 2004. – 616 с.

Щадей К. С.

Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова

(Київ, Україна)

«РОЛЬОВА ГРА ЯК ЕФЕКТИВНИЙ МЕТОДИЧНИЙ ПРИЙОМ НАВЧАННЯ ДІАЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ»

За статистикою англійська мова посідає друге місце після китайської за кількістю людей, які нею розмовляють. Це мова міжнародних відносин, переговорів і бізнесу. Англійська мова є засобом для спілкування націй і людей. Не дивно, що вивчення англійської мови є одним із пріоритетів усіх освітніх систем. Таким чином, дітям потрібно вивчати англійську, щоб забезпечити розвиток своїх мовленнєвих навичок та в майбутньому могти вільно спілкуватися з людьми з усього світу. Тому дисципліна іноземної мови є своєрідною, адже учні націлені не лише на набуття знань із системи мови, що включає граматику, лексику та фонетику, а й на оволодіння мовленнєвою діяльністю як засобом міжкультурного спілкування, яке призводить до формування багатомовної та полікультурної особистості. Формування комунікативної компетентності є однією з цілей вивчення іноземної мови.

У сучасному освітньому просторі особливої ваги набуває принцип комунікативності, який передбачає таку організацію процесу навчання, за якої моделюються риси реального процесу комунікації, в результаті чого учні вдосконалюють мовленнєві навички та уміння з метою використання іноземної мови як засобу спілкування в майбутній професійній діяльності. Великі можливості для реалізації вказаного принципу має діалог, який, за своєю суттю, є конкретним способом існування людини, її іманентною характеристикою. Процесуальні форми діалогу розрізняють залежно від того, чи здійснюється він за допомогою слів, чи паралінгвістичних засобів (жестів, міміки тощо), чи практичних дій [5].

Діалогічне мовлення – це процес мовленнєвої взаємодії двох або більше учасників спілкування. Тому в межах мовленнєвого акту кожен з учасників по

черзі виступає як слухач і як мовець. Діалогічне мовлення є основою комунікативного методу навчання спілкуванню. Воно характеризується певними комунікативними, психологічними та лінгвістичними особливостями, серед яких варто виділити, насамперед, комунікативний аспект, при оптимальном уврахуванні якого мінімізується емоційна напруга та усувається однобічний характер спілкування. З психологічної точки зору діалогічне мовлення завждив мотивоване. Проте, в умовах навчання мотив сам по собі виникає не завжди. Саме тому необхідно створити умови, за яких у учнів з'явилося б бажання та потреба щось сказати, передати почуття, подискутувати.

Саме гра допомагає зробити процес навчання цікавим, захоплюючим. Під час рольової гри діти виступають суб'єктами ігрового процесу, його активними творцями. У грі навіть інтелектуально-пасивна дитина спроможна виконати таке завдання, яке їй важко дається у звичайному житті, тому що тут існує певна умовність і немає такої жорстокої смуги оцінювання, яку відчуває на собі школяр з перших же днів навчання, адже це гра. Відчуття рівності, атмосфера захопленості дають можливість учням подолати скутість, зняти мовний бар'єр, втому, знизити тривожність, напруження, негативне ставлення учнів до навчальної діяльності, тощо [2].

Рольова гра орієнтує учнів на планування особистої мовленнєвої поведінки і прогнозування поведінки співрозмовника. Рольова гра передбачає елемент перевтілення учня у представника певної соціальної групи, професії, тощо. Через це рольові ігри часто сприймаються учнями як реальна дійсність: учні дістають у них можливості для самовираження, яке здійснюється у рамках цих ролей. Кожен гравець виступає як частина соціального оточення інших і демонструє шаблон, в рамках якого він може спробувати свою власну чи групову поведінку. Кінцевою метою рольової гри є відпрацьовування комунікативних навичок та умінь.

Учасники рольової гри не тільки роблять повідомлення з певної теми, але й невимушено вступають у бесіду, намагаються підтримати її, цікавляться думкою інших, обговорюють різні точки зору, кожен прагне висловити свою думку, і таким чином розмова стає невимушеною, що власне і є реалізацією комунікативного підходу. Адже створена умовна ситуація, в якій відбувається невимушене спілкування з обігруванням соціальних ролей, тобто моделюються реальні умови комунікації [4].

Застосування рольової гри на всіх етапах роботи над діалогічним мовленням позитивно впливає на розвиток в учнів навичок і вмінь вести діалог: збільшується обсяг висловлювання і темп мовлення, діалогічні єдності стають більш різноманітними, підвищується ініціативність учнів, емоційність їх висловлювань тощо. Крім того, рольова гра створює сприятливий психологічний клімат на уроці, збуджує інтерес до вивчення предмета, прагнення до участі у спілкуванні.

Проте слід пам’ятати, що рольова гра є лише засобом для оволодіння іншомовним спілкуванням, максимально наближеним до реального, тому на кожному етапі роботи учні повинні залучатися до спілкування з власної ініціативи, розпитуючи один одного і домовляючись про екскурсії та подорожі, обмінюючись враженнями від спектаклю чи фільму на основі подій, що відбувалися в реальній дійсності [1, с. 114].

Список використаної літератури:

1. Ніколаєва С. Основи сучасної методики викладання іноземних мов (схеми і таблиці): Навчальний посібник. К. : Ленвіт, 2008. 285 с.
2. Птушка А. Використання рольової гри у навчання діалогічного мовлення на уроках іноземної мови у початковій школі. 2016. URL: https://core.ac.uk/download/46590853.pdf.
3. Роман С. Методика навчання англійської мови у початковій школі : навчальний посібник. К. : Ленвіт, 2009. 216 с.
4. Khikmatova Guzal. Role – playing as interactive method of foreign language teaching. 2022. URL: file:///C:/Users/1/Downloads/74.pdf

5. Kurnia Fitri Arifah. Role playing as technique for teaching speaking to help developing the students' character. 2018. URL: https://pdfs.semanticscholar.org/2bcd/2466b0f9696249787b2a5aee968712ae1f43.pdf .

Ярошенко В. В.
Національний педагогічний університет
імені М. П. Драгоманова (Київ, Україна)

СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА НАЙУЖИВАНІШИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Паремійний фонд мови – це скарбниця народної мудрості, до якої входять найбільш влучні, ємні, художньо виразні вислови-спостереження, що торкаються всіх найсуттєвіших сфер життя та діяльності людини [1, с. 10].

Фразеологічні одиниці, як особливі мовні знаки, належать до складних і суперечливих мовних явищ. Фразеологічні одиниці з'являються в англійській мові в результаті розуміння необхідності знайти символічне.

Фразеологія англійської мови є багатою на ідіоматичні та сталі вирази. Вони використовуються носіями мови в повсякденному житті та є невід'ємною частиною розмовної англійської мови. Водночас дана галузь залишається однією із основних складових лінгвокультурного бар'єру й у наш час. Загалом до сталих виразів відносять не лише словосполучення, а й окремі слова, цікаві з точки зору їх мотивації, етимології та ступеню експресивності або забарвлення. Складовими даної категорії лексичних одиниць інколи є навіть привітання, прислів'я, цитати [3, с. 292].

Фразеологічні одиниці класифікуються на різних підставах: за ступенем єдності виділяють фразеологічні зрощення, або ідіоми, фразеологічні єдності, фразеологічні сполучення й фразеологічні вирази; за лексико-граматичними

показниками (морфологічними) виділяють іменникові або субстантивні, дієслівна, прикметникові, прислівникові та вигукові одиниці.

Проаналізувавши найуживаніші фразеологізми, ми дійшли висновку, що найчисельнішу групу складають одиниці, що структурно збігаються з реченнями. Ця група поділяється на чотири підгрупи: 1) фразеологічні вирази, що відповідають типу V + N (підмет і присудок): наприклад, *Extremes meet – «крайнощі притягуються», Time flies – «час летить», Times changes – «часи змінюються», When pigs fly –* «*про щось, що ніколи не відбудеться*» та ін; 2) такі, що творяться за зразком V + N (присудок і додаток або додатки): наприклад: *break a leg – «побажання удачі», to buy a lemon – «зробити невдалу покупку», to be full of beans – «бути енергійним»*; *cost an arm and a leg – «коштувати занадто дорого»; keep in eye – «пильно спостерігати», keep your chin up – «не вішати носа»; you can't judge a book by its cover – «не варто когось або щось оцінювати, враховуючи тільки зовнішність», give one's two cents – «вставити свої п'ять копійок»*; 3) одиниці, що складаються з V + Adj + N, наприклад: *to sell like a hot cakes –* «*розлітатись, як гарячі пиріжки*» etc. 4) фразеологізми, співвідносні з V + Prep + Adj + N (присудок і обставина чи обставини): наприклад, *to get into a hot water – «потрапити в халепу»; to save for a rainy day – «відкладати на «чорний» день»*. Окремо варто виділити одиниці з частиною *It is (not),* наприклад: *it's all Greek to me - «незрозуміло», it's not my cup of tea – «не подобатися»* тощо.

«Родзинкою» англійського фразеологічного складу є компаративні одиниці, що творяться за допомогою такого компоненту, як *as, like*, за зразком Adj +prep + N, наприклад: *as easy as a pie, as busy as a bee, as cold as any stone, as cool as a cucumber, as fit as a fiddle, as good as a gold etc.*

Якщо дослідити фразеологізми за морфологічними ознаками, то найчисельнішими будуть дієслівні: *hit the books – «вивчити», let the cat out of the bag – «розкрити таємницю», make ends meet – «зводити кінці з кінцями»,* потім субстантивні: *a piece of cake – «найпростіше», bread and butter – «найнеобхідніші речі»*й под.., за ними йдуть прикметникові: *a fair weather*

friend – «ненадійний друг», *a closed book* – «*людина, про яку відомо обмаль інформації*», *an open book* – «*людина, про яку легко щось дізнатися*», *a pretty penny – «дорога річ»*, і тільки один нам зустрівся прислівниковий: *up in the air – «незакінчена справа»*.

Отже, знання фразеологічних одиниць розширює лінгвокультурний світогляд, допомагає глибше зрозуміти національну специфіку мови, а використання їх робить мовлення більш виразним, яскравим і емотивним.

Література

1. Баранцев К. Т. Англо-український фразеологічний словник. К. 2005. 1056 с.
2. Дубенко О. Ю. Англо-американські прислів'я та приказки. Посібник для студентів та викладачів вищих навчальних закладів. Вінниця. 2004. 416 с.
3. Матвієнків О. С. Структурно-семантичні характеристики фразеологічних одиниць англійської мови у сучасному художньому дискурсі. *Молодий учений*. 2017. № 1. С. 292–295.
4. McCarthy M. Cambridge International Dictionary of Idioms. Cambridge : United Kingdom at the University Press, 2002. URL: http://www.phrases.org.uk/meanings/proverbs
5. Родзинки англійською мовою (про ідіоматичні вирази). URL: https://naurok.com.ua/biblioteka